

(อ.ม.๒๔)

ความเห็นในการวินิจฉัยคดี

คดีหมายเลขดำที่ อ.ม. ๓๒ /๒๕๖๒
คดีหมายเลขแดงที่ อ.ม. ๙๘ /๒๕๖๓

ในพระปรมາภิไธยพระมหาภัตตริย์ ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง

วันที่ ๑๔ เดือน สิงหาคม พุทธศักราช ๒๕๖๓

ระหว่าง	คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ	ผู้ร้อง
	นายศักดาพินิจ ณรงค์ชาติโสภณ หรือวิชรศักดิ์ วงศ์ชนินทร์รัฐ	ผู้ถูกกล่าวหา

เรื่อง การแสดงบัญชีรายการทรัพย์สินและหนี้สิน

ผู้ร้องยื่นคำร้องและแก้ไขคำร้องขอให้วินิจฉัยว่า ผู้ถูกกล่าวหาเป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองจะใช้บัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ และมีพฤติกรรมอันควรเชื่อได้ว่ามีเจตนาไม่ดีแสดงที่มาแห่งทรัพย์สินและหนี้สินนั้น กรณีเข้ารับตำแหน่งและกรณีพ้นจากตำแหน่งที่ปรึกษานายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงรายวาระที่ ๑ และวาระที่ ๒ ให้เพิกถอนสิทธิสมัครรับเลือกตั้งของผู้ถูกกล่าวหากับลงโทษเฉพาะกรณีเข้ารับตำแหน่งและกรณีพ้นจากตำแหน่งที่ปรึกษานายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงรายวาระที่ ๒ ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.๒๕๖๑ มาตรา ๘๑, ๑๐๔, ๑๖๗ และประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๙๑ และขอให้นับโทษผู้ถูกกล่าวหาต่อจากโทษในคดีหมายเลขแดงที่ ๕๓๓๑/๒๕๖๒ ของศาลฎีกา

ผู้ถูกกล่าวหาให้การปฏิเสธ แต่รับว่าเป็นบุคคลคนเดียวกับจำเลยในคดีที่ผู้ร้องขอให้นับโทษต่อ

พิเคราะห์คำร้อง เอกสารประกอบคำร้อง และพยานหลักฐานตามทางไต่สวนแล้ว
ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า ผู้ถูกกล่าวหาได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งที่ปรึกษานายกองค์การบริหารส่วน
จังหวัดเชียงราย วาระที่ ๑ เมื่อวันที่ ๙ สิงหาคม ๒๕๕๕ พ้นจากตำแหน่งเมื่อวันที่ ๑๒ มีนาคม ๒๕๕๗
ต่อมาได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งเดิม วาระที่ ๒ เมื่อวันที่ ๑๐ มิถุนายน ๒๕๕๗ และพ้นจากตำแหน่ง
ด้วยการลาออกเมื่อวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๘ ผู้ถูกกล่าวหายืนบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินต่อ
ผู้ร้องกรณีเข้ารับตำแหน่ง วาระที่ ๑ เมื่อวันที่ ๗ กันยายน ๒๕๕๕ กรณีพ้นจากตำแหน่ง วาระที่ ๑ เมื่อ
วันที่ ๙ เมษายน ๒๕๕๗ กรณีเข้ารับตำแหน่งวาระที่ ๒ เมื่อวันที่ ๑๖ มิถุนายน ๒๕๕๗ และกรณีพ้น
จากตำแหน่ง วาระที่ ๒ เมื่อวันที่ ๑๙ พฤษภาคม ๒๕๕๘ โดยไม่ระบุหนี้จำนวนห้องชุดเลขที่ ๗๙/๒๔
และ ๗๙/๔๕๔ ชั้นที่ ๑๙ และ ๒๙ อาคารชุด “ปทุมวันรีสอร์ท” ตำบลพญาไท (ประแจจีน) อำเภอ
พญาไท (ดุสิต) กรุงเทพมหานคร ที่มีต่อบริษัทบริหารสินทรัพย์กรุงเทพพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) ใน
รายการหนี้สิน ตามเอกสารหมาย ร.๙ ร.๑๐ ร.๑๑ และ ร.๒๙ ตามลำดับ สำหรับคดีที่ผู้ร้องมีคำขอให้นับโทษต่อนั้น ศาลฎีกาได้มีคำพิพากษาลงโทษจำคุกผู้ถูกกล่าวหา ตามจำนวนคดีหมายเลขแดงที่
อท.(พ) ๒๑/๒๕๕๘ ของศาลอาญาคดีทุจริตและประพฤติมิชอบกลาง

คดีมีปัญหาต้องวินิจฉัยประการแรกว่า ผู้ร้องมีอำนาจยื่นคำร้องเป็นคดีนี้หรือไม่
ผู้ถูกกล่าวหาโต้แย้งว่า ผู้ถูกกล่าวหาได้รับหนังสือให้ไปรับทราบข้อกล่าวหาเมื่อวันที่ ๒๖ กุมภาพันธ์
๒๕๖๒ แต่ผู้ถูกกล่าวหาไม่สะดวกจึงติดต่อประสานทางโทรศัพท์กับนายณภัทร เตโโซ เพื่อขอให้กำหนด
วันนัดไต่สวนใหม่ แต่จนถึงปัจจุบันก็ยังไม่ทราบกำหนดวันนัด ไต่สวนใหม่ ต่อมาผู้ถูกกล่าวหาทำ

หนังสือขออนุญาตไปที่สำนักงาน ป.ป.ช. กรุงเทพมหานคร เนื่องจากพยานบุคคลและพยานเอกสาร อุยี่ที่กรุงเทพมหานคร หากไม่ได้ส่วนที่กรุงเทพมหานครจะเป็นการสะดวกและเป็นธรรมมากกว่า ซึ่งยัง ไม่ได้รับแจ้งผลการพิจารณา การได้ส่วนยังไม่เสร็จสิ้น จึงเป็นการมีข้อบ ผู้ร้องไม่มีอำนาจยื่นคำร้องเป็น คดีนี้ เห็นว่า เจ้าพนักงานสำนักงาน ป.ป.ช. ประจำจังหวัดเชียงรายมีหนังสือแจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาไป รับทราบข้อกล่าวหาเมื่อวันที่ ๒๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๒ ตามเอกสารหมาย ร.๑๖ แต่ผู้ถูกกล่าวหาไม่ไป ตามนัด ต่อมาวันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๒ เจ้าพนักงานมีหนังสือแจ้งข้อกล่าวหาโดยระบุว่า ผู้ถูกกล่าวหาไม่ไปรับทราบข้อกล่าวหาตามกำหนดนัดและไม่ได้แจ้งเหตุข้องห้ามให้ทราบ เพื่อประโยชน์ ในการดำเนินการตามกฎหมาย จึงให้ผู้ถูกกล่าวหาลงลายมือชื่อและวันที่รับทราบข้อกล่าวหาส่งกลับมา ให้สำนักงาน ป.ป.ช. ประจำจังหวัดเชียงราย โดยให้ชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาภายใน ๑๕ วัน นับแต่วันได้รับ หนังสือ ตามเอกสารหมาย ร.๑๗ ซึ่งเป็นการให้โอกาสแก่ผู้ถูกกล่าวหาที่จะชี้แจงเป็นหนังสือได้ หลังจากนั้นวันที่ ๔ มีนาคม ๒๕๖๒ สำนักงาน ป.ป.ช.ประจำจังหวัดเชียงรายมีหนังสือแจ้งให้ ผู้ถูกกล่าวหาไปรับทราบข้อกล่าวหาเพิ่มเติม ตามเอกสารหมาย ร.๑๙ แต่ผู้ถูกกล่าวหาไม่ไปอีก วันที่ ๑๒ มีนาคม ๒๕๖๒ สำนักงาน ป.ป.ช. ประจำจังหวัดเชียงรายจึงมีหนังสือแจ้งข้อกล่าวหาเพิ่มเติมโดย ส่งไปทางไปรษณีย์ โดยให้ชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาภายใน ๑๕ วัน นับแต่วันได้รับหนังสือซึ่งผู้ถูกกล่าวหาได้ รับทราบข้อกล่าวหาดังกล่าวแล้วตามเอกสารหมาย ร.๑๙ เห็นได้ว่า เจ้าพนักงานได้ให้โอกาสแก่ ผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงข้อกล่าวหาตามขั้นตอนของกฎหมายอย่างเพียงพอแล้ว ส่วนที่ผู้ถูกกล่าวหาอ้างว่า ได้ติดต่อทางโทรศัพท์กับนายณภัทร เตโฉ ผู้อำนวยการสำนักงาน ป.ป.ช. ประจำจังหวัดเชียงราย เพื่อ กำหนดวันนัดได้ส่วนใหม่นั้น นายณภัทรกับนางสาวสุรีพร อ้ายไชย พยานผู้ร้อง ก็มิได้เบิกความยอมรับ ว่ามีการโทรศัพท์ขอเลื่อนการได้ส่วน จึงเป็นการกล่าวอ้างลอย ๆ นอกจากนี้หากมีเหตุผลและความ

จำเป็นผู้ถูกกล่าวหาเกี่ยวกับที่จะขอขยายระยะเวลาชี้แจงข้อกล่าวหาหนึ่งได้ตามระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติว่าด้วยการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินของเจ้าพนักงานของรัฐและการดำเนินคดีที่เกี่ยวข้องกับการยื่นบัญชี พ.ศ.๒๕๖๑ ข้อ ๓๙ วรรคสาม แต่ผู้ถูกกล่าวหาได้กระทำไม่ผู้ถูกกล่าวหากลับมีหนังสือฉบับลงวันที่ ๑๑ มีนาคม ๒๕๖๒ และวันที่ ๒๖ มีนาคม ๒๕๖๒ ขอโอนสำนวนไปที่สำนักงาน ป.ป.ช. กรุงเทพมหานคร ตามเอกสารหมาย ร.๒๐ และ ร.๒๑ ซึ่งไม่มีบกภหมายหรือระเบียบใดบัญญัติให้ดำเนินการเช่นนั้นได้ จึงไม่มีเหตุตามกฎหมายที่เจ้าพนักงานจะต้องรอการไต่สวนไว้ก่อนแต่อย่างใด ประกอบกับการชี้แจงเป็นหนังสือก็ไม่มีข้อขัดข้องเรื่องการเดินทางดังที่ผู้ถูกกล่าวหาอ้างเพื่อขอโอนสำนวน พฤติการณ์จึงส่อไปในทางที่ผู้ถูกกล่าวหาเพียงแต่หาเหตุอ้างเพื่อประวิงเวลาการชี้แจงข้อกล่าวหาออกไปเพื่อมิให้การไต่สวนแล้วเสร็จเท่านั้น แม้เลขธิกิริกรรมการ ป.ป.ช. มีเด้มีคำสั่งให้ชัดแจ้งในเรื่องนี้ แต่เมื่อมีคำสั่งให้ดำเนินการโดยเร็ว เท่ากับมีคำสั่งโดยปริยายแล้วว่าให้สำนักงาน ป.ป.ช. ประจำจังหวัดเขียงรายดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ต่อไป และการที่ผู้ร้องไม่แจ้งคำสั่งเรื่องโอนสำนวนให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ ก็ไม่ทำให้การไต่สวนเสียไปเมื่อเจ้าพนักงานสำนักงาน ป.ป.ช. ประจำจังหวัดเขียงรายได้ดำเนินการต่อจนครบกระบวนการ ถือได้ว่าการไต่สวนเสร็จสิ้นและชอบแล้ว ผู้ร้องย่อมมีอำนาจยื่นคำร้องคดีนี้

ปัญหาต้องวินิจฉัยประการต่อไปว่า การยื่นคำร้องในคดีนี้เป็นการยื่นคำร้องช้ากับคดีหมายเลขแดงที่ อ.ม.๒๔/๒๕๖๒ ของศาลนี้ หรือไม่ ผู้ถูกกล่าวหาโต้แย้งว่า คดีดังกล่าวมีคู่ความและข้อหาเดียวกันกับคดีนี้ แต่ผู้ร้องไม่ยื่นคำร้องคดีนี้ไปในคราวเดียวกันกับคดีดังกล่าว การที่ผู้ร้องยื่นคำร้องคดีนี้จึงเป็นการยื่นคำร้องช้า นั้น เห็นว่า คดีที่ผู้ถูกกล่าวหาอ้างนั้นเป็นมูลกรณีการยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินกรณีพ้นจากตำแหน่งมาแล้วเป็นเวลาหนึ่งปี ในการดำรงตำแหน่งที่

ปรึกษานายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงราย วาระที่ ๑ กับการยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สิน และหนี้สินกรณีเข้ารับตำแหน่งและกรณีพ้นจากตำแหน่งที่ปรึกษานายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด เชียงราย วาระที่ ๑ และวาระที่ ๒ ในคดีนี้ เป็นการกระทำการที่สามารถแยกเจตนาและการกระทำออกต่างหากจากกันได้ ผู้ร้องยื่นมีอำนาจแยกยื่นคำร้องเป็นคนละคดีได้ จึงไม่เป็นการยื่นคำร้องข้าม ปัญหาต้องวินิจฉัยประการต่อไปว่า คดีของผู้ร้องขาดอายุความหรือไม่ ในปัญหานี้ เห็นว่า แม้คดีนี้ผู้ร้องยื่นคำร้องขอให้ลงโทษผู้ถูกกล่าวหาตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.๒๕๖๑ ซึ่งเป็นกฎหมายที่ใช้ภายหลังการกระทำ ความผิด โดยยังคงบัญญัติให้การกระทำการที่ตามคำร้องเป็นความผิดอยู่และมีระหว่างโทษเท่าเดิม ซึ่งไม่เป็น คุณแก่ผู้ถูกกล่าวหา จึงต้องใช้พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปราม การทุจริต พ.ศ.๒๕๔๒ ซึ่งเป็นกฎหมายที่ใช้ในขณะกระทำผิดบังคับแก่คดีนี้ เมื่อพระราชบัญญัติ ประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.๒๕๔๒ มาตรา ๑๑๙ ไม่ได้ บัญญัติอายุความไว้เป็นการเฉพาะ จึงต้องนำบทบัญญัติตามประมวลกฎหมายอาญาฯ ว่าด้วยอายุความ มาใช้แก่ความผิดในคดีนี้ ดังนั้น ถ้าผู้ร้องมิได้ยื่นคำร้องและมิได้ตัวผู้ถูกกล่าวหาหมายศาลภายในกำหนด ๕ ปี ยื่nm เป็นการขาดอายุความตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๘๕ (๔) คดีนี้ผู้ถูกกล่าวหาใน บัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินต่อผู้ร้องกรณีเข้ารับตำแหน่ง วาระที่ ๑ เมื่อวันที่ ๗ กันยายน ๒๕๕๕ กรณีพ้นจากตำแหน่ง วาระที่ ๑ ยื่นเมื่อวันที่ ๙ เมษายน ๒๕๕๗ และกรณีเข้ารับตำแหน่งวาระที่ ๒ ยื่นเมื่อวันที่ ๑๖ มิถุนายน ๒๕๕๗ โดยไม่แสดงรายการหนี้จำนวนห้องชุด ๒ ห้อง เมื่อนับแต่วันยื่น บัญชีแสดงรายการแสดงทรัพย์สินและหนี้สินทั้งสามกรณีดังกล่าวอันเป็นวันที่ผู้ร้องอ้างว่ามีการกระทำ ความผิดจนถึงวันที่ ๒๕ มิถุนายน ๒๕๖๒ ซึ่งเป็นวันที่ผู้ร้องนำตัวผู้ถูกกล่าวหามาส่งศาลเกินกำหนด ๕

ปีแล้ว จึงเป็นอันขาดอายุความทางอาญา ซึ่งกรณีเข้ารับตำแหน่งและกรณีพ้นจากตำแหน่ง วาระที่ ๑ ผู้ร้องก้มีได้มีคำขอให้ลงโทษทางอาญา ส่วนกรณีเข้ารับตำแหน่งวาระที่ ๒ ที่ขาดอายุความทางอาญา นั้น สิทธิในการดูแลอาญาตามฟ้องยื่อมระยะเวลาไป ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๓๙ (๖) ประกอบพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ.๒๕๖๐ มาตรา ๘ วรรคสาม กรณีจึงไม่จำต้องวินิจฉัยต่อไปว่าการกระทำของผู้ถูกกล่าวหาเป็นการจะเจย์บัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบกรณีเข้ารับตำแหน่งและกรณีพ้นจากตำแหน่งวาระที่ ๑ กรณีเข้ารับตำแหน่งวาระที่ ๒ หรือไม่ ส่วนที่ผู้ร้องมีคำขอให้เพิกถอนสิทธิสมัครรับเลือกตั้งของผู้ถูกกล่าวหานั้น ถือเป็นมาตรการบังคับทางการเมืองอันเป็นการจำกัดสิทธิขั้นพื้นฐานของบุคคลซึ่งสืบเนื่องมาจากการกระทำความผิดทางอาญาดังกล่าว เมื่อสิทธิในการดูแลอาญาฟ้องระงับแล้ว จึงไม่อาจนำมาตรการจำกัดสิทธิทางการเมืองไปว่าในกรณีใด ๆ มาบังคับแก่การกระทำการของผู้ถูกกล่าวหาในส่วนนี้ได้ สำหรับกรณีพ้นจากตำแหน่งที่ปรึกษานายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงรายวาระที่ ๒ นั้น เมื่อประกูลข้อเท็จจริงว่าผู้ถูกกล่าวหาเจย์บัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องเมื่อวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๔๔ นับถึงวันที่ผู้ร้องยื่นคำร้องและนำตัวผู้ถูกกล่าวหามาส่งศาลยังไม่เกินกำหนดอายุความ ๕ ปี ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๘๕ (๔) คดีอาญาในส่วนนี้จึงยังไม่ขาดอายุความ ปัญหาที่ต้องวินิจฉัยต่อไปว่า ผู้ถูกกล่าวหาจะเจย์บัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบกรณีพ้นจากตำแหน่งที่ปรึกษานายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงราย วาระที่ ๒ หรือไม่ เห็นว่าข้อเท็จจริงเป็นยุติว่า ผู้ถูกกล่าวหาเจย์บัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินโดยไม่ระบุหนี้จำนวนของห้อง

ชุดเลขที่ ๓๙/๒๔๘ และ ๓๙/๔๕๔ ชั้นที่ ๑๙ และ ๒๘ อาคารชุด “ปทุมวันรีสอร์ฟ” ตำบลพญาไท (ประแจจีน) อำเภอพญาไท (ดุสิต) กรุงเทพมหานคร ที่มีต่อบริษัทบริหารสินทรัพย์กรุงเทพพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) ในช่องรายการหนี้สิน ในการณ์พันจากตำแหน่งที่ปรึกษานายกองค์การบริหารส่วน จังหวัดเชียงราย วาระที่ ๒ ตามเอกสารหมาย ร.๒๙ แต่ผู้ถูกกล่าวหาคงโถ่ແյংว่าผู้ถูกกล่าวหาได้ยื่น เอกสารประกอบคือ สำเนาหนังสือกรรมสิทธิ์ห้องชุด ๒ ห้อง ซึ่งสารบัญจะทะเบียนระบุว่าห้องชุด ดังกล่าวติดจำนำของ หนังสือแจ้งผลอนุมัติแนวทางการปรับโครงสร้างหนี้ของบริษัทบริหารสินทรัพย์ กรุงเทพพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) ฉบับลงวันที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๐ ที่ระบุจำนวนหนี้ที่ค้างชำระ และระยะเวลาผ่อนชำระหนี้ประจำเดือนที่ออกขายทอดตลาดห้องชุดดังกล่าวของเจ้าพนักงานบังคับคดี และ หนังสือสัญญาจะซื้อจะขายห้องชุดดังกล่าวต่อผู้ร้องแล้ว จึงเป็นข้อที่แสดงว่า ผู้ถูกกล่าวหาไม่ได้จงใจยื่น บัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งต่อผู้ร้อง เห็นว่า ตาม คำอธิบายทั่วไปในการยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินท้ายแบบบัญชีแสดงรายการทรัพย์สิน และหนี้สินซึ่งเป็นแบบฟอร์มที่ผู้ถูกกล่าวหาใช้ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน กรณีพันจาก ตำแหน่งวาระที่ ๒ เอกสารหมาย ร.๒๙ ระบุไว้ชัดแจ้งว่า ในกรณีหนี้สินประเภทเงินกู้ธนาคารและ สถาบันการเงินอื่น หมายถึง เงินกู้ทุกประเภทจากธนาคารและสถาบันการเงินอื่น โดยตัวอย่างหลักฐาน ที่ต้องแนบ ได้แก่ สำเนาสัญญาเงินกู้และสำเนาหนังสือรับรองยอดหนี้คงเหลือ (เงินต้นพร้อมดอกเบี้ย) ณ วันที่แสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน หรือสำเนาใบเสร็จชำระหนี้ที่ระบุยอดหนี้คงเหลือ จึงอยู่ใน วิสัยที่ผู้ถูกกล่าวหาจะทราบได้ว่าต้องยื่นบัญชีแสดงรายการหนี้สินและเอกสารประกอบอย่างไรให้ ถูกต้องและครบถ้วนได้ นอกจากนี้ผู้ถูกกล่าวหาก็เคยระบุรายการหนี้ของเจ้าหนี้รายอื่นในช่องรายการ หนี้สินพร้อมทั้งยื่นหนังสือรับรองภาระหนี้เป็นเอกสารประกอบบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน

กรณีเข้ารับตำแหน่งและกรณีพ้นจากตำแหน่งที่ปรึกษานายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงราย วาระที่ ๑ กรณีเข้ารับตำแหน่งที่ปรึกษานายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงราย วาระที่ ๒ ตามเอกสารหมาย ร.๙ ร.๑๐ และ ร.๑๑ และได้ระบุรายการหนึ่งของเจ้าหนี้รายเดียวกันในช่องรายการหนี้สินสำหรับกรณีพ้นจากตำแหน่งที่ปรึกษานายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงราย วาระที่ ๒ ตามเอกสารหมาย ร.๒๙ ด้วย แสดงว่าผู้ถูกกล่าวหาทราบดีว่าตนมีหน้าที่จะต้องระบุยอดหนี้คงเหลือของเจ้าหนี้แต่ละรายในช่องรายการหนี้สินพร้อมเอกสารประกอบฉบับของบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและไม่มีเอกสารประกอบฉบับของบัญชีแสดงรายการหนี้คงเหลือของเจ้าหนี้จำนวนดังกล่าว แต่ผู้ถูกกล่าวหากลับไม่ระบุหนี้จำนวนห้องชุด ๒ ห้องดังกล่าวในช่องรายการหนี้สินของบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและไม่มีเงื่อนไขเอกสารประกอบฉบับของบัญชีคงเหลือของเจ้าหนี้จำนวนดังกล่าวด้วย จึงเป็นพิรุธ นอกจากนี้ยังปรากฏว่า ในระหว่างที่ผู้ถูกกล่าวหาดำเนินการตำแหน่ง ได้มีการชำระหนี้จำนวนอาคารชุดดังกล่าวรวม ๑๕ ชุด งวดละ ๑๐๐,๐๐๐ บาท ทำให้หนี้สินรายนี้ของผู้ถูกกล่าวหาลดลงไปมากเมื่อเทียบกับรายได้ของผู้ถูกกล่าวหาต่อระยะเวลาที่ดำรงตำแหน่ง การที่ผู้ถูกกล่าวหาไม่ระบุรายการด้านหนี้สินซึ่งเป็นจำนวนเงินสูงกว่ารายได้ เช่นนี้ ย่อมมีผลกระทบต่อการตรวจสอบความถูกต้องและความมือยุ่งของทรัพย์สินและหนี้สินของผู้ถูกกล่าวหาโดยตรง และยังเป็นการบ่งชี้ว่าเหตุที่ไม่ระบุยอดหนี้จำนวนดังกล่าวก็เพื่อปกปิดเกี่ยวกับที่มาของเงินได้ในการชำระหนี้รายนี้ด้วยแม้ผู้ถูกกล่าวหาจะยืนยันว่าได้รับบัญชีและทราบดีว่าต้องชำระหนี้คงเหลือของบัญชีพร้อมสัญญาจะซื้อขายห้องชุดดังกล่าวมาด้วย แต่ลักษณะเอกสารดังกล่าวเพียงเท่านี้ยังไม่อาจทราบยอดหนี้คงเหลือของหนี้จำนวนห้องชุดดังกล่าว ณ วันที่มีหน้าที่ต้องยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินได้ว่าเป็นจำนวนเท่าใด ส่วนหนังสือแจ้งผลอนุมัติแนวทางการปรับโครงสร้างหนี้ฉบับลงวันที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๐ ที่ระบุจำนวนหนี้ที่ค้างชำระและระยะเวลาผ่อนชำระหนี้นั้น ก็มิใช่ข้อมูลภาระหนี้ตามที่เป็นอยู่

ในขณะที่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินอีกเช่นกัน ดังนั้น การที่ผู้ถูกกล่าวหาไม่ระบุหนี้จำนวนห้องชุดดังกล่าวในช่องรายการแสดงหนี้สินของบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและไม่มีผู้ถูกกล่าวหาว่ามีจุดประสงค์เพื่อที่จะปกปิดข้อมูลล่าสุดเพื่อมิให้ตรวจสอบที่มาของเงินได้ในการนำมาเอกสารประกอบรับรองยอดหนี้คงเหลือของหนี้ดังกล่าวในครั้งนี้ ย่อมเป็นการบ่งชี้ถึงเจตนาของผู้ถูกกล่าวหาว่ามีจุดประสงค์เพื่อที่จะปกปิดข้อมูลล่าสุดเพื่อมิให้ตรวจสอบที่มาของเงินได้ในการนำมาเอกสารประกอบด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือการจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ กรณีพ้นจากตำแหน่งที่ปรึกษานายกองค์กรบริหารส่วนจังหวัด เชียงราย วาระที่ ๒ ส่วนที่ผู้ร้องขอให้ลงโทษผู้ถูกกล่าวหาตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.๒๕๖๑ มาตรา ๑๖๗ ซึ่งเป็นกฎหมายที่ใช้ภายในหลังการกระทำความผิด โดยยังคงบัญญัติให้การกระทำการตามคำร้องเป็นความผิดอยู่และมีระหว่างโทษเท่าเดิมซึ่งไม่เป็นคุณแก่ผู้ถูกกล่าวหา จึงต้องใช้กฎหมายที่ใช้ในขณะกระทำการผิดบังคับแก่คดีนี้ การกระทำการของผู้ถูกกล่าวหาจึงเป็นความผิดตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.๒๕๔๒ มาตรา ๑๑๙ และต้องบังคับมาตรการจำกัดสิทธิทางการเมืองตามมาตรา ๓๔ สำหรับการกระทำในส่วนนี้

จึงวินิจฉัยว่า นายศักดาพินิจ ณรงค์ชาติโสภณ หรือวิชรศักดิ์ วงศ์ชนินทร์รัฐ
ผู้ถูกกล่าวหา จงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อคณะกรรมการ
ป.ป.ช. ด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบกรณีพ้นจากตำแหน่งที่ปรึกษา
นายกองค์กรบริหารส่วนจังหวัดเชียงราย วาระที่ ๒ ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วย
การป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๓๒ และมาตรา ๓๓ ห้ามมิให้ผู้ถูกกล่าวหา

ดำเนินการเมื่อวันที่ ๑๘ มกราคม พ.ศ.๒๕๕๘ นับแต่วันนี้ ๑ เมษาายน พ.ศ.๒๕๕๙ ซึ่งเป็นวันที่ผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากตำแหน่งตามมาตรา ๓๔ วรรคสอง กับมีความผิดตามมาตรา ๑๗๙ ฐานเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐจะใช้บัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปักปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ กรณีพ้นจากตำแหน่งที่ปรึกษานายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงราย วาระที่ ๒ จำคุก ๒ เดือน ผู้ถูกกล่าวหาต้องชั่ง权衡ว่าได้ส่วนเป็นระยะเวลากว่าแก้ไขแล้ว จึงให้หมายปล่อยในคดีนี้ และยกคำขอให้นับโทษ ผู้ถูกกล่าวหาต่อ ข้อหาและคำขออื่นนอกจานี้ให้ยก.

นายจินดา ปันทะโชค

(อ.ม.๒๗)

ความเห็นในการวินิจฉัยคดี

คดีหมายเลขดำที่ อ.ม. ๓๒/๒๕๖๒

คดีหมายเลขแดงที่ อ.ม. ๑๐/๒๕๖๓

ในพระปรมາภิไธยพระมหาภัตtriy ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง

วันที่ ๑๔ เดือน สิงหาคม พุทธศักราช ๒๕๖๓

ระหว่าง	คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ	ผู้ร้อง
	นายศักดาพินิจ ณรงค์ชาติโสภณ หรือวชิรศักดิ์ วงศ์ชนินทร์รัฐ	ผู้ถูกกล่าวหา

เรื่อง การแสดงบัญชีรายการทรัพย์สินและหนี้สิน

ผู้ร้องยื่นคำร้องและแก้ไขคำร้องขอให้วินิจฉัยว่า ผู้ถูกกล่าวหาเป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองจะใช้บัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ และมีพฤติกรรมอันควรเชื่อได้ว่ามีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินและหนี้สินนั้น กรณีเข้ารับตำแหน่งและกรณีพ้นจากตำแหน่งที่ปรึกษานายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงรายวาระที่ ๑ และวาระที่ ๒ ให้เพิกถอนสิทธิสมัครรับเลือกตั้งของผู้ถูกกล่าวหากับลงโทษเฉพาะกรณีเข้ารับตำแหน่งและกรณีพ้นจากตำแหน่งที่ปรึกษานายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงรายวาระที่ ๒ ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.๒๕๖๑ มาตรา ๘๑, ๑๐๔, ๑๖๗ และประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๙๑ และขอให้นับโทษผู้ถูกกล่าวหาต่อจากโทษในคดีหมายเลขแดงที่ ๕๓๓๗/๒๕๖๒ ของศาลฎีกา

ผู้ถูกกล่าวหาให้การปฏิเสธ แต่รับว่าเป็นบุคคลคนเดียวกับจำเลยในคดีที่ผู้ร้องขอให้
นับโทษต่อ

พิเคราะห์คำร้อง เอกสารประกอบคำร้อง และพยานหลักฐานตามทางไต่สวนแล้ว
ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า ผู้ถูกกล่าวหาได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งที่ปรึกษานายกองค์การบริหารส่วน
จังหวัดเชียงราย วาระที่ ๑ เมื่อวันที่ ๙ สิงหาคม ๒๕๕๕ พ้นจากตำแหน่งเมื่อวันที่ ๑๒ มีนาคม ๒๕๕๗
ต่อมาได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งเดิม วาระที่ ๒ เมื่อวันที่ ๑๐ มิถุนายน ๒๕๕๗ และพ้นจากตำแหน่ง
ด้วยการลาออกเมื่อวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๘ ผู้ถูกกล่าวหายื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินต่อ
ผู้ร้องกรณีเข้ารับตำแหน่ง วาระที่ ๑ เมื่อวันที่ ๗ กันยายน ๒๕๕๕ กรณีพ้นจากตำแหน่ง วาระที่ ๑ เมื่อ
วันที่ ๙ เมษายน ๒๕๕๗ กรณีเข้ารับตำแหน่งวาระที่ ๒ เมื่อวันที่ ๑๖ มิถุนายน ๒๕๕๗ และกรณีพ้น
จากตำแหน่ง วาระที่ ๒ เมื่อวันที่ ๑๙ พฤษภาคม ๒๕๕๘ โดยไม่ระบุหนี้จำนวนห้องชุดเลขที่ ๗๙/๒๔๘
และ ๗๙/๔๕๔ ชั้นที่ ๑๙ และ ๒๙ อาคารชุด “ปทุมวันรีสอร์ท” ตำบลพญาไท (ประแจเจ็น) อำเภอ
พญาไท (ดุสิต) กรุงเทพมหานคร ที่มีต่อบริษัทบริหารสินทรัพย์กรุงเทพพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) ใน
รายการหนี้สิน ตามเอกสารหมายเลข ร.๙ ร.๑๐ ร.๑๑ และ ร.๒๙ ตามลำดับ สำหรับคดีที่ผู้ร้องมีคำขอให้
นับโทษต่อนั้น ศาลฎีกาได้มีคำพิพากษาลงโทษจำคุกผู้ถูกกล่าวหา ตามจำนวนคดีหมายเลขแดงที่ อท.
(ผ) ๒๑/๒๕๕๘ ของศาลอาญาคดีทุจริตและประพฤติมิชอบกลาง

คดีมีปัญหาต้องวินิจฉัยประการแรกว่า ผู้ร้องมีอำนาจจ่ายเงินคำร้องเป็นคดีนี้หรือไม่
ผู้ถูกกล่าวหาโดยแจ้งว่า ผู้ถูกกล่าวหาได้รับหนังสือให้เปรับทราบข้อกล่าวหาเมื่อวันที่ ๒๖ กุมภาพันธ์
๒๕๖๒ แต่ผู้ถูกกล่าวหาไม่สะดวกจึงติดต่อประสานทางโทรศัพท์กับนายณภัทร เตโโซ เพื่อขอให้กำหนด
วันนัดไต่สวนใหม่ แต่จนถึงปัจจุบันก็ยังไม่ทราบกำหนดวันนัดไต่สวนใหม่ ต่อมาผู้ถูกกล่าวหาทำ
หนังสือขอโอนจำนวนไปที่สำนักงาน ป.ป.ช. กรุงเทพมหานคร เนื่องจากพยานบุคคลและพยานเอกสาร

อยู่ที่กรุงเทพมหานคร หากไตร่สวนที่กรุงเทพมหานครจะเป็นการสะดวกและเป็นธรรมมากกว่า ซึ่งยังไม่ได้รับแจ้งผลการพิจารณา การไตร่สวนยังไม่เสร็จสิ้น จึงเป็นการนิชอบ ผู้ร้องไม่มีอำนาจยื่นคำร้องเป็นคดีนี้ เห็นว่า เจ้าพนักงานสำนักงาน ป.ป.ช. ประจำจังหวัดเชียงรายมีหนังสือแจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาไปรับทราบข้อกล่าวหาในวันที่ ๒๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๒ ตามเอกสารหมาย ร.๑๖ แต่ผู้ถูกกล่าวหาไม่ไปตามนัด ต่อมาวันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๒ เจ้าพนักงานมีหนังสือแจ้งข้อกล่าวหาโดยระบุว่าผู้ถูกกล่าวหาไม่ไปรับทราบข้อกล่าวหาตามกำหนดนัดและไม่ได้แจ้งเหตุขัดข้องให้ทราบ เพื่อประโยชน์ในการดำเนินการตามกฎหมาย จึงให้ผู้ถูกกล่าวหาลงลายมือชื่อและวันที่รับทราบข้อกล่าวหาส่งกลับมาให้สำนักงาน ป.ป.ช. ประจำจังหวัดเชียงราย โดยให้ชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาภายใน ๑๕ วัน นับแต่วันได้รับหนังสือ ตามเอกสารหมาย ร.๑๗ ซึ่งเป็นการให้โอกาสแก่ผู้ถูกกล่าวหาที่จะชี้แจงเป็นหนังสือได้หลังจากนั้นวันที่ ๔ มีนาคม ๒๕๖๒ สำนักงาน ป.ป.ช. ประจำจังหวัดเชียงรายมีหนังสือแจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาไปรับทราบข้อกล่าวหาเพิ่มเติม ตามเอกสารหมาย ร.๑๙ แต่ผู้ถูกกล่าวหาไม่ไปอีก วันที่ ๑๒ มีนาคม ๒๕๖๒ สำนักงาน ป.ป.ช. ประจำจังหวัดเชียงรายจึงมีหนังสือแจ้งข้อกล่าวหาเพิ่มเติมส่งไปทางไปรษณีย์ โดยให้ชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาภายใน ๑๕ วัน นับแต่วันได้รับหนังสือ ซึ่งผู้ถูกกล่าวหาได้รับทราบข้อกล่าวหาดังกล่าวแล้ว ตามเอกสารหมาย ร.๑๙ เห็นได้ว่า เจ้าพนักงานได้ให้โอกาสแก่ผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงข้อกล่าวหาตามขั้นตอนของกฎหมายอย่างเพียงพอแล้ว ส่วนที่ผู้ถูกกล่าวหาอ้างว่าได้ติดต่อทางโทรศัพท์กับนายณภัทร เตโโซ ผู้อำนวยการสำนักงาน ป.ป.ช. ประจำจังหวัดเชียงราย เพื่อกำหนดวันนัดไตร่สวนใหม่นั้น นายณภัทรกับนางสาวสุริพร อ้ายไชย พยานผู้ร้อง ก็มีได้เบิกความยอมรับว่ามีการโทรศัพท์ขอเลื่อนการไตร่สวน จึงเป็นการกล่าวอ้างลอย ๆ นอกจากนี้หากมีเหตุผลและความจำเป็นผู้ถูกกล่าวหาก็ชอบที่จะขอขยายระยะเวลาชี้แจงข้อกล่าวหานั้นได้ตามระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติว่าด้วยการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินของ

เจ้าพนักงานของรัฐและการดำเนินคดีที่เกี่ยวข้องกับการยื่นบัญชี พ.ศ.๒๕๖๑ ข้อ ๓๙ วรรคสาม แต่ผู้ถูกกล่าวหาได้กระทำไม่ ผู้ถูกกล่าวหากลับมีหนังสือฉบับลงวันที่ ๑๗ มีนาคม ๒๕๖๒ และวันที่ ๒๖ มีนาคม ๒๕๖๒ ขอโอนสำนวนไปที่สำนักงาน ป.ป.ช. กรุงเทพมหานคร ตามเอกสารหมาย ร.๒๐ และ ร.๒๑ ซึ่งไม่มีบทางหมายหรือระเบียบใดกำหนดให้ดำเนินการเช่นนั้นได้ จึงไม่มีเหตุตามกฎหมาย ที่เจ้าพนักงานจะต้องรอการไต่สวนไว้ก่อนแต่อย่างใด ประกอบกับการซึ่งเป็นหนังสือก็ไม่มี ข้อขัดข้องเรื่องการเดินทางดังที่ผู้ถูกกล่าวหาอ้างเพื่อขอโอนสำนวน พฤติกรรมจึงส่อไปในทางที่ ผู้ถูกกล่าวหาเพียงแต่หาเหตุอ้างเพื่อประวิงเวลาการซึ่งขอกล่าวหาออกไปเพื่อมีให้การไต่สวนแล้ว เสร็จเท่านั้น แม้เลขานุการคณะกรรมการ ป.ป.ช. มิได้มีคำสั่งให้ชัดแจ้งในเรื่องนี้ แต่เมื่อมีคำสั่งให้ ดำเนินการต่อไปโดยเร็ว เท่ากับมีคำสั่งโดยปริยายแล้วว่าให้สำนักงาน ป.ป.ช. ประจำจังหวัดเชียงราย ดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ต่อไป และการที่ผู้ร้องไม่แจ้งคำสั่งเรื่องโอนสำนวนให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ ก็ไม่ทำให้การไต่สวนเสียไป เมื่อเจ้าพนักงานสำนักงาน ป.ป.ช. ประจำจังหวัดเชียงรายได้ดำเนินการต่อ จนครบกระบวนการ ถือได้ว่าการไต่สวนเสร็จสิ้นและขอบแล้ว ผู้ร้องย่อมมีอำนาจยื่นคำร้องคดีนี้ ปัญหาต้องวินิจฉัยประการต่อไปว่า การยื่นคำร้องในคดีนี้เป็นการยื่นคำร้องซ้ำกับคดี หมายเลขแดงที่ อ.ม.๒๔/๒๕๖๒ ของศาลนี้ หรือไม่ ผู้ถูกกล่าวหาโต้แย้งว่า คดีดังกล่าวมีคุณความและ ข้อหาเดียวกันกับคดีนี้ แต่ผู้ร้องไม่ยื่นคำร้องคดีนี้ไปในคราวเดียวกันกับคดีดังกล่าว การที่ผู้ร้องยื่น คำร้องคดีนี้จึงเป็นการยื่นคำร้องซ้ำ นั้น เห็นว่า คดีที่ผู้ถูกกล่าวหาอ้างนั้นเป็นมูลกรณีการยื่นบัญชี แสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินกรณีพันจากตำแหน่งมาแล้วเป็นเวลาหนึ่งปี ในการดำรงตำแหน่งที่ บริษัทนายกองค์กรบริหารส่วนจังหวัดเชียงราย วาระที่ ๑ กับการยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สิน และหนี้สินกรณีเข้ารับตำแหน่งและกรณีพันจากตำแหน่งที่บริษัทนายกองค์กรบริหารส่วนจังหวัด เชียงราย วาระที่ ๑ และวาระที่ ๒ ในคดีนี้ เป็นการกระทำคนละคราวที่สามารถแยกเจตนาและการ

ปัญหาต้องวินิจฉัยประการต่อไปว่า การยื่นคำร้องในคดีนี้เป็นการยื่นคำร้องซ้ำกับคดี หมายเลขแดงที่ อ.ม.๒๔/๒๕๖๒ ของศาลนี้ หรือไม่ ผู้ถูกกล่าวหาโต้แย้งว่า คดีดังกล่าวมีคุณความและ ข้อหาเดียวกันกับคดีนี้ แต่ผู้ร้องไม่ยื่นคำร้องคดีนี้ไปในคราวเดียวกันกับคดีดังกล่าว การที่ผู้ร้องยื่น คำร้องคดีนี้จึงเป็นการยื่นคำร้องซ้ำ นั้น เห็นว่า คดีที่ผู้ถูกกล่าวหาอ้างนั้นเป็นมูลกรณีการยื่นบัญชี แสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินกรณีพันจากตำแหน่งมาแล้วเป็นเวลาหนึ่งปี ในการดำรงตำแหน่งที่ บริษัทนายกองค์กรบริหารส่วนจังหวัดเชียงราย วาระที่ ๑ กับการยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สิน และหนี้สินกรณีเข้ารับตำแหน่งและกรณีพันจากตำแหน่งที่บริษัทนายกองค์กรบริหารส่วนจังหวัด เชียงราย วาระที่ ๑ และวาระที่ ๒ ในคดีนี้ เป็นการกระทำคนละคราวที่สามารถแยกเจตนาและการ

กระทำออกต่างหากจากกันได้ ผู้ร้องยื่นมีอำนาจแยกยื่นคำร้องเป็นคนละคดีได้ จึงไม่เป็นการยื่นคำร้องซ้ำ

ปัญหาต้องวินิจฉัยประการต่อไปว่า คดีของผู้ร้องขาดอายุความหรือไม่ ในปัญหานี้ เห็นว่า แม้คดีนี้ผู้ร้องยื่นคำร้องขอให้ลงโทษผู้ถูกกล่าวหาตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.๒๕๖๑ ซึ่งเป็นกฎหมายที่ใช้ภายหลังการกระทำความผิด โดยยังคงบัญญัติให้การกระทำตามคำร้องเป็นความผิดอยู่และมีระหว่างโทษเท่าเดิม ซึ่งไม่เป็นคุณแก่ผู้ถูกกล่าวหา จึงต้องใช้พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.๒๕๔๒ ซึ่งเป็นกฎหมายที่ใช้ในขณะกระทำผิดบังคับแก่คดีนี้ เมื่อพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.๒๕๔๒ มาตรา ๑๙ มีได้บัญญัติอายุความไว้เป็นการเฉพาะ จึงต้องนำบทบัญญัติตามประมวลกฎหมายอาญาว่าด้วยอายุความมาใช้แก่ความผิดในคดีนี้ ดังนั้น ถ้าผู้ร้องมีได้ยื่นคำร้องและมีได้ตัวผู้ถูกกล่าวหาหมายังศาลภายใน ๕ ปี ยื่นมีเป็นการขาดอายุความตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๙๕ (๑) คดีนี้ผู้ถูกกล่าวหาในบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินต่อผู้ร้องกรณีเข้ารับตำแหน่ง วาระที่ ๑ เมื่อวันที่ ๗ กันยายน ๒๕๕๕ กรณีพ้นจากตำแหน่ง วาระที่ ๑ ยื่นมีวันที่ ๙ เมษายน ๒๕๕๗ และกรณีเข้ารับตำแหน่งวาระที่ ๒ ยื่nmีวันที่ ๑๖ มิถุนายน ๒๕๕๗ โดยไม่แสดงรายการหนี้จำนำห้องชุด ๒ ห้อง เมื่อนับแต่วันยื่นบัญชีแสดงรายการแสดงทรัพย์สินและหนี้สินทั้งสามกรณีดังกล่าวอันเป็นวันที่ผู้ร้องอ้างว่ามีการกระทำความผิดจนถึงวันที่ ๒๕ มิถุนายน ๒๕๖๐ ซึ่งเป็นวันที่ผู้ร้องนำตัวผู้ถูกกล่าวหามาส่งศาลเกินกำหนด ๕ ปีแล้ว จึงเป็นอันขาดอายุความทางอาญา ซึ่งกรณีเข้ารับตำแหน่งและกรณีพ้นจากตำแหน่ง วาระที่ ๑ ผู้ร้องก็มีได้มีคำขอให้ลงโทษทางอาญา ส่วนกรณีเข้ารับตำแหน่งวาระที่ ๒ ที่ขาดอายุความทางอาญา นั้น สิทธินำคดีอาญามาฟ้องยื่นมีระงับไป ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๓๘

(๖) ประกอบพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ.๒๕๖๐ มาตรา ๘ วรรคสาม กรณีจึงไม่จำต้องวินิจฉัยต่อไปว่า การกระทำของผู้ถูกกล่าวหาเป็นการจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบกรณีเข้ารับตำแหน่งและกรณีพ้นจากตำแหน่งวาระที่ ๑ กรณีเข้ารับตำแหน่งวาระที่ ๒ หรือไม่ ส่วนที่ผู้ร้องมีคำขอให้เพิกถอนสิทธิสมัครรับเลือกตั้งของผู้ถูกกล่าวหานั้นถือเป็นมาตรการบังคับทางการเมืองอันเป็นการจำกัดสิทธิขั้นพื้นฐานของบุคคลซึ่งสืบเนื่องมาจากการกระทำความผิดทางอาญาดังกล่าว เมื่อสิทธินั้นคดีอาญามาฟ้องระงับแล้ว จึงไม่อาจนำมาตรการจำกัดสิทธิทางการเมืองไม่ว่าในกรณีใด ๆ มาบังคับแก่การกระทำการของผู้ถูกกล่าวหาในส่วนนี้ได้ สำหรับกรณีพ้นจากตำแหน่งที่ปรึกษานายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงรายวาระที่ ๒ นั้น เมื่อปรากฏข้อเท็จจริงว่าผู้ถูกกล่าวหาจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องเมื่อวันที่ ๑ เมษาคม ๒๕๕๘ นับถึงวันที่ผู้ร้องยื่นคำร้องและนำตัวผู้ถูกกล่าวหามาส่งศาลยังไม่เกินกำหนดอายุความ ๕ ปี ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๙๕ (๔) คดีอาญาในส่วนนี้จึงยังไม่ขาดอายุความปัญหาที่ต้องวินิจฉัยต่อไปว่า ผู้ถูกกล่าวหาจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบกรณีพ้นจากตำแหน่งที่ปรึกษานายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงรายวาระที่ ๒ หรือไม่ เห็นว่า แม้ข้อเท็จจริงตามทางใต้สวนรับฟังเป็นยุติว่า ผู้ถูกกล่าวหาจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินโดยไม่ระบุหนี้จำนวนของห้องชุดเลขที่ ๗๙/๒๔๘ และ ๗๙/๔๕๕ ชั้นที่ ๑๙ และ ๒๘ อาคารชุด “ปทุมวนรีสอร์ท” ตำบลพญาไท (พระเจ้าบรมวงศ์เธอ กรมพระยาภาณุพันธุวงศ์เจ้าพระยา) อำเภอพญาไท (ดุสิต) กรุงเทพมหานคร ที่มีต่อบริษัทบริหารสินทรัพย์กรุงเทพพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) ในช่องรายการหนี้สิน ตามเอกสารหมาย ร.๒๙ แต่การกระทำอันจะเป็นความผิดฐานเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและ

เอกสารประกอบต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๙ ซึ่งเป็นบทกฎหมายที่กำหนดให้ต้องรับผิดในทางอาญาอันนั้น บุคคลผู้กระทำต้องกระทำโดยเจตนา ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๕๙ ประกอบมาตรา ๑๗ เมื่อปรากฏว่า ผู้ถูกกล่าวหาได้แสดงรายการห้องชุดพิพากษาทั้งสองห้องไว้ในรายการทรัพย์สิน พร้อมกับแบบสำเนาหนังสือกรรมสิทธิ์ห้องชุดพิพากษาทั้งสองห้องที่ได้ปรากฏในสารบัญจดทะเบียนว่าห้องชุดพิพากษาทั้งสองห้องมีภาระหนี้ตามสัญญาจำนวนต่อบริษัทบริหารสินทรัพย์กรุงเทพพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) ทั้งยังได้แบบสัญญาจะซื้อขายห้องชุดพิพากษาให้แก่นายกระจ่าง ศรีวารินทร์ กับหนังสือแจ้งผลอนุมัติแนวทางการปรับปรุงโครงสร้างหนี้ฉบับวันที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๐ ที่ระบุถึงจำนวนหนี้คงค้าง ระยะผ่อนชำระหนี้ ต่อผู้ร้อง ซึ่งแม่จำนวนหนี้คงค้างดังกล่าวจะไม่ตรงกับจำนวนหนี้ในขณะที่ผู้ถูกกล่าวหาเมื่อหน้าที่ต้องยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน แต่ก็เป็นพฤติกรรมที่ส่อแสดงให้เห็นว่า ผู้ถูกกล่าวหาไม่ได้จงใจที่จะปกปิดไม่ให้ทราบถึงรายการทรัพย์สินและหนี้สินดังกล่าวตามที่ผู้ถูกกล่าวหานำสืบต่อสู้ และเมื่อพิจารณาถึงว่า ในการตรวจสอบรายการทรัพย์สินและหนี้สินซึ่งเจ้าหน้าที่ของรัฐยื่นต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. หากพนักงานเจ้าหน้าที่ของผู้ร้องมีข้อสงสัยในทรัพย์สินหรือหนี้สินรายใด พนักงานเจ้าหน้าที่ของผู้ร้องมีอำนาจแจ้งให้เจ้าหน้าที่ของรัฐดังกล่าวซึ่งแจงข้อสงสัยดังกล่าวเพื่อใช้ประกอบการซึ่งมีลักษณะผิดไป แต่ปรากฏจากทางไต่สวนว่า พนักงานเจ้าหน้าที่ของผู้ร้องไม่ได้ให้โอกาสผู้ถูกกล่าวหาซึ่งแจ้งถึงเหตุและภาระหนี้สินดังกล่าว ประกอบกับผู้ถูกกล่าวหาเกิดการปฏิเสธและต่อสู้ อ้างว่าหากผู้ถูกกล่าวหาเมื่อเจตนาจะปกปิดหนี้จำนวนห้องชุดพิพากษา ผู้ถูกกล่าวหาคงไม่ยื่นแสดงหนังสือกรรมสิทธิ์ห้องชุดพิพากษาทั้งสองห้องพร้อมเอกสารประกอบข้างต้นที่ระบุว่าห้องชุดพิพากษาทั้งสองห้องมีภาระหนี้จำนวนติดอยู่อันทำให้ผู้ร้องสามารถตรวจสอบและทราบถึงภาระหนี้จำนวนดังกล่าวแล้ว กรณีเห็น

ได้ว่าการกระทำของผู้ถูกกล่าวหาเป็นเพียงการละเลยไม่ยื่นแสดงรายการหนี้จำนำองดังกล่าวพร้อมเอกสารประกอบให้ถูกต้องครบถ้วนเป็นปัจจุบัน หากอาจฟังว่าเป็นการกระทำการที่แสดงข้อความที่ไม่เป็นความจริงอันจะเข้าลักษณะเป็นการแสดงข้อความเท็จ พยานหลักฐานตามทางใต้ส่วนจึงไม่อาจฟังว่า ผู้ถูกกล่าวหาจะใชyneบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ กรณีพ้นจากตำแหน่งที่ปรึกษานายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงราย วาระที่ ๒ การกระทำของผู้ถูกกล่าวหาจึงไม่เป็นความผิดตามคำร้อง เมื่อวินิจฉัยดังนี้แล้ว กรณีย่อมไม่อาจใช้มาตรการบังคับทางการเมืองแก่ผู้ถูกกล่าวหาได้

จึงวินิจฉัยให้ยกคำร้อง

นายประสิทธิ์ เจริญถาวรโภคฯ

(อ.ม.๒๗)

ความเห็นในการวินิจฉัยคดี

คดีหมายเลขดำที่ อ.ม. ๓๒ /๒๕๖๗
คดีหมายเลขแดงที่ อ.ม. ๙๐/๒๕๖๗

ในพระปรมາภิเรยพระมหาภัตtriy ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้担当ตำแหน่งทางการเมือง

วันที่ ๑๔ เดือน สิงหาคม พุทธศักราช ๒๕๖๗

ระหว่าง { คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ผู้ร้อง^{ผู้ร้อง}
นายศักดาพินิจ ณรงค์ชาติโสภณ หรือวิชรศักดิ์ วงศ์ชนินทร์รัฐ ผู้ถูกกล่าวหา^{ผู้ถูกกล่าวหา}

เรื่อง การแสดงบัญชีรายการทรัพย์สินและหนี้สิน

ผู้ร้องยื่นคำร้องและแก้ไขคำร้องขอให้วินิจฉัยว่า ผู้ถูกกล่าวหาเป็นผู้担当ตำแหน่งทางการเมืองจะใช้บัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ และมีพฤติกรรมอันควรเชื่อได้ว่ามีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินและหนี้สินนั้น กรณีเข้ารับตำแหน่งและกรณีพ้นจากตำแหน่งที่ปรึกษานายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงรายวาระที่ ๑ และวาระที่ ๒ ให้เพิกถอนสิทธิสมัครรับเลือกตั้งของผู้ถูกกล่าวหา กับลงโทษทางการกรณีเข้ารับตำแหน่งและกรณีพ้นจากตำแหน่งที่ปรึกษานายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงรายวาระที่ ๒ ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปราม

การทูลวิธ พ.ศ.๒๕๖๑ มาตรา ๘๑, ๑๖๗ และประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๙๑ และขอให้
นับโทษผู้ถูกกล่าวหาต่อจากโทษในคดีหมายเลขแดงที่ ๕๓๓๗/๒๕๖๒ ของศาลฎีกา

ผู้ถูกกล่าวหาให้การปฏิเสธ แต่รับว่าเป็นบุคคลคนเดียวกับจำเลยในคดีที่ผู้ร้องขอให้

นับโทษต่อ

พิเคราะห์คำร้อง เอกสารประกอบคำร้อง และพยานหลักฐานตามทางไต่สวนแล้ว
ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า ผู้ถูกกล่าวหาได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งที่ปรึกษานายกองค์การบริหารส่วน
จังหวัดเชียงราย วาระที่ ๑ เมื่อวันที่ ๙ สิงหาคม ๒๕๕๕ พ้นจากตำแหน่งเมื่อวันที่ ๑๒ มีนาคม ๒๕๕๗
ต่อมาได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งเดิม วาระที่ ๒ เมื่อวันที่ ๑๐ มิถุนายน ๒๕๕๗ และพ้นจากตำแหน่ง
ด้วยการลาออกจากเมื่อวันที่ ๑ เมษาายน ๒๕๕๘ ผู้ถูกกล่าวหายื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินต่อ
ผู้ร้องกรณีเข้ารับตำแหน่ง วาระที่ ๑ เมื่อวันที่ ๗ กันยายน ๒๕๕๕ กรณีพ้นจากตำแหน่ง วาระที่ ๑ เมื่อ
วันที่ ๙ เมษาายน ๒๕๕๗ กรณีเข้ารับตำแหน่งวาระที่ ๒ เมื่อวันที่ ๑๖ มิถุนายน ๒๕๕๗ และกรณีพ้น
จากตำแหน่ง วาระที่ ๒ เมื่อวันที่ ๑๙ พฤษภาคม ๒๕๕๘ โดยไม่ระบุหนี้จำนวนห้องชุดเลขที่ ๗๙/๒๔๘
และ ๗๙/๔๕๔ ชั้นที่ ๑๙ และ ๒๙ อาคารชุด “ปทุมวันรีสอร์ท” ตำบลพญาไท (ประจำจีน) อำเภอ
พญาไท (ดุสิต) กรุงเทพมหานคร ที่มีต่อบริษัทบริหารสินทรัพย์กรุงเทพพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) ใน
รายการหนี้สิน ตามเอกสารหมายเลข ร.๙ ร.๑๐ ร.๑๑ และ ร.๒๙ ตามลำดับ สำหรับคดีที่ผู้ร้องมีคำขอให้
นับโทษต่อนั้น ศาลฎีกากล่าวได้มีคำพิพากษาลงโทษจำคุกผู้ถูกกล่าวหา ตามจำนวนคดีหมายเลขแดงที่ อท.

(ผ) ๒๑/๒๕๕๘ ของศาลอาญาคดีทุจริตและประพฤติมิชอบกลาง

ຄดີມີປັບປຸງຫາຕ້ອງວິນີຈະຍັງປະກາດແຮກວ່າ ຜູ້ຮ້ອງມີອຳນາຈຍື່ນຄໍາຮ້ອງເປັນຄົດນີ້ຫຼືອໄມ່
ຜູ້ຄູກລ່າວຫາໂຕ້ແຢ້ງວ່າ ຜູ້ຄູກລ່າວຫາໄດ້ຮັບໜັງສື່ອໃຫ້ປະທາບຂໍອກລ່າວຫາເມື່ອວັນທີ ۲۶ ກຸມພັນຮັ
۲۵۶۲ ແຕ່ຜູ້ຄູກລ່າວຫາໄມ່ສະດວກຈຶ່ງຕິດຕ່ອປະສານທາງໂທຣສັພທິກັບນາຍຄົມກັທຣ ເຕູໂ ຜູ້ອຳນວຍການ
ສໍານັກງານ ປ.ປ.ຊ. ປະຈຳຈັງຫວັດເຊີຍຮາຍ ເພື່ອຂອໃຫ້ກຳທັນດວນນັດໄຕ່ສວນໃໝ່ ແຕ່ຈົນຄື່ງປັຈຸບັນກີ້ງໄມ່
ທຽບກຳທັນດວນນັດໄຕ່ສວນໃໝ່ ຕ້ອມາຜູ້ຄູກລ່າວຫາທຳໜັງສື່ອຂອໂອນສໍານວນໄປທີ່ສໍານັກງານ ປ.ປ.ຊ.
ກຽງເທັມຫານຄຣ ເນື່ອງຈາກພຍານບຸກຄລແລະພຍານເອກສາຮອຢູ່ທີ່ກຽງເທັມຫານຄຣ ມາກໃຕ່ສວນທີ່
ກຽງເທັມຫານຄຣຈະເປັນກາຮະດວກແລະເປັນຮຽມມາກກວ່າ ຈຶ່ງຍັງໄມ່ໄດ້ຮັບແຈ້ງຜົກລາຍງານ ການໄຕ່
ສວນຍັງໄມ່ເສົ້າຈີນ ຈຶ່ງເປັນການມີຂອບ ຜູ້ຮ້ອງໄມ່ມີອຳນາຈຍື່ນຄໍາຮ້ອງເປັນຄົດນີ້ ເහັນວ່າ ເຈົ້າພັກງານ
ສໍານັກງານ ປ.ປ.ຊ. ປະຈຳຈັງຫວັດເຊີຍຮາຍມີໜັງສື່ອແຈ້ງໃຫ້ຜູ້ຄູກລ່າວຫາໄປຮັບທຽບຂໍອກລ່າວຫາໃນວັນທີ
۲۷ ກຸມພັນຮັ ۲۵۶۲ ຕາມເອກສາຮ່າມຍ ຮ.၁៦ ແຕ່ຜູ້ຄູກລ່າວຫາໄມ່ໄປຕາມນັດ ຕ້ອມວັນທີ ۲۸
ກຸມພັນຮັ ۲۵۶۲ ເຈົ້າພັກງານມີໜັງສື່ອແຈ້ງຂໍອກລ່າວຫາໂດຍຮູ່ຜູ້ຄູກລ່າວຫາໄມ່ໄປຮັບທຽບຂໍອ
ກລ່າວຫາຕາມກຳທັນດນັດແລະໄມ້ໄດ້ແຈ້ງເຫດຫຼຸດຂັດຂຶ້ນໃຫ້ທຽບ ເພື່ອປະໂຍບນີ້ໃນການດຳເນີນການຕາມກົງໝາຍ
ຈຶ່ງໃຫ້ຜູ້ຄູກລ່າວຫາລາຍມື້ອື່ອແລະວັນທີຮັບທຽບຂໍອກລ່າວຫາສ່າງກັບມາໃຫ້ສໍານັກງານ ປ.ປ.ຊ. ປະຈຳ
ຈັງຫວັດເຊີຍຮາຍ ໂດຍໃຫ້ໜີແຈ້ງແກ້ຂໍອກລ່າວຫາກາຍໃນ ۱៥ ວັນ ນັບແຕ່ວັນໄດ້ຮັບໜັງສື່ອ ຕາມເອກສາຮ່າມຍ
ຮ.၁၇ ຈຶ່ງເປັນການໃຫ້ໂອກາສແກ່ຜູ້ຄູກລ່າວຫາທີ່ຈະໜີແຈ້ງເປັນໜັງສື່ອໄດ້ ພັນຈາກນັ້ນວັນທີ ۵ ມິຖຸນາ ۲۵۶۲
ສໍານັກງານ ປ.ປ.ຊ.ປະຈຳຈັງຫວັດເຊີຍຮາຍມີໜັງສື່ອແຈ້ງໃຫ້ ຜູ້ຄູກລ່າວຫາໄປຮັບທຽບຂໍອກລ່າວຫາເພີ່ມເຕີມ
ຕາມເອກສາຮ່າມຍ ຮ.၁៥ ແຕ່ຜູ້ຄູກລ່າວຫາໄມ່ໄປອີກ ວັນທີ ۱۲ ມິຖຸນາ ۲۵۶۲ ສໍານັກງານ ປ.ປ.ຊ. ປະຈຳ

จังหวัดเชียงรายจึงมีหนังสือแจ้งข้อกล่าวหาเพิ่มเติมส่งไปทางไปรษณีย์ โดยให้ชี้แจงแก้ข้อกล่าวหา
ภายใน ๑๕ วัน นับแต่วันได้รับหนังสือ ซึ่งผู้ถูกกล่าวหาได้รับทราบข้อกล่าวหาดังกล่าวแล้ว ตามเอกสาร
หมาย ร.๑๙ เห็นได้ว่า เจ้าพนักงานได้ให้โอกาสแก่ผู้ถูกกล่าวหาซึ่งแจ้งข้อกล่าวหาตามขั้นตอนของ
กฎหมายอย่างเพียงพอแล้ว ส่วนที่ผู้ถูกกล่าวหาอ้างว่าได้ติดต่อทางโทรศัพท์กับนายณภัทร เพื่อกำหนด
วันนัดไต่สวนใหม่นั้น นายณภัทรกับนางสาวสุรีพร อ้ายไชย พยานผู้ร้อง ก็มิได้เบิกความยอมรับว่ามี
การโทรศัพท์ขอเลื่อนการไต่สวน จึงเป็นการกล่าวอ้างลอย ๆ นอกจากนี้หากมีเหตุผลและความจำเป็นผู้
ถูกกล่าวหาก็ชอบที่จะขอขยายระยะเวลาซึ่งแจ้งข้อกล่าวหานั้นได้ตามระเบียบคณะกรรมการป้องกัน
และปราบปรามการทุจริตแห่งชาติว่าด้วยการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินของเจ้าพนักงานของรัฐ
และการดำเนินคดีที่เกี่ยวข้องกับการยื่นบัญชี พ.ศ.๒๕๖๑ ข้อ ๓๘ วรรคสาม แต่ผู้ถูกกล่าวหาได้
กระทำไม่ ผู้ถูกกล่าวหากลับมีหนังสือฉบับลงวันที่ ๑๗ มีนาคม ๒๕๖๒ และวันที่ ๒๖ มีนาคม ๒๕๖๒
ขอ้อนสำนวนไปที่สำนักงาน ป.ป.ช. กรุงเทพมหานคร ตามเอกสารหมาย ร.๒๐ และ ร.๒๑ ซึ่งไม่มีบท
กฎหมายหรือระเบียบใดกำหนดให้ดำเนินการเข่นนั้นได้ จึงไม่มีเหตุตามกฎหมายที่เจ้าพนักงานจะต้อง^๑
รอการไต่สวนไว้ก่อนแต่อย่างใด ประกอบกับการซึ่งแจ้งเป็นหนังสือก็ไม่มีขัดข้องเรื่องการเดินทาง
ดังที่ผู้ถูกกล่าวหาอ้างเพื่อขอ้อนสำนวน พฤติการณ์จึงส่อไปในทางที่ ผู้ถูกกล่าวหาเพียงแต่เหตุ
อ้างเพื่อประวิงเวลาการซึ่งแจ้งข้อกล่าวหาออกไปเพื่อมิให้การไต่สวนแล้วเสร็จเท่านั้น แม้เลขานุการ
คณะกรรมการ ป.ป.ช. มิได้มีคำสั่งให้ชี้แจงในเรื่องนี้ แต่เมื่อมีคำสั่งให้ดำเนินการต่อไปโดยเร็ว เท่ากับ
มีคำสั่งโดยปริยายแล้วว่าให้สำนักงาน ป.ป.ช. ประจำจังหวัดเชียงรายดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ต่อไป

และการที่ผู้ร้องไม่แจ้งคำสั่งเรื่องโอนสำนวนให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ ก็ไม่ทำให้การไต่สวนเสียไป เมื่อเจ้า

พนักงานสำนักงาน ป.ป.ช. ประจำจังหวัดเชียงรายได้ดำเนินการต่อจนครบกระบวนการ ถือได้ว่าการไต่

สวนเสร็จสิ้นและขอบแล้ว ผู้ร้องย่อมมีอำนาจยื่นคำร้องคดีนี้

ปัญหาต้องวินิจฉัยประการต่อไปว่า การยื่นคำร้องในคดีนี้เป็นการยื่นคำร้องข้ากับคดี

หมายเลขเดงที่ อ.ม.๒๔/๒๕๖๒ ของศาลนี้ หรือไม่ ผู้ถูกกล่าวหาโต้แย้งว่า คดีดังกล่าวมีคุ่ครามและ

ข้อหาเดียวกันกับคดีนี้ แต่ผู้ร้องไม่ยื่นคำร้องคดีนี้ไปในคราวเดียวกันกับคดีดังกล่าว การที่ผู้ร้องยื่น

คำร้องคดีนี้จึงเป็นการยื่นคำร้องข้า นั้น เห็นว่า คดีที่ผู้ถูกกล่าวหาอ้างนั้นเป็นมูลกรณีการยื่นบัญชี

แสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินกรณีพันจากตำแหน่งมาแล้วเป็นเวลานานีปี ในการดำรงตำแหน่งที่

ปรึกษานายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงราย วาระที่ ๑ กับการยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สิน

และหนี้สินกรณีเข้าและกรณีพันจากตำแหน่งที่ปรึกษานายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงราย วาระ

ที่ ๑ และวาระที่ ๒ ในคดีนี้ เป็นการกระทำการทุกประการที่สามารถแยกเจตนาและการกระทำออกต่างหาก

จากกันได้ ผู้ร้องย่อมมีอำนาจแยกยื่นคำร้องเป็นคนละคดีได้ จึงไม่เป็นการยื่นคำร้องข้า

ปัญหาต้องวินิจฉัยประการต่อไปว่า คดีของผู้ร้องขาดอายุความหรือไม่ ในปัญหานี้

เห็นว่า แม้คดีนี้ผู้ร้องยื่นคำร้องขอให้ลงโทษผู้ถูกกล่าวหาตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่า

ด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.๒๕๖๑ ซึ่งเป็นกฎหมายที่ใช้ภายในหลังการกระทำ

ความผิด โดยยังคงบัญญัติให้การกระทำการตามคำร้องเป็นความผิดอยู่และมีระหว่างโทษเท่าเดิม ซึ่งไม่เป็น

คุณแก่ผู้ถูกกล่าวหา จึงต้องใช้พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปราม

การทุจริต พ.ศ.๒๕๔๒ ซึ่งเป็นกฎหมายที่ใช้ในคณะกรรมการพิเศษบังคับแก่คดีนี้ เมื่อพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.๒๕๔๒ มาตรา ๑๗ มีได้บัญญัติอายุความไว้เป็นการเฉพาะ จึงต้องนำบทบัญญัติตามประมวลกฎหมายอาญาฯ ว่าด้วยอายุความมาใช้แก่ความผิดในคดีนี้ ดังนั้น ถ้าผู้ร้องมีได้ยื่นคำร้องและมีได้ตัวผู้ถูกกล่าวหาหมายศาลภายใต้กฎหมาย ๕ ปี ยื่นเป็นการขาดอายุความตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๙๕ (๔) คดีนี้ผู้ถูกกล่าวหายื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินต่อผู้ร้องกรณีเข้ารับตำแหน่ง วาระที่ ๑ เมื่อวันที่ ๗ กันยายน ๒๕๕๕ กรณีพ้นจากตำแหน่ง วาระที่ ๑ ยื่นเมื่อวันที่ ๙ เมษายน ๒๕๕๗ และกรณีเข้ารับตำแหน่งวาระที่ ๒ ยื่นเมื่อวันที่ ๑๖ มิถุนายน ๒๕๕๗ โดยไม่แสดงรายการหนี้จำนวนห้องชุด ๒ ห้อง เมื่อนับแต่วันยื่นบัญชีแสดงรายการแสดงทรัพย์สินและหนี้สินทั้งสามกรณีดังกล่าวอันเป็นวันที่ผู้ร้องอ้างว่ามีการกระทำความผิดจนถึงวันที่ ๒๕ มิถุนายน ๒๕๖๒ ซึ่งเป็นวันที่ผู้ร้องนำตัวผู้ถูกกล่าวหามาส่งศาลเกินกำหนด ๕ ปีแล้ว จึงเป็นอันขาดอายุความทางอาญา ซึ่งกรณีเข้ารับตำแหน่งและกรณีพ้นจากตำแหน่ง วาระที่ ๑ ผู้ร้องก็มิได้มีข้อให้ลงโทษทางอาญา ส่วนกรณีเข้ารับตำแหน่งวาระที่ ๒ ที่ขาดอายุความทางอาญา นั้น สิทธินิ่มคดีอาญาไม่ของยื่นระหว่างจับไป ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๓๙ (๖) ประกอบพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ.๒๕๖๐ มาตรา ๘ วรรคสาม กรณีจึงไม่จำต้องวินิจฉัยต่อไปว่า การกระทำของผู้ถูกกล่าวหาเป็นการจะใช้บัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบกรณีเข้ารับตำแหน่งและกรณีพ้นจากตำแหน่งวาระที่ ๑ กรณีเข้ารับ

ตำแหน่งวาระที่ ๒ หรือไม่ ส่วนที่ผู้ร้องมีคำขอให้เพิกถอนสิทธิสมัครรับเลือกตั้งของผู้ถูกกล่าวหาหนึ่ง ถือเป็นมาตรการบังคับทางการเมืองอันเป็นการจำกัดสิทธิขั้นพื้นฐานของบุคคลซึ่งสืบเนื่องมาจากการกระทำความผิดทางอาญาดังกล่าว เมื่อสิทธินั้นจำกัดด้วยมาตราการจำกัดสิทธิทางการเมืองไม่ว่าในกรณีใด ๆ มาบังคับแก่การกระทำการของผู้ถูกกล่าวหาในส่วนนี้ได้ สำหรับกรณีพ้นจากตำแหน่งที่ปรึกษานายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงรายวาระที่ ๒ นั้น เมื่อปรากฏข้อเท็จจริงว่าผู้ถูกกล่าวหายืนบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องเมื่อวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๘ นับถึงวันที่ผู้ร้องยื่นคำร้องและนำตัวผู้ถูกกล่าวหามาส่งศาลยังไม่เกินกำหนดอายุความ ๕ ปี ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๙๕ (๔) คดีอาญาในส่วนนี้จึงยังไม่ขาดอายุความ ปัญหาที่ต้องวินิจฉัยต่อไปว่า ผู้ถูกกล่าวหาจะใจยืนบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ ผู้พิพากษาเสียงข้างมาก เห็นว่า ข้อเท็จจริงตามทางใต้ส่วนเป็นยุติว่า ผู้ถูกกล่าวหายืนบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินโดยไม่ระบุหนี้จำนวนห้องชุดเลขที่ ๗๙/๒๕๘ และ ๗๙/๔๕๔ ชั้นที่ ๑๙ และ ๒๙ อาคารชุด “ปทุมวันรีสอร์ท” ตำบลพญาไท (ประเจลีน) อำเภอพญาไท (ดุสิต) กรุงเทพมหานคร ที่มีต่อปริษทบริหารสินทรัพย์กรุงเทพพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) ในช่องรายการหนี้สินตามเอกสารหมาย ร.๒๙ แต่ผู้ถูกกล่าวหาคงต้องแจ้งว่าผู้ถูกกล่าวหาได้ยื่นเอกสารประกอบคือ สำเนาหนังสือกรรมสิทธิ์ห้องชุด ๒ ห้อง หนังสือเรื่องแจ้งผลอนุมัติแนวทางการปรับโครงสร้างหนี้ ฉบับลงวันที่

๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๐ ที่ระบุถึงจำนวนหนึ่งและระยะเวลาผ่อนชำระหนี้ ประกาศขายทอดตลาดของเจ้าพนักงานบังคับคดี และหนังสือสัญญาจะซื้อจะขายห้องชุดต่อผู้ร้องแล้ว จึงเป็นข้อแสดงว่าผู้ถูกกล่าวหาไม่ได้จงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งต่อผู้ร้องนั้น ในปัญหานี้เห็นว่า คดีนี้ผู้ถูกกล่าวหาเคยระบุรายการหนี้ของเจ้าหนี้รายอื่นในช่องรายการหนี้สินพร้อมทั้งยื่นหนังสือรับรองภาระหนี้เป็นเอกสารประกอบบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินกรณีเข้ารับตำแหน่งและกรณีพ้นจากตำแหน่งที่ปรึกษานายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงราย วาระที่ ๑ กรณีเข้ารับตำแหน่งที่ปรึกษานายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงราย วาระที่ ๒ ตามเอกสารหมายเลข ร.๙ ร.๑๐ และ ร.๑๑ ตามลำดับ และได้ระบุรายการหนี้ของเจ้าหนี้รายเดียวกันในช่องรายการหนี้สินสำหรับกรณีพ้นจากตำแหน่งที่ปรึกษานายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงราย วาระที่ ๒ ตามเอกสารหมายเลข ร.๒๙ ด้วย แสดงว่าผู้ถูกกล่าวหาทราบเป็นอย่างดีอยู่แล้วว่าตนมีหน้าที่จะต้องแสดงยอดหนี้คงเหลือในขณะที่มีหน้าที่ยื่นบัญชีตามแบบที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด แต่ผู้ถูกกล่าวหากลับไม่ระบุยอดหนี้คงเหลือไว้ในรายการหนี้สินและไม่ยื่นเอกสารประกอบคือหนังสือรับรองยอดหนี้คงเหลือในคดีนี้จึงยื่นเป็นข้อพิรุธ นอกจากนี้ยังปรากฏว่า ในระหว่างที่ผู้ถูกกล่าวหาดำรงตำแหน่ง ได้มีการชำระหนี้จำนวนอาคารชุดดังกล่าวรวม ๑๕ วงด วงละ ๑๐๐,๐๐๐ บาท ทำให้หนี้สินรายนี้ของผู้ถูกกล่าวหาไม่ระบุรายการด้านหนี้สินซึ่งเป็นจำนวนเงินสูงกว่ารายได้เข่นนี้ นอกจากจะส่งผลกระทบต่อการตรวจสอบความถูกต้องและความมือญจริงของทรัพย์สินและหนี้สินของผู้ถูก

ກລ່າວຫາໂດຍตรงແລ້ວ ພຸතິກຣນີຢັງປຶ້ງຂໍວ່າເຫດຖ້າໄມ່ຮະບູຍອດທີ່ສືນອາຈານມີມູລເຫດຸເພື່ອປົກປິດເກີ່ວກັບການ
ຂໍາຮະໜີ້ຮ່າຍນີ້ ແນ້ຜູ້ຄູກກລ່າວຫາຈະຍືນໜັງສື່ອກຣມສີທີ່ຫ້ອງໜຸດຊື່ສາຮບັງຈົດທະເບີນຮະບຸວ່າຫ້ອງໜຸດ
ດັ່ງກລ່າວຕິດຈຳນອງອູ່ ພົມກັບແນບສັນໝາຈະຊື້ອະນຸຍາຂະໜ້າຫ້ອງໜຸດມາດ້ວຍ ແຕ່ລຳພັ້ງເອກສາຮເພີ່ມເຫັນຢັ້ງ
ໄມ່ອາຈາກຮາບໄດ້ວ່າຍອດທີ່ຄົງເຫຼືອ ຄວນທີ່ມີໜ້າທີ່ຕ້ອງຍືນບຸງຊື່ແສດງຮາຍກາຮທັກພົນແລ້ວສືນເປັນ
ຈຳນວນເທົ່າໃດ ສ່ວນໜັງສື່ອເຮືອງແຈ້ງຜລອນນຸມຕີແນວທາງກາຮປັບໂຄງສຮ້າງໜີ້ບັບລວນວັນທີ ២៣
ກຸມພາພັນຮີ ២៥៥០ ທີ່ຮະບຸຈຳນວນທີ່ຄົງຄ້າງ ຮະຍະເວລາຜ່ອນຂໍາຮະໜີ້ ກົມໃຊ້ຂໍ້ມູນກາຮໜີ້ຕາມທີ່ເປັນອູ່
ໃນຂະໜາທີ່ຍືນບຸງຊື່ແສດງຮາຍກາຮທັກພົນແລ້ວສືນໃນກຣນີພັນຈາກຕຳແໜ່ງວາຮະທີ່ ២ ກາຮທີ່ຜູ້ຄູກ
ກລ່າວໜານໄດ້ຍືນໜັງສື່ອຮັບຮອງຍອດທີ່ຈຳນອງຄົງເຫຼືອຮ່າຍນີ້ດັ່ງເຊັ່ນທີ່ເຄຍຍືນໜັງສື່ອຮັບຮອງຍອດທີ້ຮ່າຍ
ອື່ນ ແຕ່ກລັບອ້າງເອກສາຮປະກອບທີ່ຍືນໃນຄຮັກກອນຊື່ເປັນຂໍ້ມູນທີ່ໄມ່ເປັນປັຈຸບັນແທນ ພຸතິກຣນີຈາກກາຮ
ກະທຳຂອງຜູ້ຄູກກລ່າວຫາ ແສດງໃຫ້ເຫັນຄື່ງເຈຕານທີ່ຈະປົກປິດຂໍ້ມູນເກີ່ວກັບທີ່ສືນຕາມທີ່ຄູກກລ່າວຫາເພື່ອມີ
ໃໝ່ມີກາຮຕຽບສອບທີ່ມາຂອງເຈີນທີ່ໄດ້ຮັບຂໍາຮະໜີ້ຕາມສັນໝາຈະຊື້ອະນຸຍາຫຼືວ່າມາຂອງເຈີນທີ່ນໍາໄປຜ່ອນ
ຂໍາຮະໜີ້ຈຳນອງອັນເປັນເຈີນທີ່ໄດ້ມາໃນຂະໜາທີ່ຜູ້ຄູກກລ່າວຫາດຳຮັງຕຳແໜ່ງ ພຍານຫລັກຮູ້ານຕາມທາງໄຕ່ສ່ວນ
ພັ້ງໄດ້ວ່າ ຜູ້ຄູກກລ່າວຫາຊື່ເປັນຜູ້ດຳຮັງຕຳແໜ່ງທາງກາຮເມື່ອງແລ້ວເປັນເຈົ້າໜ້າທີ່ຂອງຮູ້ ຈົງໃຈຍືນບຸງຊື່ແສດງ
ຮາຍກາຮທັກພົນແລ້ວສືນແລ້ວເອກສາຮປະກອບຕ່ອງຜູ້ຮ່ອງດ້ວຍຂໍ້ຄວາມອັນເປັນເທົ່າງໆທີ່ຈະໄດ້ຮັບຮັບຮູ້ຮ່ອມນູ້ວ່າດ້ວຍກາຮ
ຂໍ້ເທົ່າງໆທີ່ຈະໄດ້ຮັບຮັບຮູ້ຮ່ອມນູ້ວ່າດ້ວຍກາຮ
ວາຮະທີ່ ២ ສ່ວນທີ່ຜູ້ຮ່ອງຂອ້າໃຫ້ລົງໄທ່ຜູ້ຄູກກລ່າວຫາຕາມພຣະຮາບບັງຄູ້ຕີປະກອບຮູ້ຮ່ອມນູ້ວ່າດ້ວຍກາຮ
ບ້ອງກັນແລ້ວປະກອບປະກາງກາຮຖຸຈິຕ ພ.ສ.២៥៥១ ມາດຕາ ១៦៧ ຜົ່ງເປັນກູ່ໝາຍທີ່ໃໝ່ກາຍຫລັງກາຮກະທຳ

ความผิด โดยยังคงบัญญัติให้การกระทำการตามคำร้องเป็นความผิดอยู่และมีระหว่างโทษเท่าเดิม ซึ่งไม่เป็นคุณแก่ผู้ถูกกล่าวหา จึงต้องใช้กฎหมายที่ใช้ในขณะกระทำการความผิดบังคับแก่คดีนี้ การกระทำของผู้ถูกกล่าวหาจึงเป็นความผิดตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.๒๕๔๒ มาตรา ๑๙ และต้องบังคับมาตรการจำกัดสิทธิทางการเมืองตามมาตรา ๓๔ สำหรับการกระทำในส่วนนี้

พิพากษาว่า นายศักดาพินิจ ณรงค์ชาติโภก หรือวชิรศักดิ์ วงศ์ชนินทร์รัฐ ผู้ถูกกล่าวหาจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบกรณีพ้นจากตำแหน่งที่ปรึกษานายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงราย วาระที่ ๒ ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๓๒ และมาตรา ๓๓ ห้ามมิให้ผู้ถูกกล่าวหาดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือดำรงตำแหน่งได้ในพระองค์การเมืองเป็นเวลาห้าปี นับแต่วันที่ ๑ เมษายน ๒๕๔๘ ซึ่งเป็นวันที่ผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากตำแหน่งตามมาตรา ๓๔ วรรคสอง กับมีความผิดตามมาตรา ๑๙ ฐานเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบกรณีพ้นจากตำแหน่งที่ปรึกษานายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงราย วาระที่ ๒ องค์คณะผู้พิพากษาเสียงข้างมากเห็นควรลงโทษจำคุก

๒ เดือน ผู้ถูกกล่าวหาต้องขังระหว่างไต่สวนเป็นระยะเวลาพอแก้โทษแล้ว จึงให้หมายปล่อยในคดีนี้ และยกคำขอให้นับโทษผู้ถูกกล่าวหาต่อ ข้อหาและคำขออื่นนอกจากนี้ให้ยก.

นายสราวุธ ศิริภานุรักษ์

(อ.๘๔)

ความเห็นในการวินิจฉัยคดี

คดีหมายเลขดำที่ อ.๓๒ /๒๕๖๒
คดีหมายเลขแดงที่ อ.๙๐ /๒๕๖๓

ในพระปรมາภิไธยพระมหาภัตtriy ศาลภูกิการແນກคดีอาญาของผู้ดำเนินการเมือง

วันที่ ๑๔ เดือน สิงหาคม พุทธศักราช ๒๕๖๓

ระหว่าง	คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ	ผู้ร้อง
	นายศักดิพันิจ ณรงค์ชาติสกุณ หรือวชิรศักดิ์ วงศ์ชนินทร์รัฐ	ผู้ถูกกล่าวหา

เรื่อง การแสดงบัญชีรายการทรัพย์สินและหนี้สิน

ผู้ร้องยื่นคำร้องและแก้ไขคำร้องขอให้วินิจฉัยว่า ผู้ถูกกล่าวหาเป็นผู้ดำเนินการเมืองจะใช้บัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ และมีพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่ามีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินและหนี้สินนั้น กรณีเข้ารับตำแหน่งและกรณีพ้นจากตำแหน่งที่ปรึกษานายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงรายวาระที่ ๑ และวาระที่ ๒ ให้เพิกถอนสิทธิสมัครรับเลือกตั้งของผู้ถูกกล่าวหากับลงโทษเฉพาะกรณีเข้ารับตำแหน่งและกรณีพ้นจากตำแหน่งที่ปรึกษานายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงรายวาระที่ ๒ ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.๒๕๖๑ มาตรา ๔๑, ๑๑๔, ๑๖๗ และประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๔๑ และขอให้นับโทษผู้ถูกกล่าวหาต่อจากโทษในคดีหมายเลขแดงที่ ๕๓๓๗/๒๕๖๒ ของศาลภูกิการ

ผู้ถูกกล่าวหาให้การปฏิเสธ แต่รับว่าเป็นบุคคลคนเดียวกับจำเลยในคดีที่ผู้ร้องขอให้นับโทษต่อ

พิเคราะห์คำร้อง เอกสารประกอบคำร้อง และพยานหลักฐานตามทางไต่สวนแล้ว ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า ผู้ถูกกล่าวหาได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งที่ปรึกษานายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงราย วาระที่ ๑ เมื่อวันที่ ๕ สิงหาคม ๒๕๕๕ พ้นจากตำแหน่งเมื่อวันที่ ๑๒ มีนาคม ๒๕๕๗ ต่อมาได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งเดิม วาระที่ ๒ เมื่อวันที่ ๑๐ มิถุนายน ๒๕๕๗ และพ้นจากตำแหน่งด้วยการลาออกจากเมื่อวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๘ ผู้ถูกกล่าวหาอยู่บัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินต่อผู้ร้องกรณีเข้ารับตำแหน่ง วาระที่ ๑ เมื่อวันที่ ๗ กันยายน ๒๕๕๕ กรณีพ้นจากตำแหน่ง วาระที่ ๑ เมื่อวันที่ ๙ เมษายน ๒๕๕๗ กรณีเข้ารับตำแหน่งวาระที่ ๒ เมื่อวันที่ ๑๖ มิถุนายน ๒๕๕๗ และกรณีพ้นจากตำแหน่ง วาระที่ ๒ เมื่อวันที่ ๑๙ พฤษภาคม ๒๕๕๘ โดยไม่ระบุหนี้จำนวนห้องชุดเลขที่ ๗๙/๒๔๘ และ ๗๙/๔๕๔ ชั้นที่ ๑๙ และ ๒๙ อาคารชุด “ปทุมวันรีสอร์ท” ตำบลพญาไท (ประเจลีน) อำเภอพญาไท (ดุสิต) กรุงเทพมหานคร ที่มีต่อปริษัทบริหารสินทรัพย์กรุงเทพพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) ในรายการหนี้สิน ตามเอกสารหมายเลข ร.๙ ร.๑๐ ร.๑๑ และ ร.๒๙ ตามลำดับ สำหรับคดีที่ผู้ร้องมีคำขอให้นับโทษต่อนั้น ศาลฎีกาได้มีคำพิพากษาลงโทษจำคุกผู้ถูกกล่าวหา ตามจำนวนคดีหมายเลขแดงที่ อท. (พ) ๒๑/๒๕๕๘ ของศาลอาญาคดีทุจริตและประพฤติมิชอบกลาง

คดีมีปัญหาต้องวินิจฉัยประการแรกว่า ผู้ร้องมีอำนาจยื่นคำร้องเป็นคดีนี้หรือไม่ ผู้ถูกกล่าวหาโต้แย้งว่า ผู้ถูกกล่าวหาได้รับหนังสือให้ปรับทราบข้อกล่าวหาเมื่อวันที่ ๒๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๒ แต่ผู้ถูกกล่าวหาไม่สะทกสะทิกติดต่อประสานทางโทรศัพท์กับนายณภัทร เตโข เพื่อขอให้กำหนดวันนัดไต่สวนใหม่ แต่จนถึงปัจจุบันก็ยังไม่ทราบกำหนดวันนัดไต่สวนใหม่ ต่อมาผู้ถูกกล่าวหาทำหนังสือขออนุญาตไปที่สำนักงาน ป.ป.ช. กรุงเทพมหานคร เนื่องจากพยานบุคคลและพยานเอกสาร

อยู่ที่กรุงเทพมหานคร หากໄຕ่สวนที่กรุงเทพมหานครจะเป็นการสะดวกและเป็นธรรมมากกว่า ซึ่งยังไม่ได้รับแจ้งผลการพิจารณา การໄຕ่สวนยังไม่เสร็จสิ้น จึงเป็นการมีชัยชนะ ผู้ร้องไม่มีอำนาจยื่นคำร้องเป็นคดีนี้ เห็นว่า เจ้าพนักงานสำนักงาน ป.ป.ช. ประจำจังหวัดเชียงรายมีหนังสือแจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาไปรับทราบข้อกล่าวหาในวันที่ ๒๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๒ ตามเอกสารหมาย ร.๑๖ แต่ผู้ถูกกล่าวหาไม่ไปตามนัด ต่อมาวันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๒ เจ้าพนักงานมีหนังสือแจ้งข้อกล่าวหาโดยระบุว่าผู้ถูกกล่าวหาไม่ไปรับทราบข้อกล่าวหาตามกำหนดนัดและไม่ได้แจ้งเหตุขัดข้องให้ทราบ เพื่อประโยชน์ในการดำเนินการตามกฎหมาย จึงให้ผู้ถูกกล่าวหาลงลายมือชื่อและวันที่รับทราบข้อกล่าวหาส่งกลับมาให้สำนักงาน ป.ป.ช. ประจำจังหวัดเชียงราย โดยให้ชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาภายใน ๑๕ วัน นับแต่วันได้รับหนังสือ ตามเอกสารหมาย ร.๑๗ ซึ่งเป็นการให้โอกาสแก่ผู้ถูกกล่าวหาที่จะชี้แจงเป็นหนังสือได้หลังจากนั้นวันที่ ๔ มีนาคม ๒๕๖๒ สำนักงาน ป.ป.ช. ประจำจังหวัดเชียงรายมีหนังสือแจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาไปรับทราบข้อกล่าวหาเพิ่มเติม ตามเอกสารหมาย ร.๑๙ แต่ผู้ถูกกล่าวหาไม่ไปอีก วันที่ ๑๒ มีนาคม ๒๕๖๒ สำนักงาน ป.ป.ช. ประจำจังหวัดเชียงรายจึงมีหนังสือแจ้งข้อกล่าวหาเพิ่มเติมส่งไปทางไปรษณีย์ โดยให้ชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาภายใน ๑๕ วัน นับแต่วันได้รับหนังสือ ซึ่งผู้ถูกกล่าวหาได้รับทราบข้อกล่าวหาดังกล่าวแล้ว ตามเอกสารหมาย ร.๑๙ เห็นได้ว่า เจ้าพนักงานได้ให้โอกาสแก่ผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงข้อกล่าวหาตามขั้นตอนของกฎหมายอย่างเพียงพอแล้ว ส่วนที่ผู้ถูกกล่าวหาอ้างว่าได้ติดต่อทางโทรศัพท์กับนายณภัทร เตโช ผู้อำนวยการสำนักงาน ป.ป.ช. ประจำจังหวัดเชียงราย เพื่อกำหนดวันนัดໄຕ่สวนใหม่นั้น นายณภัทรกับนางสาวสุรีพร อ้ายไชย พยานผู้ร้อง ก็มีได้เบิกความยอมรับว่ามีการโทรศัพท์ขอเลื่อนการໄຕ่สวน จึงเป็นการกล่าวอ้างลอย ๆ นอกจานนี้หากมีเหตุผลและความจำเป็นผู้ถูกกล่าวหาก็ชอบที่จะขอขยายระยะเวลาชี้แจงข้อกล่าวหานั้นได้ตามระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติว่าด้วยการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินของ

เจ้าพนักงานของรัฐและการดำเนินคดีที่เกี่ยวข้องกับการยื่นบัญชี พ.ศ.๒๕๖๑ ข้อ ๓๙ วรรคสาม แต่ผู้ถูกกล่าวหาได้กระทำไม่ผู้ถูกกล่าวหากลับมีหนังสือฉบับลงวันที่ ๑๖ มีนาคม ๒๕๖๒ ขอโอนสำนวนไปที่สำนักงาน ป.ป.ช. กรุงเทพมหานคร ตามเอกสารหมาย ร.๒๐ และร.๒๑ ซึ่งไม่มีบุคคลภายนอกหรือระเบียบใดกำหนดให้ดำเนินการเข่นนั้นได้ จึงไม่มีเหตุตามกฎหมายที่เจ้าพนักงานจะต้องรือการໄต่สวนไว้ก่อนแต่อย่างใด ประกอบกับการซึ่งเป็นหนังสือก็ไม่มีข้อดัดข้องเรื่องการเดินทางดังที่ผู้ถูกกล่าวหาอ้างเพื่อขอโอนสำนวน พฤติการณ์จึงส่อไปในทางที่ผู้ถูกกล่าวหาเพียงแต่หาเหตุอ้างเพื่อประวิงเวลาการซึ่งข้อกล่าวหาออกไปเพื่อมิให้การໄต่สวนแล้วเสร็จเท่านั้น แม้เลขาริการคณะกรรมการ ป.ป.ช. มิได้มีคำสั่งให้ชดแจ้งในเรื่องนี้ แต่เมื่อมีคำสั่งให้ดำเนินการต่อไปโดยเร็ว เท่ากับมีคำสั่งโดยปริยายแล้วว่าให้สำนักงาน ป.ป.ช. ประจำจังหวัดเชียงรายดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ต่อไป และการที่ผู้ร้องไม่แจ้งคำสั่งเรื่องโอนสำนวนให้ผู้ถูกกล่าวหาร้าบ ก็ไม่ทำให้การໄต่สวนเสียไป เมื่อเจ้าพนักงานสำนักงาน ป.ป.ช. ประจำจังหวัดเชียงรายได้ดำเนินการต่อจนครบกระบวนการ ถือได้ว่าการໄต่สวนเสร็จสิ้นและขอบแล้ว ผู้ร้องย่อมมีอำนาจยื่นคำร้องคดีนี้

ปัญหาต้องวินิจฉัยประการต่อไปว่า การยื่นคำร้องในคดีนี้เป็นการยื่นคำร้องข้ากับคดีหมายเลขแดงที่ อ.ม.๒๔/๒๕๖๒ ของศาลนี้ หรือไม่ ผู้ถูกกล่าวหาได้ยังว่า คดีดังกล่าวมีคุณความและข้อหาเดียวกันกับคดีนี้ แต่ผู้ร้องไม่ยื่นคำร้องคดีนี้ไปคราวเดียวกันกับคดีดังกล่าว การที่ผู้ร้องยื่นคำร้องคดีนี้จึงเป็นการยื่นคำร้องข้า นั้น เห็นว่า คดีที่ผู้ถูกกล่าวหาอ้างนั้นเป็นมูลกรณีการยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินกรณีเข้าและกรณีพ้นจากตำแหน่งที่ปรึกษานายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงราย วาระที่ ๑ กับการยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินกรณีเข้าและกรณีพ้นจากตำแหน่งที่ปรึกษานายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงราย วาระ

ที่ ๑ และวาระที่ ๒ ในคดีนี้ เป็นการกระทำการที่สามารถแยกเจตนาและการกระทำออกต่างหาก
จากกันได้ ผู้ร้องยื่นมีอำนาจแยกยื่นคำร้องเป็นคนละคดีได้ จึงไม่เป็นการยื่นคำร้องซ้ำ

ปัญหาต้องวินิจฉัยประการต่อไปว่า คดีของผู้ร้องขาดอายุความหรือไม่ ในปัญหานี้
เห็นว่า แม้คดีนี้ผู้ร้องยื่นคำร้องขอให้ลงโทษผู้ถูกกล่าวหาตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่า
ด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.๒๕๖๑ ซึ่งเป็นกฎหมายที่ใช้ภายหลังการกระทำ
ความผิด โดยยังคงบัญญัติให้การกระทำการตามคำร้องเป็นความผิดอยู่และมีระหว่างโทษเท่าเดิม ซึ่งไม่เป็น^๑
คุณแก่ผู้ถูกกล่าวหา จึงต้องใช้พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปราม
การทุจริต พ.ศ.๒๕๔๒ ซึ่งเป็นกฎหมายที่ใช้ในขณะกระทำการตามคดีนี้ เมื่อพระราชบัญญัติ
ประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.๒๕๔๒ มาตรา ๑๙ มีได้
บัญญัติอายุความไว้เป็นการเฉพาะ จึงต้องนำบทบัญญัติตามประมวลกฎหมายอาญาว่าด้วยอายุความ
มาใช้แก่ความผิดในคดีนี้ ดังนั้น ถ้าผู้ร้องมิได้ยื่นคำร้องและมิได้ตัวผู้ถูกกล่าวหาร้ายแรงศาลภายในการกำหนด
๕ ปี ย่อมเป็นการขาดอายุความตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๙๕ (๔) คดีนี้ผู้ถูกกล่าวหายื่น
บัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินต่อผู้ร้องกรณีเข้ารับตำแหน่ง วาระที่ ๑ เมื่อวันที่ ๗ กันยายน
๒๕๕๕ กรณีพ้นจากตำแหน่ง วาระที่ ๑ ยื่นเมื่อวันที่ ๙ เมษายน ๒๕๕๗ และกรณีเข้ารับตำแหน่งวาระ
ที่ ๒ ยื่นเมื่อวันที่ ๑๖ มิถุนายน ๒๕๕๗ โดยไม่แสดงรายการหนี้จำนวนห้องชุด ๒ ห้อง เมื่อนับแต่วันยื่น
บัญชีแสดงรายการแสดงทรัพย์สินและหนี้สินทั้งสามกรณีดังกล่าวอันเป็นวันที่ผู้ร้องอ้างว่ามีการกระทำ
ความผิดจนถึงวันที่ ๒๕ มิถุนายน ๒๕๖๒ ซึ่งเป็นวันที่ผู้ร้องนำตัวผู้ถูกกล่าวหาร้ายแรงศาลเกินกำหนด ๕
ปีแล้ว จึงเป็นอันขาดอายุความทางอาญา ซึ่งกรณีเข้ารับตำแหน่งและกรณีพ้นจากตำแหน่ง วาระที่ ๑
ผู้ร้องก็มิได้มีคำขอให้ลงโทษทางอาญา ส่วนกรณีเข้ารับตำแหน่งวาระที่ ๒ ที่ขาดอายุความทางอาญา
นั้น สิทธินำคดีอาญาฯฟ้องยื่นระหว่างวันที่ ๒๕ มิถุนายน ๒๕๖๒ ไป ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๓๙

(๖) ประกอบพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ.๒๕๖๐ มาตรา ๙ วรรคสาม กรณีจึงไม่จำต้องวินิจฉัยต่อไปว่า การกระทำของผู้ถูกกล่าวหาเป็นการจะใช้บัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบกรณีเข้ารับตำแหน่งและกรณีพ้นจากตำแหน่งวาระที่ ๑ กรณีเข้ารับตำแหน่งวาระที่ ๒ หรือไม่ ส่วนที่ผู้ร้องมีคำขอให้เพิกถอนสิทธิสมัครรับเลือกตั้งของผู้ถูกกล่าวหานั้นถือเป็นมาตรการบังคับทางการเมืองอันเป็นการจำกัดสิทธิขั้นพื้นฐานของบุคคลซึ่งสืบเนื่องมาจากการกระทำความผิดทางอาญาดังกล่าว เมื่อสิทธินั้นคดีอาญามาฟ้องระงับแล้ว จึงไม่อาจนำมาตรการจำกัดสิทธิทางการเมืองไม่ว่าในกรณีใด ๆ มาบังคับแก่การกระทำของผู้ถูกกล่าวหาในส่วนนี้ได้ สำหรับกรณีพ้นจากตำแหน่งที่ปรึกษานายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงรายวาระที่ ๒ นั้น เมื่อปรากฏข้อเท็จจริงว่าผู้ถูกกล่าวหาใช้บัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องเมื่อวันที่ ๑ เมษาคม ๒๕๕๘ นับถึงวันที่ผู้ร้องยื่นคำร้องและนำตัวผู้ถูกกล่าวหามาส่งศาลยังไม่เกินกำหนดอายุความ ๕ ปี ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๙๕ (๔) คดีอาญาในส่วนนี้จึงยังไม่ขาดอายุความ

ปัญหาที่ต้องวินิจฉัยต่อไปว่า ผู้ถูกกล่าวหาจะใช้บัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบกรณีพ้นจากตำแหน่งที่ปรึกษานายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงรายวาระที่ ๒ หรือไม่ องค์คณะผู้พิพากษาเสียงข้างมาก เห็นว่า ข้อเท็จจริงตามทางใต้ส่วนเป็นยุติว่า ผู้ถูกกล่าวหาใช้บัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินโดยไม่ระบุหนี้จำนวนห้องชุดเลขที่ ๗๙/๒๔๘ และ ๗๙/๔๕๔ ชั้นที่ ๑๙ และ ๒๙ อาคารชุด “ปทุมวันรีสอร์ท” ตำบลพญาไท (ประเจีน) อำเภอพญาไท (ดุสิต) กรุงเทพมหานคร ที่มีต่อ bribes บริหารสินทรัพย์กรุงเทพมหานคร จำกัด (มหาชน) ในช่องรายการหนี้สินตามเอกสารหมาย ร.๒๙ แต่ผู้ถูกกล่าวหาคงต้องแจ้งว่าผู้ถูกกล่าวหาได้ยื่นเอกสารประกอบคือ สำเนา

หนังสือกรรมสิทธิ์ห้องชุด ๒ ห้อง หนังสือเรื่องแจ้งผลอนุมัติแนวทางการปรับโครงสร้างหนี้ ฉบับลงวันที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๐ ที่ระบุถึงจำนวนหนี้และระยะเวลาผ่อนชำระหนี้ ประกาศขายทอดตลาดของเจ้าพนักงานบังคับคดี และหนังสือสัญญาจะซื้อจะขายห้องชุดต่อผู้ร้องแล้ว จึงเป็นข้อแสดงว่าผู้ถูกกล่าวหาไม่ได้จงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งต่อผู้ร้องนั้น ในปัญหานี้เห็นว่า คดีนี้ผู้ถูกกล่าวหาเคยระบุรายการหนี้ของเจ้าหนี้รายอื่นในช่องรายการหนี้สินพร้อมทั้งยื่นหนังสือรับรองภาระหนี้เป็นเอกสารประกอบบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินกรณีเข้ารับตำแหน่งและกรณีพ้นจากตำแหน่งที่ปรึกษานายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงราย วาระที่ ๑ กรณีเข้ารับตำแหน่งที่ปรึกษานายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงราย วาระที่ ๒ ตามเอกสารหมาย ร.๙ ร.๑๐ และ ร.๑๑ และได้ระบุรายการหนี้ของเจ้าหนี้รายเดียวกันในช่องรายการหนี้สินสำหรับกรณีพ้นจากตำแหน่งที่ปรึกษานายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงราย วาระที่ ๒ ตามเอกสารหมาย ร.๒๙ ด้วย แสดงว่าผู้ถูกกล่าวหาทราบเป็นอย่างดีอยู่แล้วว่าตนมีหนี้ที่จะต้องแสดงยอดหนี้คงเหลือในรายการหนี้สินและไม่ยื่นเอกสารประกอบคือหนังสือรับรองยอดหนี้คงเหลือในคดีนี้จึงย่อมเป็นข้อพิรุธ นอกจากนี้ยังปรากฏว่า ในระหว่างที่ผู้ถูกกล่าวหาดำรงตำแหน่ง ได้มีการชำระหนี้จำนวนของอาคารชุดดังกล่าวรวม ๑๕ งวด งวดละ ๑๐๐,๐๐๐ บาท ทำให้หนี้สินรายนี้ของผู้ถูกกล่าวหาลดลงไปมากเมื่อเทียบกับรายได้ของผู้ถูกกล่าวหาตลอดระยะเวลาที่ดำรงตำแหน่ง การที่ผู้ถูกกล่าวหาไม่ระบุรายการด้านหนี้สินซึ่งเป็นจำนวนเงินสูงกว่ารายได้เข่นนี้ นอกจากจะส่งผลกระทบต่อการตรวจสอบความถูกต้องและความมือญจริงของทรัพย์สินและหนี้สินของผู้ถูกกล่าวหาโดยตรงแล้ว พฤติกรรมยังบ่งชี้ว่าเหตุที่ไม่ระบุยอดหนี้สินอาจมีมูลเหตุเพื่อปกปิดเกี่ยวกับการชำระหนี้รายนี้ แม้ผู้ถูกกล่าวหาจะยื่นหนังสือกรรมสิทธิ์ห้องชุดซึ่งสารบัญจดทะเบียนระบุว่าห้องชุดดังกล่าวติดจำนวนอยู่ พร้อมกับแนบสัญญาจะซื้อจะขายห้องชุดมา

ด้วย แต่ลำพังเอกสารเพียงเท่านี้ยังไม่อาจทราบได้ว่ายอดหนี้คงเหลือ ณ วันที่มีหน้าที่ต้องยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินเป็นจำนวนเท่าใด ส่วนหนังสือเรื่องแจ้งผลอนุมัติแนวทางการปรับโครงสร้างหนี้ฉบับลงวันที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๐ ที่ระบุจำนวนหนี้คงค้าง ระยะเวลาผ่อนชำระหนี้ ก็ มิใช่ข้อมูลภาระหนี้ตามที่เป็นอยู่ในขณะที่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินในกรณีพ้นจากตำแหน่งวาระที่ ๒ การที่ผู้ถูกกล่าวหาไม่ได้ยื่นหนังสือรับรองยอดหนี้จำนวนคงเหลือรายนี้ดังเช่นที่เคยยื่นหนังสือรับรองยอดหนี้รายอื่น แต่กลับอ้างเอกสารประกอบที่ยื่นในครั้งก่อนซึ่งเป็นข้อมูลที่ไม่เป็นปัจจุบันแทน แสดงให้เห็นถึงเจตนาที่จะปกปิดข้อมูลล่าสุดเพื่อมิให้มีการตรวจสอบที่มาของเงินที่ได้รับชำระหนี้ตามสัญญาจะซื้อจะขายหรือที่มาของเงินที่นำไปผ่อนชำระหนี้จำนวนอันเป็นเงินที่ได้มาในขณะที่ผู้ถูกกล่าวหาดำเนินการตามที่ได้ระบุไว้ จึงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ กรณีพ้นจากตำแหน่งที่ปรึกษานายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงราย วาระที่ ๒ ส่วนที่ผู้ร้องขอให้ลงโทษผู้ถูกกล่าวหาตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.๒๕๖๑ มาตรา ๑๖๗ ซึ่งเป็นกฎหมายที่ใช้ภายในประเทศทั้งหมดที่ระบุไว้ในพระราชบัญญัตินี้ จึงต้องใช้กฎหมายที่ใช้ในขณะกระทำการผิดบังคับแก่คดีนี้ การกระทำการกระทำการทุจริต พ.ศ.๒๕๔๗ มาตรา ๑๑๘ และต้องบังคับมาตรการจำกัดสิทธิทางการเมืองตามมาตรา ๓๔ สำหรับการกระทำในส่วนนี้

จึงวินิจฉัยว่า นายศักดาพินิจ ณรงค์ชาติโสภณ หรือชิรศักดิ์ วงศ์ชนินทร์รัฐ ผู้ถูกกล่าวหา จึงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อคณะกรรมการ

บ.ป.ช. ด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบกรณีพ้นจากตำแหน่งที่ปรึกษา
นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงราย วาระที่ ๒ ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วย
การป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๓๒ และมาตรา ๓๓ ห้ามมิให้ผู้ถูกกล่าวหา
ดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือดำรงตำแหน่งใดในพระครุการเมืองเป็นเวลาห้าปี นับแต่วันที่ ๑ เมษายน
๒๕๔๘ ซึ่งเป็นวันที่ผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากตำแหน่งตามมาตรา ๓๔ วรรคสอง กับมีความผิดตามมาตรา
๑๑๙ ฐานเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐลงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อ
คณะกรรมการ ป.ป.ช. ด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ กรณีพ้นจาก
ตำแหน่งที่ปรึกษานายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงราย วาระที่ ๒ องค์คณะผู้พิพากษาเสียงข้าง
มากเห็นควรลงโทษ จำคุก ๒ เดือน ผู้ถูกกล่าวหาต้องขังระหว่างໄต่สวนเป็นระยะเวลาอันสั้นโดยไม่ได้รับ
จังให้หมายปล่อยในคดีนี้ และยกคำขอให้นับโทษผู้ถูกกล่าวหาต่อ ข้อหาและคำขออื่นนอกจานี้ให้ยก.

นางพนวรรณ ทองวิทูโภมาลย์

(อ.ม.๒๙)

ความเห็นในการวินิจฉัยคดี

คดีหมายเลขดำที่ อ.ม. ๓๒ /๒๕๖๒
คดีหมายเลขแดงที่ อ.ม. ๗๐ /๒๕๖๓

ในพระปรมາภิไรยพระมหาภักษัตริย์ ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง

วันที่ ๑๔ เดือน สิงหาคม พุทธศักราช ๒๕๖๓

ระหว่าง { คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ผู้ร้อง^{คดีหมายเลขแดงที่ อ.ม. ๗๐ /๒๕๖๓}
นายศักดาพินิจ ณรงค์ชาติโสกน หรือวชิรศักดิ์ วงศ์ชนินทร์รัฐ ผู้ถูกกล่าวหา

เรื่อง การแสดงบัญชีรายการทรัพย์สินและหนี้สิน

ผู้ร้องยื่นคำร้องและแก้ไขคำร้องขอให้วินิจฉัยว่า ผู้ถูกกล่าวหาเป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองจะใช้บัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ และมีพฤติกรรมอันควรเชื่อได้ว่ามีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินและหนี้สินนั้น กรณีเข้ารับตำแหน่งและกรณีพ้นจากตำแหน่งที่ปรึกษานายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงรายวาระที่ ๑ และวาระที่ ๒ ให้เพิกถอนสิทธิสมัครรับเลือกตั้งของผู้ถูกกล่าวหากับลงโทษเฉพาะกรณีเข้ารับตำแหน่งและกรณีพ้นจากตำแหน่งที่ปรึกษานายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงรายวาระที่ ๒ ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.๒๕๖๑ มาตรา ๘๑, ๑๑๔, ๑๖๗ และประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๘๑ และขอให้นับโทษผู้ถูกกล่าวหาต่อจากโทษในคดีหมายเลขแดงที่ ๕๓๓๗/๒๕๖๒ ของศาลฎีกา

ผู้ถูกกล่าวหาให้การปฏิเสธ แต่รับว่าเป็นบุคคลคนเดียวกับจำเลยในคดีที่ผู้ร้องขอให้
นับโทษต่อ

พิเคราะห์คำร้อง เอกสารประกอบคำร้อง และพยานหลักฐานตามทางไต่สวนแล้ว
ข้อเท็จจริงรับพังได้ว่า ผู้ถูกกล่าวหาได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งที่ปรึกษานายกองค์การบริหารส่วน
จังหวัดเชียงราย วาระที่ ๑ เมื่อวันที่ ๕ สิงหาคม ๒๕๕๕ พ้นจากตำแหน่งเมื่อวันที่ ๑๒ มีนาคม ๒๕๕๗
ต่อมาได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งเดิม วาระที่ ๒ เมื่อวันที่ ๑๐ มิถุนายน ๒๕๕๗ และพ้นจากตำแหน่ง
ด้วยการลาออกจากเมื่อวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๘ ผู้ถูกกล่าวหายืนบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินต่อ
ผู้ร้องกรณีเข้ารับตำแหน่ง วาระที่ ๑ เมื่อวันที่ ๗ กันยายน ๒๕๕๕ กรณีพ้นจากตำแหน่ง วาระที่ ๑ เมื่อ
วันที่ ๙ เมษายน ๒๕๕๗ กรณีเข้ารับตำแหน่งวาระที่ ๒ เมื่อวันที่ ๑๖ มิถุนายน ๒๕๕๗ และกรณีพ้น
จากตำแหน่ง วาระที่ ๒ เมื่อวันที่ ๑๙ พฤษภาคม ๒๕๕๘ โดยไม่ระบุหนี้จำนวนห้องชุดเลขที่ ๗๙/๒๔
และ ๗๙/๔๕๔ ชั้นที่ ๑๙ และ ๒๙ อาคารชุด “ปทุมวันรีสอร์ท” ตำบลพญาไท (ประแจจีน) อำเภอ
พญาไท (ดุสิต) กรุงเทพมหานคร ที่มีต่อบริษัทบริหารสินทรัพย์กรุงเทพพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) ใน
รายการหนี้สิน ตามเอกสารหมาย ร.๙ ร.๑๐ ร.๑๑ และ ร.๒๙ ตามลำดับ สำหรับคดีที่ผู้ร้องมีคำขอให้
นับโทษต่อนั้น ศาลฎีกาได้มีคำพิพากษาลงโทษจำคุกผู้ถูกกล่าวหา ตามจำนวนคดีหมายเลขแดงที่ อท.
(พ) ๒๑/๒๕๕๘ ของศาลอาญาคดีทุจริตและประพฤติมิชอบกลาง

คดีมีปัญหาต้องวินิจฉัยประการแรกว่า ผู้ร้องมีอำนาจยื่นคำร้องเป็นคดีนี้หรือไม่
ผู้ถูกกล่าวหาโดยแยกว่า ผู้ถูกกล่าวหาได้รับหนังสือให้ปรับทราบข้อกล่าวหาเมื่อวันที่ ๒๖ กุมภาพันธ์
๒๕๖๒ แต่ผู้ถูกกล่าวหาไม่สะดวกจึงติดต่อประสานทางโทรศัพท์กับนายณภัทร เตโข เพื่อขอให้กำหนด
วันนัดไต่สวนใหม่ แต่จนถึงปัจจุบันก็ยังไม่ทราบกำหนดวันนัดไต่สวนใหม่ ต่อมาผู้ถูกกล่าวหาทำ
หนังสือขอโอนจำนวนไปที่สำนักงาน ป.ป.ช. กรุงเทพมหานคร เนื่องจากพยานบุคคลและพยานเอกสาร

อยู่ที่กรุงเทพมหานคร หากไตร่สวนที่กรุงเทพมหานครจะเป็นการสะดวกและเป็นธรรมมากกว่า ซึ่งยังไม่ได้รับแจ้งผลการพิจารณา การไตร่สวนยังไม่เสร็จสิ้น จึงเป็นการมีชอบ ผู้ร้องไม่มีอำนาจยื่นคำร้องเป็นคดีนี้ เห็นว่า เจ้าพนักงานสำนักงาน ป.ป.ช. ประจำจังหวัดเชียงรายมีหนังสือแจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาไปรับทราบข้อกล่าวหาในวันที่ ๒๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๒ ตามเอกสารหมาย ร.๑๖ แต่ผู้ถูกกล่าวหาไม่ไปตามนัด ต่อมาวันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๒ เจ้าพนักงานมีหนังสือแจ้งข้อกล่าวหาโดยระบุว่าผู้ถูกกล่าวหาไม่ไปรับทราบข้อกล่าวหาตามกำหนดนัดและไม่ได้แจ้งเหตุขัดข้องให้ทราบ เพื่อประโยชน์ในการดำเนินการตามกฎหมาย จึงให้ผู้ถูกกล่าวหาลงลายมือชื่อและวันที่รับทราบข้อกล่าวหาส่งกลับมาให้สำนักงาน ป.ป.ช. ประจำจังหวัดเชียงราย โดยให้ชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาภายใน ๑๕ วัน นับแต่วันได้รับหนังสือตามเอกสารหมาย ร.๑๗ ซึ่งเป็นการให้โอกาสแก่ผู้ถูกกล่าวหาที่จะชี้แจงเป็นหนังสือได้หลังจากนั้นวันที่ ๕ มีนาคม ๒๕๖๒ สำนักงาน ป.ป.ช. ประจำจังหวัดเชียงรายมีหนังสือแจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาไปรับทราบข้อกล่าวหาเพิ่มเติม ตามเอกสารหมาย ร.๑๙ แต่ผู้ถูกกล่าวหาไม่ไปอีก วันที่ ๑๒ มีนาคม ๒๕๖๒ สำนักงาน ป.ป.ช. ประจำจังหวัดเชียงรายจึงมีหนังสือแจ้งข้อกล่าวหาเพิ่มเติมส่งไปทางไปรษณีย์ โดยให้ชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาภายใน ๑๕ วัน นับแต่วันได้รับหนังสือ ซึ่งผู้ถูกกล่าวหาได้รับทราบข้อกล่าวหาซึ่งแจ้งข้อกล่าวหาตามขั้นตอนของกฎหมายอย่างเพียงพอแล้ว ส่วนที่ผู้ถูกกล่าวหาอ้างว่าได้ติดต่อทางโทรศัพท์กับนายณภัทร เตโ维奇 ผู้อำนวยการสำนักงาน ป.ป.ช. ประจำจังหวัดเชียงราย เพื่อกำหนดวันนัดไตร่สวนใหม่นั้น นายณภัทรกับนางสาวสุรีพร อ้ายไชย พยานผู้ร้อง ก็ไม่ได้เบิกความยอมรับว่ามีการโทรศัพท์ขอเลื่อนการไตร่สวน จึงเป็นการกล่าวอ้างลอย ๆ นอกจากนี้หากมีเหตุผลและความจำเป็นผู้ถูกกล่าวหาก็ขอบคุณที่จะขอขยายระยะเวลาซึ่งแจ้งข้อกล่าวหานั้นได้ตามระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติว่าด้วยการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินของ

เจ้าพนักงานของรัฐและการดำเนินคดีที่เกี่ยวข้องกับการยื่นบัญชี พ.ศ.๒๕๖๑ ข้อ ๓๙ วรรคสาม แต่ผู้ถูกกล่าวหาได้กระทำไม่ ผู้ถูกกล่าวหากลับมีหนังสือฉบับลงวันที่ ๑๑ มีนาคม ๒๕๖๒ และวันที่ ๒๖ มีนาคม ๒๕๖๒ ขอโอนสำนวนไปที่สำนักงาน ป.ป.ช. กรุงเทพมหานคร ตามเอกสารหมาย ร.๒๐ และ ร.๒๑ ซึ่งไม่มีบุคคลภายนอกหรือระเบียบใดกำหนดให้ดำเนินการเช่นนี้ได้ จึงไม่มีเหตุตามกฎหมาย ที่เจ้าพนักงานจะต้องรอการไต่สวนไว้ก่อนแต่อย่างใด ประกอบกับการซึ่งเป็นหนังสือก็ไม่มี ข้อขัดข้องเรื่องการเดินทางดังที่ผู้ถูกกล่าวหาอ้างเพื่อขอโอนสำนวน พฤติการณ์จึงส่อไปในทางที่ ผู้ถูกกล่าวหาเพียงแต่หาเหตุอ้างเพื่อประวิงเวลาการซึ่งขอกล่าวหาออกไปเพื่อมิให้การไต่สวนแล้ว เสร็จเท่านั้น แม้เลขานุการคณะกรรมการ ป.ป.ช. มิได้มีคำสั่งให้ชัดแจ้งในเรื่องนี้ แต่เมื่อมีคำสั่งให้ ดำเนินการต่อไปโดยเร็ว เท่ากับมีคำสั่งโดยปริยายแล้วว่าให้สำนักงาน ป.ป.ช. ประจำจังหวัดเชียงราย ดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ต่อไป และการที่ผู้ร้องไม่แจ้งคำสั่งเรื่องโอนสำนวนให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ ก็ไม่ทำให้การไต่สวนเสียไป เมื่อเจ้าพนักงานสำนักงาน ป.ป.ช. ประจำจังหวัดเชียงรายได้ดำเนินการต่อ จนครบกระบวนการ ถือได้ว่าการไต่สวนเสร็จสิ้นและขอบแล้ว ผู้ร้องย่อมมีอำนาจยื่นคำร้องคดีนี้

ปัญหาต้องวินิจฉัยประการต่อไปว่า การยื่นคำร้องในคดีนี้เป็นการยื่นคำร้องซ้ำกับคดี หมายเลขแดงที่ อ.ม.๒๔/๒๕๖๒ ของศาลนี้ หรือไม่ ผู้ถูกกล่าวหาโต้แย้งว่า คดีดังกล่าวมีคู่ความและ ข้อหาเดียวกันกับคดีนี้ แต่ผู้ร้องไม่ยื่นคำร้องคดีนี้ไปในระหว่างกันกับคดีดังกล่าว การที่ผู้ร้องยื่น คำร้องคดีนี้จึงเป็นการยื่นคำร้องซ้ำ นั้น เห็นว่า คดีที่ผู้ถูกกล่าวหาอ้างนั้นเป็นมูลกรณีการยื่นบัญชี แสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินกรณีพันจากตำแหน่งมาแล้วเป็นเวลานึงปี ในการดำรงตำแหน่งที่ ปรึกษานายกองค์กรบริหารส่วนจังหวัดเชียงราย วาระที่ ๑ กับการยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สิน และหนี้สินกรณีเข้าและกรณีพันจากตำแหน่งที่ปรึกษานายกองค์กรบริหารส่วนจังหวัดเชียงราย วาระ

ที่ ๑ และวาระที่ ๒ ในคดีนี้ เป็นการกระทำการทุกประการที่สามารถแยกเจตนาและการกระทำออกต่างหาก
จากกันได้ ผู้ร้องยื่นมีอำนาจแยกยื่นคำร้องเป็นคนละคดีได้ จึงไม่เป็นการยื่นคำร้องซ้ำ

ปัญหาต้องวินิจฉัยประการต่อไปว่า คดีของผู้ร้องขาดอายุความหรือไม่ ในปัญหานี้เห็นว่า แม้คดีนี้ผู้ร้องยื่นคำร้องขอให้ลงโทษผู้ถูกกล่าวหาตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.๒๕๖๑ ซึ่งเป็นกฎหมายที่ใช้ภายหลังการกระทำความผิด โดยยังคงบัญญัติให้การกระทำตามคำร้องเป็นความผิดอยู่และมีระหว่างโทษเท่าเดิม ซึ่งไม่เป็นคุณแก่ผู้ถูกกล่าวหา จึงต้องใช้พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.๒๕๔๒ ซึ่งเป็นกฎหมายที่ใช้ในขณะกระทำผิดบังคับแก่คดีนี้ เมื่อพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.๒๕๔๒ มาตรา ๑๙ มีได้บัญญัติอายุความไว้เป็นการเฉพาะ จึงต้องนำบทบัญญัติตามประมวลกฎหมายอาญาฯ ว่าด้วยอายุความมาใช้แก่ความผิดในคดีนี้ ดังนั้น ถ้าผู้ร้องมีได้ยื่นคำร้องและมีได้ตัวผู้ถูกกล่าวหาหมายยังศาลภายในกำหนด ๕ ปี ย่อมเป็นการขาดอายุความตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๙๕ (๔) คดีนี้ผู้ถูกกล่าวหายื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินต่อผู้ร้องกรณีเข้ารับตำแหน่ง วาระที่ ๑ เมื่อวันที่ ๗ กันยายน ๒๕๕๕ กรณีพ้นจากตำแหน่ง วาระที่ ๑ ยื่นเมื่อวันที่ ๙ เมษายน ๒๕๕๗ และกรณีเข้ารับตำแหน่งวาระที่ ๒ ยื่นเมื่อวันที่ ๑๖ มิถุนายน ๒๕๕๗ โดยไม่แสดงรายการหนี้จำนำของห้องชุด ๒ ห้อง เมื่อนับแต่วันยื่นบัญชีแสดงรายการแสดงทรัพย์สินและหนี้สินทั้งสามกรณีดังกล่าวอันเป็นวันที่ผู้ร้องอ้างว่ามีการกระทำความผิดจนถึงวันที่ ๒๕ มิถุนายน ๒๕๖๒ ซึ่งเป็นวันที่ผู้ร้องนำตัวผู้ถูกกล่าวหามาส่งศาลเกินกำหนด ๕ ปีแล้ว จึงเป็นอันขาดอายุความทางอาญา ซึ่งกรณีเข้ารับตำแหน่งและกรณีพ้นจากตำแหน่ง วาระที่ ๑ ผู้ร้องก็มิได้มีคำขอให้ลงโทษทางอาญา ส่วนกรณีเข้ารับตำแหน่งวาระที่ ๒ ที่ขาดอายุความทางอาญา นั้น สิทธินำคดีอาญามาฟ้องย่อมระงับไป ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๓๙

(๖) ประกอบพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ.๒๕๖๐ มาตรา ๘ วรรคสาม กรณีจึงไม่จำต้องวินิจฉัยต่อไปว่า การกระทำของผู้ถูกกล่าวหาเป็นการจะใจยืนบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบกรณีเข้ารับตำแหน่งและกรณีพ้นจากตำแหน่งวาระที่ ๑ กรณีเข้ารับตำแหน่งวาระที่ ๒ หรือไม่ ส่วนที่ผู้ร้องมีคำขอให้เพิกถอนสิทธิสมัครรับเลือกตั้งของผู้ถูกกล่าวหานั้นถือเป็นมาตรการบังคับทางการเมืองอันเป็นการจำกัดสิทธิขั้นพื้นฐานของบุคคลซึ่งสืบเนื่องมาจากการกระทำความผิดทางอาญาดังกล่าว เมื่อสิทธินั้นคดีอาญาดำเนินการแล้ว จึงไม่อาจนำมาตรการจำกัดสิทธิทางการเมืองไม่ว่าในกรณีใด ๆ มาบังคับแก่การกระทำของผู้ถูกกล่าวหาในส่วนนี้ได้ สำหรับกรณีพ้นจากตำแหน่งที่ปรึกษานายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงรายวาระที่ ๒ นั้น เมื่อปรากฏข้อเท็จจริงว่าผู้ถูกกล่าวหายืนบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องเมื่อวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๘ นับถึงวันที่ผู้ร้องยื่นคำร้องและนำตัวผู้ถูกกล่าวหามาส่งศาลยังไม่เกินกำหนดอายุความ ๕ ปี ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๙๕ (๔) คดีอาญาในส่วนนี้จึงยังไม่ขาดอายุความ ปัญหาที่ต้องวินิจฉัยต่อไปว่า ผู้ถูกกล่าวหาจะใจยืนบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบกรณีพ้นจากตำแหน่งที่ปรึกษานายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงรายวาระที่ ๒ หรือไม่ เห็นว่า ข้อเท็จจริงตามทางใต้ส่วนเป็นยุติว่า ผู้ถูกกล่าวหายืนบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินโดยไม่ระบุหนี้จำนวนของห้องชุดเลขที่ ๗๙/๒๔ และ ๗๙/๔๕๔ ชั้นที่ ๑๙ และ ๒๘ อาคารชุด “ปทุมวนรีสอร์ฟ” ตำบลโพญาไท (ประเจจีน) อำเภอโพญาไท (ดุสิต) กรุงเทพมหานคร ที่มีต่อบริษัทบริหารสินทรัพย์กรุงเทพพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) ในช่องรายการหนี้สิน ตามเอกสารหมาย ร.๒๙ แต่ผู้ถูกกล่าวหาคงได้แจ้งว่าผู้ถูกกล่าวหาได้ยื่นเอกสารประกอบคือ สำเนาหนังสือกรรมสิทธิ์ห้องชุด ๒ ห้อง หนังสือเรื่อง

แจ้งผลอนุมัติแนวทางการปรับโครงสร้างหนี้ ฉบับลงวันที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๐ ที่ระบุถึงจำนวนหนี้ และระยะเวลาผ่อนชำระหนี้ ประกาศขายทอดตลาดของเจ้าพนักงานบังคับคดี และหนังสือสัญญาจะซื้อจะขายห้องชุดต่อผู้ร้องแล้ว จึงเป็นข้อแสดงว่าผู้ถูกกล่าวหาไม่ได้จงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งต่อผู้ร้องนั้น ในปัญหานี้เห็นว่า คดีนี้ผู้ถูกกล่าวหาเคยระบุรายการหนี้ของเจ้าหนี้รายอื่นในช่องรายการหนี้สินพร้อมทั้งยื่นหนังสือรับรองภาระหนี้เป็นเอกสารประกอบบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินกรณีเข้ารับตำแหน่งและกรณีพ้นจากตำแหน่งที่ปรึกษานายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงราย วาระที่ ๑ กรณีเข้ารับตำแหน่งที่ปรึกษานายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงราย วาระที่ ๒ ตามเอกสารหมาย ร.๙ ร.๑๐ และ ร.๑๑ และได้ระบุรายการหนี้ของเจ้าหนี้รายเดียวกันในช่องรายการหนี้สินสำหรับกรณีพ้นจากตำแหน่งที่ปรึกษานายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงราย วาระที่ ๒ ตามเอกสารหมาย ร.๒๙ ด้วย แสดงว่าผู้ถูกกล่าวหาทราบเป็นอย่างดีอยู่แล้วว่าตนมีหน้าที่จะต้องแสดงยอดหนี้คงเหลือในขณะที่มีหน้าที่ยื่นบัญชีแต่ผู้ถูกกล่าวหากลับไม่ระบุยอดหนี้คงเหลือไว้ในรายการหนี้สินและไม่ยื่นเอกสารประกอบคือหนังสือรับรองยอดหนี้คงเหลือในคดีนี้จึงยอมเป็นข้อพิรุธ นอกจากนี้ยังปรากฏว่า ในระหว่างที่ผู้ถูกกล่าวหาดำรงตำแหน่ง ได้มีการชำระหนี้จำนวนอาการชุดดังกล่าวรวม ๑๕ งวด งวดละ ๑๐๐,๐๐๐ บาท ทำให้หนี้สินรายนี้ของผู้ถูกกล่าวหาลดลงไปมากเมื่อเทียบกับรายได้ของผู้ถูกกล่าวหาลดลงโดยประมาณ ๗๕% นอกจากจะส่งผลกระทบต่อการตรวจสอบความถูกต้องและความมีอยู่จริงของทรัพย์สินและหนี้สินของผู้ถูกกล่าวหาโดยตรงแล้ว พฤติกรรมยังปังชี้ว่าเหตุที่ไม่ระบุยอดหนี้สินอาจมีมูลเหตุเพื่อปกปิดเกี่ยวกับการชำระหนี้รายนี้ แม้ผู้ถูกกล่าวหาจะยื่นหนังสือกรรมสิทธิ์ห้องชุดซึ่งสารบัญจะทะเบียนระบุว่าห้องชุดดังกล่าวติดจำนวนอยู่ พร้อมกับแบบสัญญาจะซื้อจะขายห้องชุดมาด้วย แต่ลำพังเอกสารเพียงเท่านี้ยัง

ไม่อาจทราบได้ว่ายอดหนี้คงเหลือ ณ วันที่มีหน้าที่ต้องยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินเป็นจำนวนเท่าใด ส่วนหนังสือเรื่องแจ้งผลอนุมัติแนวทางการปรับโครงสร้างหนี้ฉบับลงวันที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๐ ที่ระบุจำนวนหนี้คงค้าง ระยะเวลาผ่อนชำระหนี้ ก็มิใช่ข้อมูลภาระหนี้ตามที่เป็นอยู่ ในขณะที่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินในการนี้พ้นจากตำแหน่งวาระที่ ๒ การที่ผู้ถูกกล่าวหาไม่ได้ยื่นหนังสือรับรองยอดหนี้จำนวนคงเหลือรายนี้ดังเช่นที่เคยยื่นหนังสือรับรองยอดหนี้รายอื่น แต่กลับอ้างเอกสารประกอบที่ยื่นในครั้งก่อนซึ่งเป็นข้อมูลที่ไม่เป็นปัจจุบันแทน แสดงให้เห็นถึงเจตนาที่จะปกปิดข้อมูลล่าสุดเพื่อมิให้มีการตรวจสอบที่มาของเงินที่ได้รับชำระหนี้ตามสัญญาจะซื้อขายหรือที่มาของเงินที่นำไปผ่อนชำระหนี้จำนวนอันเป็นเงินที่ได้มาในขณะที่ผู้ถูกกล่าวหาดำเนินตำแหน่งพยานหลักฐานตามทางไต่สวนฟังได้ว่า ผู้ถูกกล่าวหาซึ่งเป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองและเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ จงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ กรณีพ้นจากตำแหน่งที่ปรึกษานายกองค์กรบริหารส่วนจังหวัดเชียงราย วาระที่ ๒ ส่วนที่ผู้ร้องขอให้ลงโทษ ผู้ถูกกล่าวหาตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.๒๕๖๑ มาตรา ๑๖๗ ซึ่งเป็นกฎหมายที่ใช้ภายหลังการกระทำความผิด โดยยังคงบัญญัติให้การกระทำตามคำร้องเป็นความผิดอยู่และมีระหว่างโทษเท่าเดิม ซึ่งไม่เป็นคุณแก่ผู้ถูกกล่าวหา จึงต้องใช้กฎหมายที่ใช้ในขณะกระทำความผิดบังคับแก่คดีนี้ การกระทำของผู้ถูกกล่าวหาจึงเป็นความผิดตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.๒๕๔๗ มาตรา ๑๙ และต้องบังคับมาตรการจำกัดสิทธิทางการเมืองตามมาตรา ๓๔

จึงวินิจฉัยว่า นายศักดาพินิจ ณรงค์ชาติโสภณ หรือวชิรศักดิ์ หงษ์ชนินทร์รัฐ ผู้ถูกกล่าวหา จงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อคณะกรรมการ

ป.ป.ช. ด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบกรณีพ้นจากตำแหน่งที่ปรึกษา
นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงราย วาระที่ ๒ ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วย
การป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๓๒ และมาตรา ๓๓ ห้ามมิให้ผู้ถูกกล่าวหา
ดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือดำรงตำแหน่งใดในพระครุการเมืองเป็นเวลาห้าปี นับแต่วันที่ ๑ เมษายน
๒๕๔๘ ซึ่งเป็นวันที่ผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากตำแหน่งตามมาตรา ๓๔ วรรคสอง กับมีความผิดตามมาตรา
๑๗๙ ฐานเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐจะใช้บัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อ
คณะกรรมการ ป.ป.ช. ด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ กรณีพ้นจาก
ตำแหน่งที่ปรึกษานายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงราย วาระที่ ๒ ลงโทษจำคุก ๒ เดือน ผู้ถูก
กล่าวหาต้องขังระหว่างไตรสุนเดือนเป็นระยะเวลาสองเดือนแล้ว จึงให้หมายปล่อยในคดีนี้ และยกคำขอให้
นับโทษผู้ถูกกล่าวหาต่อ ข้อหาและคำขออื่นออกจากนี้ให้ยก.

นายอमพันธ์ สมบัติสถาพรกุล

(อ.๘๙)

ความเห็นในการวินิจฉัยคดี

คดีหมายเลขดำที่ อ.๓๒ /๒๕๖๒

คดีหมายเลขแดงที่ อ.๑๐ /๒๕๖๓

ในพระปรมາภิไธยพระมหาภักติราช ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้担当ตำแหน่งทางการเมือง

วันที่ ๑๔ เดือน สิงหาคม พุทธศักราช ๒๕๖๓

ระหว่าง	คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ	ผู้ร้อง
	นายศักดาพินิจ ณรงค์ชาติโสภณ หรือวชิรศักดิ์ วงศ์ชนินทร์รัฐ	ผู้ถูกกล่าวหา

เรื่อง การแสดงบัญชีรายการทรัพย์สินและหนี้สิน

ผู้ร้องยื่นคำร้องและแก้ไขคำร้องขอให้วินิจฉัยว่า ผู้ถูกกล่าวหาเป็นผู้担当ตำแหน่งทางการเมืองจะใช้บัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ และมีพฤติกรรมอันควรเชื่อได้ว่ามีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินและหนี้สินนั้น กรณีเข้ารับตำแหน่งและกรณีพ้นจากตำแหน่งที่ปรึกษานายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงรายวาระที่ ๑ และวาระที่ ๒ ให้เพิกถอนสิทธิสมัครรับเลือกตั้งของผู้ถูกกล่าวหากับลงโทษเฉพาะกรณีเข้ารับตำแหน่งและกรณีพ้นจากตำแหน่งที่ปรึกษานายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงรายวาระที่ ๒ ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.๒๕๖๑ มาตรา ๘๑, ๑๖๗, ๑๖๙ และประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๙๑ และขอให้นับโทษผู้ถูกกล่าวหาต่อจากโทษในคดีหมายเลขแดงที่ ๕๓๓๓/๒๕๖๒ ของศาลฎีกา

ผู้ถูกกล่าวหาให้การปฏิเสธ แต่รับว่าเป็นบุคคลคนเดียวกับจำเลยในคดีที่ผู้ร้องขอให้
นับโทษต่อ

พิเคราะห์คำร้อง เอกสารประกอบคำร้อง และพยานหลักฐานตามทางไต่สวนแล้ว
ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า ผู้ถูกกล่าวหาได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งที่ปรึกษานายกองค์กรบริหารส่วน
จังหวัดเชียงราย วาระที่ ๑ เมื่อวันที่ ๙ สิงหาคม ๒๕๕๕ พ้นจากตำแหน่งเมื่อวันที่ ๑๒ มีนาคม ๒๕๕๗
ต่อมาได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่ง วาระที่ ๒ เมื่อวันที่ ๑๐ มิถุนายน ๒๕๕๗ และพ้นจากตำแหน่งด้วย
การลาออกเมื่อวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๘ ผู้ถูกกล่าวหาียนบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินต่อ
ผู้ร้องกรณีเข้ารับตำแหน่ง วาระที่ ๑ เมื่อวันที่ ๗ กันยายน ๒๕๕๕ กรณีพ้นจากตำแหน่ง วาระที่ ๑ เมื่อ
วันที่ ๙ เมษายน ๒๕๕๗ กรณีเข้ารับตำแหน่งวาระที่ ๒ เมื่อวันที่ ๑๖ มิถุนายน ๒๕๕๗ และกรณีพ้น
จากตำแหน่ง วาระที่ ๒ เมื่อวันที่ ๑๙ พฤษภาคม ๒๕๕๘ โดยไม่ระบุหนี้จำนวนห้องชุดเลขที่ ๗๙/
๒๔๘ และ ๗๙/๔๔๔ ชั้นที่ ๑๙ และ ๒๙ อาคารชุด “ปทุมวันรีสอร์ท” ตำบลพญาไท (ประแจเจีน)
อำเภอพญาไท (ดุสิต) กรุงเทพมหานคร ที่มีต่อปริษัทบริหารสินทรัพย์กรุงเทพพาณิชย์ จำกัด (มหาชน)
ในรายการหนี้สิน ตามเอกสารหมายเลข ร.๙ ร.๑๐ ร.๑๑ และ ร.๒๙ ตามลำดับ สำหรับคดีที่ผู้ร้องมีคำ
ขอให้นับโทษต่อนั้น ศาลฎีกากล่าวว่ามีคำพิพากษาลงโทษจำคุกผู้ถูกกล่าวหาและคดีถึงที่สุดแล้ว ตามคดี
หมายเลขแดงที่ อท.(ผ) ๒๑/๒๕๕๘ ของศาลอาญาคดีทุจริตและประพฤติมิชอบกลาง

คดีมีปัญหาต้องวินิจฉัยประการแรกว่า ผู้ร้องมีอำนาจจ่ายเงินคำร้องคดีนี้หรือไม่
ผู้ถูกกล่าวหาโต้แย้งว่า ผู้ถูกกล่าวหาได้รับหนังสือให้ปรับทราบข้อกล่าวหาเมื่อวันที่ ๒๖ กุมภาพันธ์
๒๕๖๒ แต่ผู้ถูกกล่าวหาไม่สะท杵จึงติดต่อประสานทางโทรศัพท์กับนายณภัทร เตโข เพื่อขอให้กำหนด
วันนัดไต่สวนใหม่ แต่จนถึงปัจจุบันก็ยังไม่ทราบกำหนดวันนัด ไต่สวนใหม่ ต่อมาผู้ถูกกล่าวหา
ทำหนังสือขอ้อนสำนวนไปที่สำนักงาน ป.ป.ช. กรุงเทพมหานคร เนื่องจากพยานบุคคลและพยาน

เอกสารอยู่ที่กรุงเทพมหานคร หากไตรส่วนที่กรุงเทพมหานครจะเป็นการสะดวกและเป็นธรรมกว่า ซึ่งยังไม่ได้รับแจ้งผลการพิจารณา การไตรส่วนยังไม่เสร็จสิ้นเป็นการไม่ชอบ ผู้ร้องไม่มีอำนาจยื่นคำร้องเป็นคดีนี้ เห็นว่า เกี่ยวกับการแจ้งข้อกล่าวหา มีระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติว่าด้วยการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินของเจ้าพนักงานของรัฐและการดำเนินคดีที่เกี่ยวข้องกับการยื่นบัญชี พ.ศ.๒๕๖๑ ตามเอกสารหมาย ร.๓๓ กำหนดขั้นตอนการดำเนินการไว้ในข้อที่ ๓๙ กรณีที่ผู้มีหน้าที่ยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินไม่มารับทราบข้อกล่าวหา ตามกำหนดนัดไม่ว่าด้วยเหตุใดให้ผู้ตรวจสอบทรัพย์สินส่งบันทึกการแจ้งข้อกล่าวหาไปให้ผู้มีหน้าที่ยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินทราบโดยทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับ ให้ผู้มีหน้าที่ยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินลงลายมือชื่อและวันเดือนปีที่รับทราบส่งกลับคืนมารวมไว้ในสำนวนคดี เมื่อล่วงพ้นกำหนดสิบห้วันนับแต่วันที่ได้ดำเนินการแล้ว หากไม่ได้รับบันทึกการแจ้งข้อกล่าวหาคืน ก็ให้ถือว่าผู้มีหน้าที่ยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินได้รับทราบข้อกล่าวหา และไม่ประสงค์จะแก้ข้อกล่าวหา และให้จัดทำสำนวนคดีเสนอคณะกรรมการ ป.ป.ช. พิจารณาวินิจฉัย เพื่อดำเนินการตามกฎหมายต่อไป และ ข้อ ๓๙ ในกรณีแจ้งแก้ข้อกล่าวหา ผู้มีหน้าที่ยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินอาจแก้ข้อกล่าวหาโดยทำเป็นหนังสือหรือซึ่งด้วยว่าจาร์ก์ได้ ในกรณีมีเหตุผลและความจำเป็น ผู้มีหน้าที่ยื่นบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินร้องขอขยายระยะเวลาซึ่งแก้ข้อกล่าวหา หากผู้ตรวจสอบทรัพย์สินเห็นว่าเพื่อประโยชน์แห่งความเป็นธรรม จะขยายระยะเวลาการแจ้งแก้ข้อกล่าวหาอีกไปตามที่เห็นสมควรก็ได้ ปรากฏว่า เจ้าพนักงานสำนักงานป.ป.ช. ประจำจังหวัดเชียงรายมีหนังสือแจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาไปรับทราบข้อกล่าวหาในวันที่ ๒๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๒ และรับทราบข้อกล่าวหาเพิ่มเติม ในวันที่ ๑๑ มีนาคม ๒๕๖๒ ตามเอกสารหมาย ร.๑๖ และ ร.๑๘ อันเป็นการให้โอกาสซึ่งด้วยว่าจะเพื่อให้เจ้าพนักงานบันทึกและลงลายมือชื่อไว้เป็นหลักฐานตาม ข้อ ๓๙ แล้ว แต่ผู้ถูกกล่าวหาไม่เป็น ต่อมาวันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๒ และวันที่ ๑๒

มีนาคม ๒๕๖๒ เจ้าพนักงานตรวจสอบทรัพย์สินมีหนังสือแจ้งข้อกล่าวหาโดยระบุว่าผู้ถูกกล่าวหาไม่ได้รับทราบข้อกล่าวหาตามกำหนดนัดและไม่ได้แจ้งเหตุขัดข้องให้ทราบ เพื่อประโยชน์ในการดำเนินการตามกฎหมาย จึงให้ผู้ถูกกล่าวหาลงลายมือชื่อและวันที่รับทราบข้อกล่าวหาส่งกลับมาให้สำนักงานป.ป.ช. ประจำจังหวัดเชียงราย โดยใช้แจ้งแก้ข้อกล่าวหาภายใน ๑๕ วัน นับแต่วันได้รับหนังสือ ตามเอกสารหมาย ร.๑๗ และ ร.๑๙ แต่ผู้ถูกกล่าวหามิได้ดำเนินการแต่อย่างใด เจ้าพนักงานสำนักงานป.ป.ช. ประจำจังหวัดเชียงราย จึงจัดทำสำนวนคดีเสนอคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติว่า ด้วยการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินของเจ้าพนักงานของรัฐและการดำเนินคดีที่เกี่ยวข้องกับการยื่นบัญชี พ.ศ.๒๕๖๑ แล้ว หากผู้ถูกกล่าวหามิเหตุผลและความจำเป็นก็ชอบที่จะขอขยายระยะเวลาชี้แจงข้อกล่าวหานั้นตามข้อ ๓๔ ได้ แต่หากได้กระทำไม่ การที่ผู้ถูกกล่าวหาอ้างว่า ได้ติดต่อทางโทรศัพท์กับนายณภัทร เตโ维奇 ผู้อำนวยการสำนักงาน ป.ป.ช. ประจำจังหวัดเชียงราย เพื่อกำหนดร่วมนัดได้ส่วนใหม่นั้น ผู้ถูกกล่าวหาเบิกความกล่าวอ้างว่าได้โทรศัพท์ไปที่หมายเลขโทรศัพท์ของนายณภัทรโดยไม่มีพยานหลักฐานใดมาสนับสนุน ประกอบกับนายณภัทรกับนางสาวสุรีพร อ้ายไชย พยานผู้ร้อง ก็มิได้เบิกความยอมรับว่ามีการโทรศัพท์ขอเลื่อนการไต่สวนด้วย จึงเป็นการกล่าวอ้างลอย ๆ รับฟังไม่ได้ ส่วนที่ผู้ถูกกล่าวหามีหนังสือฉบับลงวันที่ ๑ มีนาคม ๒๕๖๒ และวันที่ ๒๖ มีนาคม ๒๕๖๒ ขอ้อนสำนวนไปที่สำนักงาน ป.ป.ช. กรุงเทพมหานคร โดยอ้างเหตุว่า เพื่อให้การสอบสวนจะเป็นการสะดวกและเป็นธรรมเนื่องจากผู้ถูกกล่าวหา พยานบุคคลและพยานเอกสาร อยู่กรุงเทพมหานคร ตามเอกสารหมาย ร.๒๐ และ ร.๒๑ นั้น ไม่มีบทบัญญัติของกฎหมายหรือระเบียบกำหนดให้ดำเนินการ เช่นนั้นได้ การที่เจ้าพนักงานสำนักงาน ป.ป.ช. ประจำจังหวัดเชียงราย ส่งหนังสือดังกล่าวให้เลขานุการคณะกรรมการป.ป.ช. พิจารณา ต่อมาเลขานุการคณะกรรมการป.ป.ช. มีคำสั่งให้ดำเนินการต่อไปโดยเร็ว เท่ากับมี

คำสั่งโดยปริยายแล้วว่าให้สำนักงาน ป.ป.ช. ประจำจังหวัดเชียงรายดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ต่อไป จึงไม่มีเหตุตามกฎหมายที่เจ้าพนักงานจะต้องรอการไต่สวนไว้ก่อนและไม่มีกฎหมายหรือระเบียบให้ต้องแจ้งคำสั่งเรื่องขออนุญาตให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ จึงไม่ทำให้การไต่สวนเสียไป พฤติกรรมของผู้ถูกกล่าวหาที่ไม่เปิดเผยและซึ่งแจ้งข้อกล่าวหา หรือสามารถซึ่งแจ้งข้อกล่าวเป็นหนังสือได้โดยไม่มีข้อขัดข้องเรื่องการเดินทางดังที่ผู้ถูกกล่าวหาอ้าง แต่ก็มิได้ดำเนินการ จึงส่อไปในทางประวิงเวลาเพื่อมิต้องซึ่งแจ้งข้อกล่าวหาและใช้เป็นเหตุยกขึ้นอ้างว่าการไต่สวนยังไม่เสร็จสิ้นเท่านั้น เมื่อเจ้าพนักงานสำนักงาน ป.ป.ช. ประจำจังหวัดเชียงรายได้ดำเนินการไต่สวนตามขั้นตอนตามกฎหมายถือได้ว่าการไต่สวนเสร็จสิ้นโดยชอบแล้ว จึงจัดทำสำเนาคดีเสนอคณะกรรมการ ป.ป.ช. พิจารณาอนุมัติ และต่อมาคณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติว่าผู้ถูกกล่าวหาจะใจเย็นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ และมีพฤติกรรมอันควรเชื่อได้ว่ามีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินและหนี้สินกรณีเข้ารับตำแหน่งและกรณีพ้นจากตำแหน่งที่ปรึกษานายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงรายวาระที่ ๑ และวาระที่ ๒ ผู้ร้องยื่นมีอำนาจยื่นคำร้องคดีนี้

ปัญหาต้องวินิจฉัยประการต่อไปว่า การยื่นคำร้องในคดีนี้เป็นการยื่นคำร้องซ้ำกับคดีหมายเลขแดงที่ อ.ม.๒๔/๒๕๖๒ ของศาลนี้ หรือไม่ ผู้ถูกกล่าวหาโต้แย้งว่า คดีดังกล่าวมีความและข้อหาเดียวกันกับคดีนี้ แต่ผู้ร้องไม่ยื่นคำร้องคดีนี้ไปในคราวเดียวกัน จึงเป็นการยื่นคำร้องซ้ำ นั้น เห็นว่า คดีที่ผู้ถูกกล่าวหาอ้างซึ่งเป็นมูลกรณีการยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินกรณีพ้นจากตำแหน่งมาแล้วเป็นเวลาหนึ่งปี ในการดำรงตำแหน่งที่ปรึกษานายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงราย วาระที่ ๑ และวาระที่ ๒ ในคดีนี้ เป็นการ

กระทำคนละคราวที่สามารถแยกเจตนาและการกระทำออกต่างหากจากกันได้ ผู้ร้องยื่นมีอำนาจแยกยื่น
คำร้องเป็นคนละคดีได้ จึงไม่เป็นการยื่นคำร้องซ้ำ

ปัญหาต้องวินิจฉัยประการต่อไปว่า คดีของผู้ร้องขาดอายุความหรือไม่ ในปัญหานี้
เห็นว่า แม้คดีนี้ผู้ร้องยื่นคำร้องขอให้ลงโทษผู้ถูกกล่าวหาตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่า
ด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.๒๕๖๑ ซึ่งเป็นกฎหมายที่ใช้ภายหลังการกระทำ
ความผิด โดยยังคงบัญญัติให้การกระทำตามคำร้องเป็นความผิดอยู่ และมีระหว่างโทษเท่าเดิม จึงต้องใช้
พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.๒๕๔๒ ซึ่งเป็น^๑
กฎหมายที่ใช้ในขณะกระทำผิดบังคับแก่คดีนี้ เมื่อพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการ
ป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.๒๕๔๒ มาตรา ๑๙ มีได้บัญญัติอายุความไว้เป็นการเฉพาะ
จึงต้องนำบทบัญญัติตามประมวลกฎหมายอาญาว่าด้วยอายุความมาใช้แก่ความผิดในคดีนี้ สำหรับกรณี
เข้ารับตำแหน่ง วาระที่ ๑ กรณีพ้นจากตำแหน่ง วาระที่ ๑ และกรณีเข้ารับตำแหน่งวาระที่ ๒ เมื่อผู้ถูก
กล่าวหา�ื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินต่อผู้ร้อง เมื่อวันที่ ๗ กันยายน ๒๕๕๕ วันที่ ๙
เมษายน ๒๕๕๗ และวันที่ ๑๖ มิถุนายน ๒๕๕๗ ตามลำดับ โดยไม่แสดงรายการหนี้จำนำของห้องชุด ๒
ห้อง เมื่อนับแต่วันยื่นบัญชีแสดงรายการและหนี้สินทั้งสามกรณีดังกล่าวอันเป็นวันที่ผู้
ร้องอ้างว่ามีการกระทำการกระทำความผิดจนถึงวันที่ ๒๕ มิถุนายน ๒๕๖๒ ซึ่งเป็นวันที่ผู้ร้องนำตัวผู้ถูกกล่าวหา
มาส่งศาลเกินกำหนด ๕ ปีแล้ว จึงเป็นอันขาดอายุความทางอาญา ผู้ร้องมีคำขอให้ลงโทษทางอาญา
เฉพาะกรณีเข้ารับตำแหน่งวาระที่ ๒ เมื่อคดีขาดอายุความทางอาญาแล้ว สิทธิสำคัญความพึงยื่น
ระงับไป ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๓๙ (๖) ประกอบพระราชบัญญัติ
ประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ.๒๕๖๐ มาตรา
๘ วรรคสาม ส่วนที่ผู้ร้องมีคำขอให้เพิกถอนสิทธิสมควรรับเลือกตั้งของผู้ถูกกล่าวหาตน ถือเป็นมาตรการ

บังคับทางการเมืองอันเป็นการจำกัดสิทธิชั้นพื้นฐานของบุคคลซึ่งสืบเนื่องมาจากการกระทำความผิดทางอาญาดังกล่าว เมื่อสิทธินั้นคือดีอาญามาฟ้องระงับแล้ว จึงไม่อาจนำมาตรการจำกัดสิทธิทางการเมืองไม่ว่าในกรณีใด ๆ มาบังคับแก่การกระทำการของผู้ถูกกล่าวหาในส่วนนี้ได้ ส่วนกรณีพ้นจากตำแหน่งที่ปรึกษานายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงรายวาระที่ ๒ นั้น เมื่อปรากฏข้อเท็จจริงว่าผู้ถูกกล่าวหา yin banyu แสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องเมื่อวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๘ นับถึงวันที่ผู้ร้องยื่นคำร้องและนำตัวผู้ถูกกล่าวหามาส่งศาลยังไม่เกินกำหนดอายุความ ๕ ปี ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๙๕ (๔) คดีอาญาในส่วนนี้จึงยังไม่ขาดอายุความ

ปัญหาที่ต้องวินิจฉัยต่อไปว่า ผู้ถูกกล่าวหางใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบกรณีพ้นจากตำแหน่งที่ปรึกษานายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงรายวาระที่ ๒ หรือไม่ เห็นว่า ข้อเท็จจริงตามทางใต้ส่วนเป็นยุติว่า ผู้ถูกกล่าวหา yin banyu แสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินโดยไม่ระบุหนึ้นจำนวนห้องชุดเลขที่ ๗๙/๒๕๘ และ ๗๙/๔๕๔ ชั้นที่ ๑๙ และ ๒๙ ห้องชุด “ปทุมวันรีสอร์ท” ตำบลพญาไท (ประเจจีน) อำเภอพญาไท (ดุสิต) กรุงเทพมหานคร ที่มีต่อบริษัทบริหารสินทรัพย์กรุงเทพพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) ในช่องรายการหนี้สิน ตามเอกสารหมายเลข ร.๒๙ แต่ผู้ถูกกล่าวหาคงได้แจ้งว่าผู้ถูกกล่าวหาได้ยื่นเอกสารประกอบคือ สำเนาหนังสือกรรมสิทธิ์ห้องชุด ๒ ห้อง หนังสือเรื่องแจ้งผลอนุมัติแนวทางการปรับโครงสร้างหนี้ ฉบับลงวันที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๐ ที่ระบุถึงจำนวนหนี้และระยะเวลาผ่อนชำระหนี้ ประกาศขายทอดตลาดของเจ้าพนักงานบังคับคดี และหนังสือสัญญาจะซื้อขายห้องชุดต่อผู้ร้องแล้ว จึงเป็นข้อแสดงว่าผู้ถูกกล่าวหาไม่ได้แจ้งใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งต่อผู้ร้องนั้น ในปัญหานี้เห็นว่า คดีนี้ผู้ถูกกล่าวหาเคยระบุรายการหนี้ของเจ้าหนี้รายอื่นในช่องรายการหนี้สินพร้อมทั้งยื่นหนังสือรับรอง

ภาระหนี้เป็นเอกสารประจำบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินกรณีเข้ารับตำแหน่งและกรณีพ้นจากตำแหน่งที่ปรึกษานายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงราย วาระที่ ๑ กรณีเข้ารับตำแหน่งที่ปรึกษานายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงราย วาระที่ ๒ ตามเอกสารหมาย ร.๙ ร.๑๐ และ ร.๑๑ และได้ระบุรายการหนี้ของเจ้าหนี้รายเดียวที่ในข่องรายการหนี้สินสำหรับกรณีพ้นจากตำแหน่งที่ปรึกษานายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงราย วาระที่ ๒ ตามเอกสารหมาย ร.๒๙ ด้วย แสดงว่าผู้ถูกกล่าวหาทราบเป็นอย่างดีอยู่แล้วว่าตนมีหน้าที่จะต้องแสดงยอดหนี้คงเหลือในขณะที่มีหน้าที่ยื่นบัญชี แต่ผู้ถูกกล่าวหากลับไม่ระบุยอดหนี้คงเหลือไว้ในรายการหนี้สินและไม่ยื่นเอกสารประจำบัญชี หนังสือรับรองยอดหนี้คงเหลือในคดีนี้จึงยื่นมเป็นข้อพิรุธ นอกจากนี้ยังปรากฏว่า ในระหว่างที่ผู้ถูกกล่าวหาดำเนินการตำแหน่ง ได้มีการชำระหนี้จำนวนห้องชุดดังกล่าวรวม ๑๕ ห้อง งวดละ ๑๐๐,๐๐๐ บาท ทำให้หนี้สินรายนี้ของผู้ถูกกล่าวหาลดลงไปมากเมื่อเทียบกับรายได้ของผู้ถูกกล่าวหาตลอดระยะเวลาที่ดำรงตำแหน่ง การที่ผู้ถูกกล่าวหาไม่ระบุรายการด้านหนี้สินซึ่งเป็นจำนวนเงินสูงกว่ารายได้ เช่นนี้ นอกจากจะส่งผลกระทบต่อการตรวจสอบความถูกต้องและความมือญ่จริงของทรัพย์สินและหนี้สินของผู้ถูกกล่าวหาโดยตรงแล้ว พฤติการณ์ยังบ่งชี้ว่าเหตุที่ไม่ระบุยอดหนี้สินอาจมีมูลเหตุเพื่อปกปิดเกี่ยวกับการชำระหนี้รายนี้ แม้ผู้ถูกกล่าวหาจะยื่นหนังสือกรรมสิทธิ์ห้องชุดซึ่งสารบัญจดทะเบียนระบุว่าห้องชุดดังกล่าวติดจำนองอยู่ พร้อมกับแนบสัญญาจะซื้อขายห้องชุดมาด้วย แต่ลำพังเอกสารเพียงเท่านี้ยังไม่อาจทราบได้ว่ายอดหนี้คงเหลือ ณ วันที่มีหน้าที่ต้องยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินเป็นจำนวนเท่าใด ส่วนหนังสือเรื่องแจ้งผลอนุมัติแนวทางการปรับโครงสร้างหนี้ฉบับลงวันที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๐ ที่ระบุจำนวนหนี้คงค้าง ระยะเวลาผ่อนชำระหนี้ ก็มิใช่ข้อมูลภาระหนี้ตามที่เป็นอยู่ในขณะที่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินในกรณีพ้นจากตำแหน่งวาระที่ ๒ การที่ผู้ถูกกล่าวหาไม่ได้ยื่นหนังสือรับรองยอดหนี้จำนวนคงเหลือรายนี้ดังเช่นที่เคยยื่นหนังสือรับรองยอดหนี้

รายอื่น แต่กลับอ้างเอกสารประกอบที่ยื่นในครั้งก่อนซึ่งเป็นข้อมูลที่ไม่เป็นปัจจุบันแทน แสดงให้เห็นถึงเจตนาที่จะปกปิดข้อมูลล่าสุดเพื่อมิให้มีการตรวจสอบที่มาของเงินที่ได้รับชำระบนี้ตามสัญญาจะซื้อขายหรือที่มาของเงินที่นำไปผ่อนชำระหนี้จำนวนอันเป็นเงินที่ได้มาในขณะที่ผู้ถูกกล่าวหาดำเนินการแต่งพยานหลักฐานตามทางใต้ส่วนฟังได้ว่า ผู้ถูกกล่าวหาซึ่งเป็นผู้ดำเนินการแต่งทางการเมืองและเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ ใจเย็นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ กรณีพ้นจากตำแหน่งที่ปรึกษานายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงราย วาระที่ ២ ส่วนที่ผู้ร้องขอให้ลงโทษผู้ถูกกล่าวหาตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.២៥៥១ มาตรา ១៦៧ ซึ่งเป็นกฎหมายที่ใช้ภายในประเทศ แต่เดิม ซึ่งไม่เป็นคุณแก่ผู้ถูกกล่าวหา จึงต้องใช้กฎหมายที่ใช้ในขณะกระทำการผิดบังคับแก่คดีนี้ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ៣ การกระทำของผู้ถูกกล่าวหาจึงเป็นความผิดตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.២៥៥២ มาตรา ១១៨ และต้องบังคับมาตรการจำกัดสิทธิทางการเมืองตามมาตรา ៣៤ ด้วย

จึงวินิจฉัยว่า นายศักดาพินิจ ณรงค์ชาติโสภณ หรือวชิรศักดิ์ วงศ์ชนินทร์รัฐ
ผู้ถูกกล่าวหา ใจเย็นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อคณะกรรมการ
ป.ป.ช. ด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบกรณีพ้นจากตำแหน่งที่ปรึกษา
นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงราย วาระที่ ២ ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วย
การป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ២៥៥២ มาตรา ៣២ และมาตรา ៣៣ ห้ามมิให้ผู้ถูกกล่าวหา
ดำเนินการเมื่อวันที่ ១ មេសា ឆ្នាំ ២៥៥៨ ដែលត្រូវបានចាប់ពីថ្ងៃទី ១ មេសា ឆ្នាំ ២៥៥៨
ដែលត្រូវបានចាប់ពីថ្ងៃទី ១ មេសា ឆ្នាំ ២៥៥៨ ដែលត្រូវបានចាប់ពីថ្ងៃទី ១ មេសា ឆ្នាំ ២៥៥៨

ฐานเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐจะใช้ในบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อ
คณะกรรมการ ป.ป.ช. ด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ กรณีพ้นจาก
ตำแหน่งที่ปรึกษานายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงราย วาระที่ ๒ จำคุก ๒ เดือน ผู้ถูกกล่าวหา
ต้องขังระหว่างได้สวนเป็นระยะเวลาพอแก้โทษแล้ว จึงให้หมายปล่อยในคดีนี้ และยกคำขอให้นับโทษ
ผู้ถูกกล่าวหาต่อ ข้อหาและคำขออื่นออกจากนี้ให้ยก.

นายสาร ตั้งวรรณวิบูลย์.

(อ.ม.๒๘)

ความเห็นในการวินิจฉัยคดี

คดีหมายเลขดำที่ อ.ม. ๓๒ /๒๕๖๒
คดีหมายเลขแดงที่ อ.ม. ๗๐ /๒๕๖๓

ในพระปรมາภิไธยพระมหาภัตtriy ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง

วันที่ ๑๔ เดือน สิงหาคม พุทธศักราช ๒๕๖๓

ระหว่าง	คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ	ผู้ร้อง
	นายศักดาพินิจ ณรงค์ชาติโสภณ หรือวชิรศักดิ์ ทรงชันนิท์รัฐ	ผู้ถูกกล่าวหา

เรื่อง การแสดงบัญชีรายการทรัพย์สินและหนี้สิน

ผู้ร้องยื่นคำร้องและแก้ไขคำร้องขอให้วินิจฉัยว่า ผู้ถูกกล่าวหาเป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองจะใช้บัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ และมีพฤติกรรมอันควรเชื่อได้ว่ามีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินและหนี้สินนั้น กรณีเข้ารับตำแหน่งและกรณีพ้นจากตำแหน่งที่ปรึกษานายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงรายวาระที่ ๑ และวาระที่ ๒ ให้เพิกถอนสิทธิสมัครรับเลือกตั้งของผู้ถูกกล่าวหา กับลงโทษเฉพาะกรณีเข้ารับตำแหน่งและกรณีพ้นจากตำแหน่งที่ปรึกษานายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงรายวาระที่ ๒ ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.๒๕๖๑ มาตรา ๙๑, ๑๑๔, ๑๖๗ และประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๙๑ และขอให้นับโทษผู้ถูกกล่าวหาต่อจากโทษในคดีหมายเลขแดงที่ ๕๓๓๗/๒๕๖๒ ของศาลฎีกา

ผู้ถูกกล่าวหาให้การปฏิเสธ แต่รับว่าเป็นบุคคลคนเดียวกับจำเลยในคดีที่ผู้ร้องขอให้
นับโทษต่อ

พิเคราะห์คำร้อง เอกสารประกอบคำร้อง และพยานหลักฐานตามทางไต่สวนแล้ว
ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า ผู้ถูกกล่าวหาได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งที่ปรึกษานายกองค์กรบริหารส่วน
จังหวัดเชียงราย วาระที่ ๑ เมื่อวันที่ ๙ สิงหาคม ๒๕๕๕ พ้นจากตำแหน่งเมื่อวันที่ ๑๒ มีนาคม ๒๕๕๗
ต่อมาได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งเดิม วาระที่ ๒ เมื่อวันที่ ๑๐ มิถุนายน ๒๕๕๗ และพ้นจากตำแหน่ง
ด้วยการลาออกเมื่อวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๘ ผู้ถูกกล่าวหายืนบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินต่อ
ผู้ร้องกรณีเข้ารับตำแหน่ง วาระที่ ๑ เมื่อวันที่ ๙ กันยายน ๒๕๕๕ กรณีพ้นจากตำแหน่ง วาระที่ ๑ เมื่อ
วันที่ ๙ เมษายน ๒๕๕๗ กรณีเข้ารับตำแหน่งวาระที่ ๒ เมื่อวันที่ ๑๖ มิถุนายน ๒๕๕๗ และกรณีพ้น
จากตำแหน่ง วาระที่ ๒ เมื่อวันที่ ๑๙ พฤษภาคม ๒๕๕๘ โดยไม่ระบุหนี้จำนวนห้องชุดเลขที่ ๗๙/๒๔๘
และ ๗๙/๔๕๔ ชั้นที่ ๑๙ และ ๒๙ อาคารชุด “ปทุมวันรีสอร์ท” ตำบลพญาไท (ประแจเจน) อำเภอ
พญาไท (ดุสิต) กรุงเทพมหานคร ที่มีต่อบริษัทบริหารสินทรัพย์กรุงเทพพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) ใน
รายการหนี้สิน ตามเอกสารหมาย ร.๙ ร.๑๐ ร.๑๑ และ ร.๒๙ ตามลำดับ สำหรับคดีที่ผู้ร้องมีคำขอให้
นับโทษต่อนั้น ศาลฎีกาได้มีคำพิพากษาลงโทษจำคุกผู้ถูกกล่าวหา ตามจำนวนคดีหมายเลขแดงที่ อท.
(พ) ๒๑/๒๕๕๘ ของศาลอาญาคดีทุจริตและประพฤติมิชอบกลาง

คดีมีปัญหาต้องวินิจฉัยประการแรกว่า ผู้ร้องมีอำนาจยื่นคำร้องเป็นคดีนี้หรือไม่
ผู้ถูกกล่าวหาโต้แย้งว่า ผู้ถูกกล่าวหาได้รับหนังสือให้ไปรับทราบข้อกล่าวหาเมื่อวันที่ ๒๖ กุมภาพันธ์
๒๕๖๒ แต่ผู้ถูกกล่าวหาไม่สะดวกจึงติดต่อประสานทางโทรศัพท์กับนายณภัทร เตโข เพื่อขอให้กำหนด
วันนัดไต่สวนใหม่ แต่จนถึงปัจจุบันก็ยังไม่ทราบกำหนดวันนัดไต่สวนใหม่ ต่อมาผู้ถูกกล่าวหาทำ
หนังสือขอ้อนจำนวนไปที่สำนักงาน ป.ป.ช. กรุงเทพมหานคร เนื่องจากพยานบุคคลและพยานเอกสาร

อยู่ที่กรุงเทพมหานคร หากได้ส่วนที่กรุงเทพมหานครจะเป็นการสะดวกและเป็นธรรมมากกว่า ซึ่งยังไม่ได้รับแจ้งผลการพิจารณา การได้ส่วนยังไม่เสร็จสิ้น จึงเป็นการนิขอบ ผู้ร้องไม่มีอำนาจยื่นคำร้องเป็นคดีนี้ เห็นว่า เจ้าพนักงานสำนักงาน ป.ป.ช. ประจำจังหวัดเชียงรายมีหนังสือแจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาไปรับทราบข้อกล่าวหาในวันที่ ๒๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๒ ตามเอกสารหมาย ร.๑๖ แต่ผู้ถูกกล่าวหาไม่ไปตามนัด ต่อมาวันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๒ เจ้าพนักงานมีหนังสือแจ้งข้อกล่าวหาโดยระบุว่าผู้ถูกกล่าวหาไม่ไปรับทราบข้อกล่าวหาตามกำหนดนัดและไม่ได้แจ้งเหตุขัดข้องให้ทราบ เพื่อประโยชน์ในการดำเนินการตามกฎหมาย จึงให้ผู้ถูกกล่าวหาลงลายมือชื่อและวันที่รับทราบข้อกล่าวหาส่งกลับมาให้สำนักงาน ป.ป.ช. ประจำจังหวัดเชียงราย โดยให้ชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาภายใน ๑๕ วัน นับแต่วันได้รับหนังสือ ตามเอกสารหมาย ร.๑๗ ซึ่งเป็นการให้โอกาสแก่ผู้ถูกกล่าวหาที่จะชี้แจงเป็นหนังสือได้หลังจากนั้นวันที่ ๔ มีนาคม ๒๕๖๒ สำนักงาน ป.ป.ช. ประจำจังหวัดเชียงรายมีหนังสือแจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาไปรับทราบข้อกล่าวหาเพิ่มเติม ตามเอกสารหมาย ร.๑๙ แต่ผู้ถูกกล่าวหาไม่ไปอีก วันที่ ๑๒ มีนาคม ๒๕๖๒ สำนักงาน ป.ป.ช. ประจำจังหวัดเชียงรายจึงมีหนังสือแจ้งข้อกล่าวหาเพิ่มเติมส่งไปทางไปรษณีย์ โดยให้ชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาภายใน ๑๕ วัน นับแต่วันได้รับหนังสือ ซึ่งผู้ถูกกล่าวหาได้รับทราบข้อกล่าวหาดังกล่าวแล้ว ตามเอกสารหมาย ร.๑๙ เห็นได้ว่า เจ้าพนักงานได้ให้โอกาสแก่ผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงข้อกล่าวหาตามขั้นตอนของกฎหมายอย่างเพียงพอแล้ว ส่วนที่ผู้ถูกกล่าวหาอ้างว่าได้ติดต่อทางโทรศัพท์กับนายณภัทร เตโ灼 ผู้อำนวยการสำนักงาน ป.ป.ช. ประจำจังหวัดเชียงราย เพื่อกำหนดร่วมนัดไต่สวนใหม่นั้น นายณภัทรกับนางสาวสุรีพร อ้ายไชย พยานผู้ร้อง ก็มิได้เบิกความยอมรับว่ามีการโทรศัพท์ขอเลื่อนการไต่สวน จึงเป็นการกล่าวอ้างลอย ๆ นอกจากนี้หากมีเหตุผลและความจำเป็นผู้ถูกกล่าวหาก็ชอบที่จะขอขยายระยะเวลาชี้แจงข้อกล่าวหานั้นได้ตามระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติว่าด้วยการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินของ

เจ้าพนักงานของรัฐและการดำเนินคดีที่เกี่ยวข้องกับการยื่นบัญชี พ.ศ.๒๕๖๑ ข้อ ๓๙ วรรคสาม แต่ผู้ถูกกล่าวหาได้กระทำไม่ ผู้ถูกกล่าวหากลับมีหนังสือฉบับลงวันที่ ๑๗ มีนาคม ๒๕๖๒ และวันที่ ๒๖ มีนาคม ๒๕๖๒ ขอโอนสำนวนไปที่สำนักงาน ป.ป.ช. กรุงเทพมหานคร ตามเอกสารหมาย ร.๒๐ และ ร.๒๑ ซึ่งไม่มีบุคคลภายนอกหรือระเบียบใดกำหนดให้ดำเนินการเช่นนั้นได้ จึงไม่มีเหตุตามกฎหมาย ที่เจ้าพนักงานจะต้องรอการไต่สวนไว้ก่อนแต่อย่างใด ประกอบกับการซึ่งแจงเป็นหนังสือก็ไม่มี ข้อขัดข้องเรื่องการเดินทางดังที่ผู้ถูกกล่าวหาอ้างเพื่อขอโอนสำนวน พฤติการณ์จึงส่อไปในทางที่ ผู้ถูกกล่าวหาเพียงแต่หาเหตุอ้างเพื่อประวิงเวลาการซึ่งแจงข้อกล่าวหาออกไปเพื่อมิให้การไต่สวนแล้ว เสร็จเท่านั้น แม้เลขาริการคณะกรรมการ ป.ป.ช. มิได้มีคำสั่งให้ชัดแจ้งในเรื่องนี้ แต่เมื่อมีคำสั่งให้ ดำเนินการต่อไปโดยเร็ว เท่ากับมีคำสั่งโดยปริยายแล้วว่าให้สำนักงาน ป.ป.ช. ประจำจังหวัดเชียงราย ดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ต่อไป และการที่ผู้ร้องไม่แจ้งคำสั่งเรื่องโอนสำนวนให้ผู้ถูกกล่าวหารับ ก็ไม่ทำให้การไต่สวนเสียไป เมื่อเจ้าพนักงานสำนักงาน ป.ป.ช. ประจำจังหวัดเชียงรายได้ดำเนินการต่อ จนครบกระบวนการ ถือได้ว่าการไต่สวนเสร็จสิ้นและขอบแล้ว ผู้ร้องย่อมมีอำนาจยื่นคำร้องคดีนี้

ปัญหาต้องวินิจฉัยประการต่อไปว่า การยื่นคำร้องในคดีนี้เป็นการยื่นคำร้องช้ากับคดี หมายเลขแดงที่ อ.ม.๒๔/๒๕๖๒ ของศาลนี้ หรือไม่ ผู้ถูกกล่าวหาโต้แย้งว่า คดีดังกล่าวมีคู่ความและ ข้อหาเดียวกันกับคดีนี้ แต่ผู้ร้องไม่ยื่นคำร้องคดีนี้ไปในคราวเดียวกันกับคดีดังกล่าว การที่ผู้ร้องยื่น คำร้องคดีนี้จึงเป็นการยื่นคำร้องช้า นั้น เห็นว่า คดีที่ผู้ถูกกล่าวหาอ้างนั้นเป็นมูลกรณีการยื่นบัญชี แสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินกรณีพันจากตำแหน่งมาแล้วเป็นเวลาหนึ่งปี ในการดำรงตำแหน่งที่ ปรึกษานายกองค์กรบริหารส่วนจังหวัดเชียงราย วาระที่ ๑ กับการยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สิน และหนี้สินกรณีเข้าและกรณีพันจากตำแหน่งที่ปรึกษานายกองค์กรบริหารส่วนจังหวัดเชียงราย วาระ

ที่ ๑ และวาระที่ ๒ ในคดีนี้ เป็นการกระทำการที่สามารถแยกเจตนาและการกระทำออกต่างหาก
จากกันได้ ผู้ร้องยื่นมีอำนาจแยกยื่นคำร้องเป็นคนละคดีได้ จึงไม่เป็นการยื่นคำร้องซ้ำ

ปัญหาต้องวินิจฉัยประการต่อไปว่า คดีของผู้ร้องขาดอายุความหรือไม่ ในปัญหานี้
เห็นว่า แม้คดีนี้ผู้ร้องยื่นคำร้องขอให้ลงโทษผู้ถูกกล่าวหาตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่า
ด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.๒๕๖๑ ซึ่งเป็นกฎหมายที่ใช้ภายหลังการกระทำ
ความผิด โดยยังคงบัญญัติให้การกระทำการตามคำร้องเป็นความผิดอยู่และมีระหว่างโทษเท่าเดิม ซึ่งไม่เป็น^๑
คุณแก่ผู้ถูกกล่าวหา จึงต้องใช้พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปราม
การทุจริต พ.ศ.๒๕๔๒ ซึ่งเป็นกฎหมายที่ใช้ในขณะกระทำผิดบังคับแก่คดีนี้ เมื่อพระราชบัญญัติ
ประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.๒๕๔๒ มาตรา ๑๗ มีได้
บัญญัติอายุความไว้เป็นการเฉพาะ จึงต้องนำบทบัญญัติตามประมวลกฎหมายอาญาว่าด้วยอายุความ
มาใช้แก่ความผิดในคดีนี้ ดังนั้น ถ้าผู้ร้องมีได้ยื่นคำร้องและมีได้ตัวผู้ถูกกล่าวหาหมายังศาลภายในกำหนด
๕ ปี ย่อมเป็นการขาดอายุความตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๙๕ (๔) คดีนี้ผู้ถูกกล่าวหาที่ยื่น^๒
บัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินต่อผู้ร้องกรณีเข้ารับตำแหน่ง วาระที่ ๑ เมื่อวันที่ ๗ กันยายน
๒๕๕๕ กรณีพ้นจากตำแหน่ง วาระที่ ๑ ยื่นเมื่อวันที่ ๕ เมษายน ๒๕๕๗ และกรณีเข้ารับตำแหน่งวาระ
ที่ ๒ ยื่นเมื่อวันที่ ๑๖ มิถุนายน ๒๕๕๗ โดยไม่แสดงรายการหนี้จำนวนห้องชุด ๒ ห้อง เมื่อนับแต่วันยื่น^๓
บัญชีแสดงรายการแสดงทรัพย์สินและหนี้สินทั้งสามกรณีดังกล่าวหมายังศาลเกินกำหนด ๕
ปีแล้ว จึงเป็นอันขาดอายุความทางอาญา ซึ่งกรณีเข้ารับตำแหน่งและกรณีพ้นจากตำแหน่ง วาระที่ ๑
ผู้ร้องก็มีได้มีคำขอให้ลงโทษทางอาญา ส่วนกรณีเข้ารับตำแหน่งวาระที่ ๒ ที่ขาดอายุความทางอาญา
นั้น สิทธินำคดีอาญามาฟ้องยื่มระงับไป ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๓๙

(๖) ประกอบพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ.๒๕๖๐ มาตรา ๘ วรรคสาม กรณีจึงไม่จำต้องวินิจฉัยต่อไปว่า การกระทำของผู้ถูกกล่าวหาเป็นการจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบกรณีเข้ารับตำแหน่งและกรณีพ้นจากตำแหน่งวาระที่ ๑ กรณีเข้ารับตำแหน่งวาระที่ ๒ หรือไม่ ส่วนที่ผู้ร้องมีคำขอให้เพิกถอนสิทธิสมัครรับเลือกตั้งของผู้ถูกกล่าวหานั้นถือเป็นมาตรการบังคับทางการเมืองอันเป็นการจำกัดสิทธิขั้นพื้นฐานของบุคคลซึ่งสืบเนื่องมาจากการกระทำความผิดทางอาญาดังกล่าว เมื่อสิทธินั้นดีดีอาญามาฟ้องระงับแล้ว จึงไม่อาจนำมาตรการจำกัดสิทธิทางการเมืองไม่ว่าในกรณีใด ๆ มาบังคับแก่การกระทำของผู้ถูกกล่าวหาในส่วนนี้ได้ สำหรับกรณีพ้นจากตำแหน่งที่ปรึกษานายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงรายวาระที่ ๒ นั้น เมื่อปรากฏข้อเท็จจริงว่าผู้ถูกกล่าวหาจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องเมื่อวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๘ นับถึงวันที่ผู้ร้องยื่นคำร้องและนำตัวผู้ถูกกล่าวหามาส่งศาลยังไม่เกินกำหนดอายุความ ๕ ปี ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๙๕ (๔) คดีอาญาในส่วนนี้จึงยังไม่ขาดอายุความ ปัญหาที่ต้องวินิจฉัยต่อไปว่า ผู้ถูกกล่าวหาจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบกรณีพ้นจากตำแหน่งที่ปรึกษานายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงรายวาระที่ ๒ หรือไม่ เห็นว่า ข้อเท็จจริงตามทางใต้ส่วนเป็นยุติว่า ผู้ถูกกล่าวหาจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินโดยไม่ระบุหนี้จำนวนห้องชุดเลขที่ ๗๙/๒๕๘ และ ๗๙/๔๕๘ ชั้นที่ ๑๙ และ ๒๙ อาคารชุด “ปทุมวันรีสอร์ฟ” ตำบลพญาไท (พระเจ้า襟) อำเภอพญาไท (ดุสิต) กรุงเทพมหานคร ที่มีต่อบริษัทบริหารสินทรัพย์กรุงเทพพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) ในช่องรายการหนี้สิน ตามเอกสารหมาย ร.๒๙ แต่ผู้ถูกกล่าวหาคงโถ้แจ้งว่าผู้ถูกกล่าวหาได้ยื่นเอกสารประกอบคือ สำเนาหนังสือกรรมสิทธิ์ห้องชุด ๒ ห้อง หนังสือเรื่อง

แจ้งผลอนุมัติแนวทางการปรับโครงสร้างหนี้ ฉบับลงวันที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๐ ที่ระบุถึงจำนวนหนี้และระยะเวลาผ่อนชำระหนี้ ประกาศขายทอดตลาดของเจ้าพนักงานบังคับคดี และหนังสือสัญญาจะซื้อจะขายห้องชุดต่อผู้ร้องแล้ว จึงเป็นข้อแสดงว่าผู้ถูกกล่าวหาไม่ได้จงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งต่อผู้ร้องนั้น ในปัญหานี้เห็นว่า คดีนี้ผู้ถูกกล่าวหาเคยระบุรายการหนี้ของเจ้าหนี้รายอื่นในช่องรายการหนี้สินพร้อมทั้งยื่นหนังสือรับรองภาระหนี้เป็นเอกสารประกอบบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินกรณีเข้ารับตำแหน่งและกรณีพ้นจากตำแหน่งที่ปรึกษานายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงราย วาระที่ ๑ กรณีเข้ารับตำแหน่งที่ปรึกษานายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงราย วาระที่ ๒ ตามเอกสารหมาย ร.๙ ร.๑๐ และ ร.๑๑ และได้ระบุรายการหนี้ของเจ้าหนี้รายเดียวกันในช่องรายการหนี้สินสำหรับกรณีพ้นจากตำแหน่งที่ปรึกษานายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงราย วาระที่ ๒ ตามเอกสารหมาย ร.๒๙ ด้วย แสดงว่าผู้ถูกกล่าวหาราบเป็นอย่างดีอยู่แล้วว่าตนมีหน้าที่จะต้องแสดงยอดหนี้คงเหลือในขณะที่มีหน้าที่ยื่นบัญชีแต่ผู้ถูกกล่าวหากลับไม่ระบุยอดหนี้คงเหลือไว้ในรายการหนี้สินและไม่ยื่นเอกสารประกอบคือหนังสือรับรองยอดหนี้คงเหลือในคดีนี้จึงยื่อมเป็นข้อพิรุธ นอกจากนี้ยังปรากฏว่า ในระหว่างที่ผู้ถูกกล่าวหาดำรงตำแหน่ง ได้มีการชำระหนี้จำนวนองศาครชุดดังกล่าวรวม ๑๕ ชุด วงละ ๑๐๐,๐๐๐ บาท ทำให้หนี้สินรายนี้ของผู้ถูกกล่าวหาลดลงไปมากเมื่อเทียบกับรายได้ของผู้ถูกกล่าวหาตลอดระยะเวลาที่ดำรงตำแหน่ง การที่ผู้ถูกกล่าวหาไม่ระบุรายการด้านหนี้สินซึ่งเป็นจำนวนเงินสูงกว่ารายได้ เช่นนี้ นอกจากจะส่งผลกระทบต่อการตรวจสอบความถูกต้องและความมีอยู่จริงของทรัพย์สินและหนี้สินของผู้ถูกกล่าวหาโดยตรงแล้ว พฤติกรรมยังบ่งชี้ว่าเหตุที่ไม่ระบุยอดหนี้สินอาจมีมูลเหตุเพื่อปกปิดเกี่ยวกับการทำหนี้รายนี้ แม้ผู้ถูกกล่าวหาจะยื่นหนังสือกรรมสิทธิ์ห้องชุดซึ่งสารบัญจดทะเบียนระบุว่าห้องชุดดังกล่าวติดจำนวนอยู่ พร้อมกับแบบสัญญาจะซื้อจะขายห้องชุดมาด้วย แต่ลำพังเอกสารเพียงเท่านี้ยัง

ไม่อาจทราบได้ว่ายอดหนี้คงเหลือ ณ วันที่มีหน้าที่ต้องยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินเป็นจำนวนเท่าใด ส่วนหนังสือเรื่องแจ้งผลอนุมัติแนวทางการปรับโครงสร้างหนี้ฉบับลงวันที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๐ ที่ระบุจำนวนหนี้คงค้าง ระยะเวลาผ่อนชำระหนี้ ก็มิใช่ข้อมูลภาระหนี้ตามที่เป็นอยู่ ในขณะที่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินในกรณีพ้นจากตำแหน่งวาระที่ ๒ การที่ผู้ถูกกล่าวหาไม่ได้ยื่นหนังสือรับรองยอดหนี้จำนวนคงเหลือรายนี้ดังเช่นที่เคยยื่นหนังสือรับรองยอดหนี้รายอื่น แต่กลับอ้างเอกสารประกอบที่ยื่นในครั้งก่อนซึ่งเป็นข้อมูลที่ไม่เป็นปัจจุบันแทน แสดงให้เห็นถึงเจตนาที่จะปกปิดข้อมูลล่าสุดเพื่อมิให้มีการตรวจสอบที่มาของเงินที่ได้รับชำระหนี้ตามสัญญาจะซื้อจะขายหรือที่มาของเงินที่นำไปผ่อนชำระหนี้จำนวนอันเป็นเงินที่ได้มาในขณะที่ผู้ถูกกล่าวหาดำรงตำแหน่ง พยานหลักฐานตามทางใต้ส่วนฟังได้ว่า ผู้ถูกกล่าวหาซึ่งเป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองและเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ จงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ กรณีพ้นจากตำแหน่งที่ปรึกษานายกองค์กรบริหารส่วนจังหวัดเชียงราย วาระที่ ๒ ส่วนที่ผู้ร้องขอให้ลงโทษ ผู้ถูกกล่าวหาตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.๒๕๖๑ มาตรา ๑๖๗ ซึ่งเป็นกฎหมายที่ใช้ภายในประเทศเดิม ซึ่งไม่เป็นคุณแก่ผู้ถูกกล่าวหา จึงต้องใช้กฎหมายที่ใช้ในขณะกระทำความผิดบังคับแก่คดีนี้ การกระทำการกระทำการมิชอบเป็นความผิดตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.๒๕๔๒ มาตรา ๑๙ และต้องบังคับมาตรการจำกัดสิทธิทางการเมืองตามมาตรา ๓๔ สำหรับการกระทำในส่วนนี้

จึงวินิจฉัยว่า นายศักดาพินิจ ณรงค์ชาติโสภณ หรือวชิรศักดิ์ หงษ์ชนินทร์รัฐ ผู้ถูกกล่าวหา จงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อคณะกรรมการ

ป.ป.ช. ด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบกรณีพ้นจากตำแหน่งที่ปรึกษา
นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงราย วาระที่ ๒ ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วย
การป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๓๒ และมาตรา ๓๓ ห้ามมิให้ผู้ถูกกล่าวหา
ดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือดำรงตำแหน่งใดในพระครุการเมืองเป็นเวลาห้าปี นับแต่วันที่ ๑ เมษายน
๒๕๕๘ ซึ่งเป็นวันที่ผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากตำแหน่งตามมาตรา ๓๔ วรรคสอง กับมีความผิดตามมาตรา
๑๖๙ ฐานเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อ
คณะกรรมการ ป.ป.ช. ด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ กรณีพ้นจาก
ตำแหน่งที่ปรึกษานายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงราย วาระที่ ๒ เห็นควรลงโทษ จำคุก ๒ เดือน
ผู้ถูกกล่าวหาต้องขังระหว่างໄต่สวนเป็นระยะเวลาพอแก้โทษแล้ว จึงให้หมายปล่อยในคดีนี้ และยกคำ
ขอให้นับโทษผู้ถูกกล่าวหาต่อ ข้อหาและคำขออื่นนอกจากนี้ได้.

นายสุทธิโชค เทพไตรรัตน์

(อ.ม.๒๘)

ความเห็นในการวินิจฉัยคดี

คดีหมายเลขดำที่ อ.ม. ๓๗/๒๕๖๒
คดีหมายเลขแดงที่ อ.ม. ๑๐/๒๕๖๓

ในพระปรมາภิไธยพระมหาภัตtriy ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง

วันที่ ๑๔ เดือน สิงหาคม พุทธศักราช ๒๕๖๓

ระหว่าง	คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ	ผู้ร้อง
	นายศักดาพินิจ ณรงค์ชาติโสกน หรือวิรศักดิ์ วงศ์ชนินทร์รัฐ	ผู้ถูกกล่าวหา

เรื่อง การแสดงบัญชีรายการทรัพย์สินและหนี้สิน

ผู้ร้องยื่นคำร้องและแก้ไขคำร้องขอให้วินิจฉัยว่า ผู้ถูกกล่าวหาเป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองจะใช้บัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปอกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ และมีพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่ามีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินและหนี้สินนั้น กรณีเข้ารับตำแหน่งและกรณีพ้นจากตำแหน่งที่ปรึกษานายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงรายวาระที่ ๑ และวาระที่ ๒ ให้เพิกถอนสิทธิสมัครรับเลือกตั้งของผู้ถูกกล่าวหากับลงโทษเฉพาะกรณีเข้ารับตำแหน่งและกรณีพ้นจากตำแหน่งที่ปรึกษานายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงรายวาระที่ ๒ ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๙๑, ๑๑๗, ๑๖๗ และประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๙๑ และขอให้นับโทษผู้ถูกกล่าวหาต่อจากโทษในคดีหมายเลขแดงที่ ๕๓๓๗/๒๕๖๒ ของศาลฎีกา

ผู้ถูกกล่าวหาให้การปฏิเสธ แต่รับว่าเป็นบุคคลคนเดียวกับจำเลยในคดีที่ผู้ร้องขอให้
นับโทษต่อ

พิเคราะห์คำร้อง เอกสารประกอบคำร้อง และพยานหลักฐานตามทางไต่สวนแล้ว
ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า ผู้ถูกกล่าวหาได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งที่ปรึกษานายกองค์การบริหารส่วน
จังหวัดเชียงราย วาระที่ ๑ เมื่อวันที่ ๕ สิงหาคม ๒๕๕๔ พ้นจากตำแหน่งเมื่อวันที่ ๑๒ มีนาคม ๒๕๕๗
ต่อมาได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่ง วาระที่ ๒ เมื่อวันที่ ๑๐ มิถุนายน ๒๕๕๗ และพ้นจากตำแหน่งด้วย
การลาออกจากเมื่อวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๘ ผู้ถูกกล่าวหายื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินต่อ
ผู้ร้องกรณีเข้ารับตำแหน่ง วาระที่ ๑ เมื่อวันที่ ๗ กันยายน ๒๕๕๕ กรณีพ้นจากตำแหน่ง วาระที่ ๑
เมื่อวันที่ ๙ เมษายน ๒๕๕๗ กรณีเข้ารับตำแหน่งวาระที่ ๒ เมื่อวันที่ ๑๖ มิถุนายน ๒๕๕๗ และกรณี
พ้นจากตำแหน่ง วาระที่ ๒ เมื่อวันที่ ๑๘ พฤษภาคม ๒๕๕๘ โดยไม่ระบุหนี้จำนวนห้องชุดเลขที่
๗๙/๒๔๔ และ ๗๙/๔๕๔ ชั้นที่ ๑๙ และ ๒๙ อาคารชุด “ปทุมวันรีสอร์ท” ตำบลพญาไท (ประแจเงิน)
อำเภอพญาไท (ดุสิต) กรุงเทพมหานคร ที่มีต่อองค์กรบริหารสินทรัพย์กรุงเทพพาณิชย์ จำกัด (มหาชน)
ในรายการหนี้สิน ตามเอกสารหมาย ร.๙ ร.๒๙ ร.๑๐ และ ร.๒๙ ตามลำดับ สำหรับคดีที่ผู้ร้อง
มีคำขอให้นับโทษต่อนั้น ศาลฎีกาได้มีคำพิพากษาลงโทษจำคุกผู้ถูกกล่าวหา ตามจำนวนคดีหมายเลขแดง
ที่ อท.(ผ) ๒๑/๒๕๕๘ ของศาลอาญาคดีทุจริตและประพฤติมิชอบกลาง

คดีมีปัญหาต้องวินิจฉัยประการแรกว่า ผู้ร้องมีอำนาจยื่นคำร้องเป็นคดีนี้หรือไม่
เห็นว่า เจ้าพนักงานสำนักงาน ป.ป.ช. ประจำจังหวัดเชียงรายมีหนังสือแจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาไปรับทราบ
ข้อกล่าวหาเมื่อวันที่ ๒๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๒ ตามเอกสารหมาย ร.๑๖ อันเป็นการให้โอกาสซึ่งด้วย
วาจาเพื่อให้เจ้าพนักงานบันทึกและลงลายมือชื่อไว้เป็นหลักฐานตามระเบียบคณะกรรมการป้องกันและ
ปราบปรามการทุจริตแห่งชาติว่าด้วยการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินของเจ้าพนักงานของรัฐและ

การดำเนินคดีที่เกี่ยวข้องกับการยื่นบัญชี พ.ศ.๒๕๖๑ ข้อ ๓๙ ประกอบข้อ ๒๓ และ ๒๕ ตามเอกสารหมาย ร.๓๓ แล้ว แต่ผู้ถูกกล่าวหาไม่ไปพบ ต่อมาวันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๒ เจ้าพนักงานตรวจสอบ มีหนังสือแจ้งข้อกล่าวหาโดยระบุว่าผู้ถูกกล่าวหาไม่ไปรับทราบข้อกล่าวหาตามกำหนดนัดและไม่ได้แจ้ง เหตุขัดข้องให้ทราบ เพื่อประโยชน์ในการดำเนินการตามกฎหมาย จึงให้ผู้ถูกกล่าวหาลงลายมือชื่อและ วันที่รับทราบข้อกล่าวหาส่งกลับมาให้สำนักงาน ป.ป.ช. ประจำจังหวัดเชียงราย โดยให้ชี้แจงแก่ข้อ กล่าวหาภายใน ๑๕ วัน นับแต่วันได้รับหนังสือ ตามเอกสารหมาย ร.๑๗ ซึ่งเป็นการให้โอกาสแก่ ผู้ถูกกล่าวหาที่จะชี้แจงเป็นหนังสือได้ หลังจากนั้นวันที่ ๔ มีนาคม ๒๕๖๒ สำนักงาน ป.ป.ช. ประจำ จังหวัดเชียงรายมีหนังสือแจ้งให้ผู้ถูกกล่าวหาไปรับทราบข้อกล่าวหาเพิ่มเติม ตามเอกสารหมาย ร.๑๙ แต่ผู้ถูกกล่าวหาไม่ไปอีก วันที่ ๑๒ มีนาคม ๒๕๖๒ สำนักงาน ป.ป.ช. ประจำจังหวัดเชียงรายจึงมี หนังสือแจ้งข้อกล่าวหาเพิ่มเติมโดยส่งไปทางไปรษณีย์ ซึ่งผู้ถูกกล่าวหาได้รับทราบข้อกล่าวหาดังกล่าว และตามเอกสารหมาย ร.๑๙ เห็นได้ว่า เจ้าพนักงานได้ให้โอกาสแก่ผู้ถูกกล่าวหาซึ่งแจ้งข้อกล่าวหาตาม ขั้นตอนของกฎหมายอย่างเพียงพอ หากมีเหตุผลและความจำเป็นผู้ถูกกล่าวหาภักดิ์ชอบที่จะขอขยาย ระยะเวลาซึ่งแจ้งข้อกล่าวหาตามระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติว่า ด้วยการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สินของเจ้าพนักงานของรัฐและการดำเนินคดีที่เกี่ยวข้องกับการยื่น บัญชี พ.ศ.๒๕๖๑ ข้อ ๓๙ วรรคสามได้ แต่ผู้ถูกกล่าวหาได้กระทำไม่ ผู้ถูกกล่าวหากลับมีหนังสือ ฉบับลงวันที่ ๑๑ มีนาคม ๒๕๖๒ และฉบับวันที่ ๒๖ มีนาคม ๒๕๖๒ ขอโอนสำนวนไปที่สำนักงาน ป.ป.ช. กรุงเทพมหานคร ตามเอกสารหมาย ร.๒๐ และ ร.๒๑ ซึ่งไม่มีบทกฎหมายหรือระเบียบใดกำหนดให้ ดำเนินการเช่นนั้นได้ ประกอบกับผู้ถูกกล่าวหาไม่สิทธิชี้แจงเป็นหนังสือซึ่งไม่มีขัดข้องเรื่องการ เดินทางดังที่ผู้ถูกกล่าวหาอ้างเพื่อขอโอนสำนวน จึงไม่มีเหตุตามกฎหมายที่เจ้าพนักงานจะต้องรอการ ไต่สวนไว้ก่อนแต่อย่างใด พฤติการณ์ส่อไปในทางที่ผู้ถูกกล่าวหาเพียงแต่หาเหตุอ้างเพื่อประวิงเวลา

การซึ่งเจงข้อกล่าวหาออกไปเพื่อมิให้การไต่สวนแล้วเสร็จเท่านั้น และการที่เลขานุการคณะกรรมการป.ป.ช. มีคำสั่งว่าให้ ป.ป.ช. จังหวัดเชียงรายดำเนินการต่อไปโดยเร็ว ก็เท่ากับมีคำสั่งโดยปริยายแล้วว่าให้สำนักงาน ป.ป.ช. ประจำจังหวัดเชียงรายดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ต่อไป ซึ่งมิได้มีผลกระทบต่อสิทธิของผู้ถูกกล่าวหาแต่อย่างใด การที่ผู้ร้องไม่แจ้งคำสั่งเรื่องโอนอำนาจให้ผู้ถูกกล่าวหาราบก็ไม่ทำให้การไต่สวนเสียไป และเมื่อเจ้าพนักงานสำนักงาน ป.ป.ช. ประจำจังหวัดเชียงรายได้ดำเนินการต่อจนครบกระบวนการ ถือได้ว่าการไต่สวนเสร็จสิ้นแล้ว ผู้ร้องย่อมมีอำนาจยื่นคำร้องคดีนี้

ปัญหาต้องวินิจฉัยประการต่อไปว่า การยื่นคำร้องในคดีนี้เป็นการยื่นคำร้องข้ากับคดีหมายเลขแดงที่ อ.ม.๒๕/๒๕๖๒ ของศาลนี้ หรือไม่ เห็นว่า คดีที่ผู้ถูกกล่าวหาอ้างเป็นมูลกรณีการยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินกรณีพ้นจากตำแหน่งมาแล้วเป็นเวลาหนึ่งปี แต่การยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินกรณีการเข้าดำรงตำแหน่งที่ปรึกษานายกองค์กรบริหารส่วนจังหวัดเชียงราย วาระที่ ๑ กับการยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินกรณีเข้าดำรงตำแหน่งและกรณีพ้นจากตำแหน่งที่ปรึกษานายกองค์กรบริหารส่วนจังหวัดเชียงราย วาระที่ ๑ และวาระที่ ๒ ในคดีนี้ เป็นการกระทำการคนละคราวที่สามารถแยกเจตนาและการกระทำการต่างหากจากกันได้ ผู้ร้องย่อมมีอำนาจแยกยื่นคำร้องเป็นคนละคดีได้ จึงไม่เป็นการยื่นคำร้องข้า

ปัญหาต้องวินิจฉัยประการต่อไปว่า คดีของผู้ร้องขาดอายุความหรือไม่ เห็นว่า คดีนี้ผู้ร้องยื่นคำร้องขอให้ลงโทษผู้ถูกกล่าวหาตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.๒๕๖๑ ซึ่งเป็นกฎหมายที่ใช้ภายในประเทศทำความผิด โดยยังคงบัญญัติให้การกระทำการตามคำร้องเป็นความผิดอยู่และมีระหว่างโทษเท่าเดิม จึงต้องใช้พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามกระทำผิดบังคับแก่คดีนี้ เมื่อพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปราม

การทุจริต พ.ศ.๒๕๔๒ มาตรา ๑๗ มิได้บัญญัติอายุความไว้เป็นการเฉพาะ จึงต้องนำบทบัญญัติตามประมวลกฎหมายอาญาไว้ด้วยอายุความมาใช้แก่ความผิดในคดีนี้ ดังนั้น ถ้าผู้ร้องมิได้ยื่นคำร้องและมิได้ตัวผู้ถูกกล่าวหาหมายศาลภายในการกำหนด ๕ ปี ย่อมเป็นการขาดอายุความตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๙๕ (๔) คดีนี้ผู้ถูกกล่าวหาที่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินต่อผู้ร้องกรณีเข้ารับตำแหน่ง วาระที่ ๑ เมื่อวันที่ ๗ กันยายน ๒๕๔๕ กรณีพ้นจากตำแหน่ง วาระที่ ๑ ยื่นเมื่อวันที่ ๙ เมษายน ๒๕๔๗ และกรณีเข้ารับตำแหน่งวาระที่ ๒ ยื่นเมื่อวันที่ ๑๖ มิถุนายน ๒๕๔๗ โดยไม่แสดงรายการหนี้จำนำห้องชุด ๒ แห่ง เมื่อนับแต่วันยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินทั้งสามกรณีดังกล่าวอันเป็นวันที่ผู้ร้องอ้างว่ามีการกระทำความผิดจนถึงวันที่ ๒๕ มิถุนายน ๒๕๖๒ ซึ่งเป็นวันที่ผู้ร้องนำตัวผู้ถูกกล่าวหามาส่งศาลเกินกำหนด ๕ ปีแล้ว จึงเป็นอันขาดอายุความทางอาญาซึ่งกรณีเข้ารับตำแหน่งและกรณีพ้นจากตำแหน่ง วาระที่ ๑ ผู้ร้องก็มิได้มีคำขอให้ลงโทษทางอาญาส่วนกรณีเข้ารับตำแหน่งวาระที่ ๒ ที่ขาดอายุความทางอาญาแน่น สิทธินำคดีอาญามาฟ้องยื่นระงับไปตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๓๙ (๖) ประกอบพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ.๒๕๖๐ มาตรา ๘ วรรคสาม กรณีจึงไม่จำต้องวินิจฉัยต่อไปว่า การกระทำของผู้ถูกกล่าวหาเป็นการจะใช้ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบกรณีเข้ารับตำแหน่งและกรณีพ้นจากตำแหน่งวาระที่ ๑ กับกรณีเข้ารับตำแหน่งวาระที่ ๒ หรือไม่ ส่วนที่ผู้ร้องมีคำขอให้เพิกถอนสิทธิสมัครรับเลือกตั้งของผู้ถูกกล่าวหานั้น ถือเป็นมาตรการบังคับทางการเมืองอันเป็นการจำกัดสิทธิขั้นพื้นฐานของบุคคลซึ่งสืบเนื่องมาจากการกระทำความผิดทางอาญาดังกล่าว เมื่อสิทธินำคดีอาญามาฟ้องระงับแล้ว จึงไม่อาจนำมาตรการจำกัดสิทธิทางการเมืองໄมไว้ในกรณีใด ๆ มาบังคับแก่การกระทำของผู้ถูกกล่าวหาในส่วนนี้ได้ สำหรับกรณีพ้นจากตำแหน่งที่ปรึกษานายกองค์การบริหาร

ส่วนจังหวัดเชียงราย วาระที่ ๒ นั้น เมื่อปรากฏข้อเท็จจริงว่าผู้ถูกกล่าวหาอยู่ในบัญชีแสดงรายการทรัพย์สิน และหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องเมื่อวันที่ ๑๙ พฤษภาคม ๒๕๕๘ นับถึงวันที่ผู้ร้องยื่นคำร้อง และนำตัวผู้ถูกกล่าวหามาส่งศาลยังไม่เกินกำหนดอายุความ ๕ ปี ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๙๕ (๔) คดีอาญาในส่วนนี้จึงยังไม่ขาดอายุความ

ปัญหาต้องวินิจฉัยประการต่อไปว่า ผู้ถูกกล่าวหาจะใช้บัญชีแสดงรายการทรัพย์สิน และหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ กรณีพ้นจากตำแหน่งที่ปรึกษานายกองค์กรบริหารส่วนจังหวัดเชียงราย วาระที่ ๒ วันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๘ หรือไม่ เห็นว่า ผู้ถูกกล่าวหาไม่หน้าที่แสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินที่มีอยู่จริงในวันที่เข้ารับตำแหน่งหรือวันที่พ้นจากตำแหน่ง ข้อเท็จจริงตามทางใต้ส่วนเป็นยุติว่า ผู้ถูกกล่าวหาอยู่ในบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินโดยไม่ระบุหนี้จำนวนห้องชุด เลขที่ ๗๙/๒๔๘ และ ๗๙/๔๕๔ ชั้นที่ ๑๙ และ ๒๘ ตามลำดับ อาคารชุด “ปทุมวันรีสอร์ท” ตำบลพญาไท (ประแจจีน) อำเภอพญาไท (ดุสิต) กรุงเทพมหานคร ซึ่งมีอยู่ในวันที่พ้นจากตำแหน่งดังกล่าว จำนวน ๕๕๕,๑๐๐.๐๖ บาท ในรายการด้านหนี้สินในบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน ตามเอกสารหมาย ร.๒๙ โดยผู้ถูกกล่าวหาเคยยื่นหนังสือรับรองยอดหนี้ที่มีต่อเจ้าหนี้รายอื่นเป็นเอกสารประกอบบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินกรณีเข้ารับตำแหน่งวาระที่ ๑ และกรณีเข้ารับตำแหน่งวาระที่ ๒ ตามเอกสารหมาย ร.๙ มาก่อนแล้ว แสดงว่าผู้ถูกกล่าวหาทราบเป็นอย่างดีอยู่แล้วว่าตนมีหน้าที่จะต้องแสดงยอดหนี้คงเหลือในขณะที่มีหน้าที่ยื่นบัญชี แต่ผู้ถูกกล่าวหากลับไม่แสดงยอดหนี้คงเหลือไว้ในรายการหนี้สินและไม่ยื่นเอกสารประกอบคือหนังสือรับรองยอดหนี้คงเหลือในวันดังกล่าว นอกจากนี้ยังปรากฏว่า ในระหว่างที่ผู้ถูกกล่าวหาดำรงตำแหน่ง ได้มีการชำระหนี้จำนวนอาคารชุดดังกล่าว จำนวน ๑๐๐,๐๐๐ บาท จนถึงวันที่ ๔ เมษายน ๒๕๕๘ รวม ๑๕ วงด ทำให้หนี้สินของผู้ถูกกล่าวหาลดลงไปมาก ส่งผลกระทบต่อการ

ตรวจสอบความถูกต้องและความมือยุ่งของทรัพย์สินและหนี้สินของผู้ถูกกล่าวหา แม้ผู้ถูกกล่าวหา
ยื่นหนังสือกรรมสิทธิ์ห้องชุดห้องสองห้องซึ่งสารบัญจดทะเบียนระบุว่าห้องชุดดังกล่าวติดจำนำองอยู่
พร้อมกับแบบสัญญาจะซื้อจะขายห้องชุดมาด้วย แต่เอกสารดังกล่าวผู้ถูกกล่าวหายืนเป็นเอกสาร
ประกอบรายการทรัพย์สินเท่านั้น โดยมีไดร์บุยอดหนี้จำนำคงเหลือ ณ วันที่มีหน้าที่ต้องยื่นบัญชี
แสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินว่าเป็นจำนวนเท่าใด และมีไดร์บุถึงจำนวนเงินที่ตกลงจะซื้อจะขาย
ส่วนหนังสือของบริษัทบริหารสินทรัพย์กรุงเทพพาณิชย์ จำกัด เรื่องแจ้งผลอนุมัติแนวทางการปรับ
โครงสร้างหนี้ฉบับลงวันที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๐ ที่ระบุจำนวนหนี้ที่บริษัทบริหารสินทรัพย์ดังกล่าว
อนุมัติแนวทางการปรับโครงสร้างหนี้ โดยให้ชำระหนี้จำนวน ๕,๓๐๐,๐๐๐ บาท ซึ่งเป็นจำนวนเงินที่สูงกว่า
จำนวนหนี้คงเหลือที่มีอยู่ในวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๔๘ ที่มีจำนวนหนี้คงเหลือเพียง ๕๕๔,๑๐๐.๐๖ บาท
ดังกล่าวมาข้างต้นมาก โดยไม่มีเหตุผลที่ผู้ถูกกล่าวหาจะใช้ข้อมูลจำนวนหนี้ที่ผ่านมานานหลายปีดังกล่าว
แสดงให้เห็นได้ว่าผู้ถูกกล่าวหาเมื่อเจตนาไม่แสดงข้อมูลหนี้สินให้ถูกต้องตามความเป็นจริง ที่ผู้ถูกกล่าวหา
อ้างว่า เจ้าพนักงานตรวจสอบมิได้ให้โอกาสแก่ผู้ถูกกล่าวหายืนเอกสารเพิ่มเติมนั้น ผู้ถูกกล่าวหาอาจยื่น
เอกสารในชั้นชี้แจงข้อกล่าวหารือในชั้นชี้แจงข้อกล่าวหาเพิ่มเติมได้ แต่ผู้ถูกกล่าวหาเป็นฝ่ายไม่
ดำเนินการเอง ทั้งไม่ว่าผู้ถูกกล่าวหาจะใช้สิทธิยื่นเอกสารเพิ่มเติมหรือไม่ เพียงใด ก็ไม่มีผลเป็นการลบล้าง
เจตนาของผู้ถูกกล่าวหาที่จะใจไม่แสดงข้อความจริงที่ควรแจ้งในทราบอันได้แสดงออกมาแล้วตั้งแต่
ขณะที่ยื่นบัญชีรายการทรัพย์สินและหนี้สินให้กลับกลายเป็นว่ามิได้จงใจไปได้ พยานหลักฐานตามทาง
ไต่สวนรับฟังได้ว่า ผู้ถูกกล่าวหาซึ่งเป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองและเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ ใจใจยื่น
บัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือ
ปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ กรณีพ้นจากตำแหน่งที่ปรึกษานายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด
เชียงราย วาระที่ ๒ ส่วนที่ผู้ร้องขอให้ลงโทษผู้ถูกกล่าวหาตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ

ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.๒๕๖๑ มาตรา ๑๖๗ นั้น เมื่อกฎหมายดังกล่าวมิใช่ กฎหมายที่ใช้บังคับในขณะกระทำการมิได้ การกระทำการของผู้ถูกกล่าวหาจึงเป็นความผิดตาม พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๑๙ และต้องบังคับมาตราการจำกัดสิทธิทางการเมืองตามมาตรา ๓๔ สำหรับการกระทำในส่วนนี้

จึงวินิจฉัยว่า นายศักดาพินิจ ณรงค์ชาติโสภณ หรือวชิรศักดิ์ วงศ์ชนินทร์รัฐ ผู้ถูกกล่าวหา ใจเย็นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบกรณีพ้นจากตำแหน่งที่ปรึกษา นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงราย วาระที่ ๒ ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วย การป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๓๒ และมาตรา ๓๓ ห้ามมิให้ผู้ถูกกล่าวหา ดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือดำรงตำแหน่งใดในพระครุการเมืองเป็นเวลาห้าปี นับแต่วันที่ ๑ เมษายน ๒๕๔๘ ซึ่งเป็นวันที่ผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากตำแหน่งตามมาตรา ๓๔ วรรคสอง กับมีความผิดตามมาตรา ๑๑๙ ฐานเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐจงใจเย็นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อ คณะกรรมการ ป.ป.ช. ด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ กรณีพ้นจาก ตำแหน่งที่ปรึกษานายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงราย วาระที่ ๒ โดยเมื่อพิจารณาพฤติกรรมการ กระทำการของผู้ถูกกล่าวหาแล้ว เห็นสมควรลงโทษ จำคุก ๑ เดือน ผู้ถูกกล่าวหาต้องขังระหว่างໄต่สวนคดีนี้ เป็นระยะเวลาพอแก้โทษแล้ว จึงให้หมายปล่อยในคดีนี้ และยกคำร้องขอให้นับโทษผู้ถูกกล่าวหาต่อ ข้อหาและคำขออื่นออกจากนี้ให้ยก.

นายธชพันธ์ ประพุทธนิติสาร

(อ.๘๙)

ความเห็นในการวินิจฉัยคดี

คดีหมายเลขดำที่ อ.๙ /๒๕๖๒

คดีหมายเลขแดงที่ อ.๙ /๒๕๖๓

ในพระปรมາṇīໄรอยพระมหากษัตริย์ ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง

วันที่ ๑๔ เดือน สิงหาคม พุทธศักราช ๒๕๖๓

ระหว่าง	คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ	ผู้ร้อง
	นายศักดาพินิจ ณรงค์ชาติสกุล หรือวิชรศักดิ์ วงศ์ชนินทร์รัฐ	ผู้ถูกกล่าวหา

เรื่อง การแสดงบัญชีรายการทรัพย์สินและหนี้สิน

ผู้ร้องยื่นคำร้องและแก้ไขคำร้องขอให้วินิจฉัยว่า ผู้ถูกกล่าวหาเป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองจะใช้บัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ และมีพฤติกรรมอนุเคราะห์ให้ได้มาเจตนาไม่แสดงที่มาแห่งทรัพย์สินและหนี้สินนั้น กรณีเข้ารับตำแหน่งและพ้นจากตำแหน่งที่ปรึกษานายกองค์กรบริหารส่วนจังหวัดเชียงรายวาระที่ ๑ และวาระที่ ๒ ให้เพิกถอนสิทธิสมัครรับเลือกตั้งของผู้ถูกกล่าวหา กับลงโทษเฉพาะกรณีเข้ารับตำแหน่งและกรณีพ้นจากตำแหน่งที่ปรึกษานายกองค์กรบริหารส่วนจังหวัดเชียงรายวาระที่ ๒ ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการ

ทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๘๗, ๑๖๗ และประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๙๑ และขอให้นับ

ໂທເພື່ອຖືກກລ່າວຫາຕ່ອງຈາກໂທໃນຄົດໝາຍເລຂແດງທີ່ ៥៣៣/២៥៦២ ຂອງສາລະກິກາ

ผู้ถูกกล่าวหาให้การปฏิเสธ แต่รับว่าเป็นบุคคลคนเดียวกับจำเลยในคดีที่ผู้ร้องขอให้
นับโทษต่อ

พิเคราะห์คำร้อง เอกสารประกอบคำร้อง และพยานหลักฐานตามทางใต้ส่วนแล้ว
ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า ผู้ถูกกล่าวหาได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งที่ปรึกษานายกองค์การบริหารส่วน
จังหวัดเชียงราย วาระที่ ๑ เมื่อวันที่ ๙ สิงหาคม ๒๕๕๕ พันจากตำแหน่งเมื่อวันที่ ๑๒ มีนาคม ๒๕๕๗
ต่อมาได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งเดิม วาระที่ ๒ เมื่อวันที่ ๑๐ มิถุนายน ๒๕๕๗ และพันจากตำแหน่ง
ด้วยการลาออกเมื่อวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๘ ผู้ถูกกล่าวหายืนบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินต่อ
ผู้ร้องกรณีเข้ารับตำแหน่ง วาระที่ ๑ เมื่อวันที่ ๗ กันยายน ๒๕๕๕ กรณีพันจากตำแหน่ง วาระที่ ๑ เมื่อ
วันที่ ๙ เมษายน ๒๕๕๗ กรณีเข้ารับตำแหน่งวาระที่ ๒ เมื่อวันที่ ๑๖ มิถุนายน ๒๕๕๗ และกรณีพัน
จากตำแหน่ง วาระที่ ๒ เมื่อวันที่ ๑๙ พฤษภาคม ๒๕๕๘ โดยไม่ระบุหนี้จำนวนของห้องชุดเลขที่ ๗๙/๒๔
และ ๗๙/๔๔ ชั้นที่ ๑๙ และ ๒๙ อาคารชุด “ปทุมวันรีสอร์ท” ตำบลพญาไท (ประแจจีน) อำเภอ
พญาไท (ดุสิต) กรุงเทพมหานคร ที่มีต่อบริษัทบริหารสินทรัพย์กรุงเทพพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) ใน
รายการหนี้สิน ตามเอกสารหมายเลข ร.๙ ร.๑๐ ร.๑๑ และ ร.๒๙ ตามลำดับ สำหรับคดีที่ผู้ร้องมีคำขอให้
นับโทษต่อนั้น ศาลฎีกาได้มีคำพิพากษาลงโทษจำคุกผู้ถูกกล่าวหา ตามจำนวนคดีหมายเลขแดงที่ อท.
(ผ) ๒๙/๒๕๕๘ ของศาลอาญาคดีทุจริตและประพฤติมิชอบกลาง

ຄະດີມີປັນຫາຕ້ອງວິນິຈັບຍົກລົງປະກາດແຮກວ່າ ຜູ້ຮ້ອງມີອຳນາຈຍືນຄໍາຮ້ອງເປັນຄະດີນີ້ຫຼືອ່ານີ້
ຜູ້ຄຸກລ່າວຫາໂຕແຢ່ງວ່າ ຜູ້ຄຸກລ່າວຫາໄດ້ຮັບໜັງສື່ອໃຫ້ປັບທຽບຂໍອກລ່າວຫາເມື່ອວັນທີ ۲۶ ກຸມພັນຈິ
۲۵۶۲ ແຕ່ຜູ້ຄຸກລ່າວຫາໄມ່ສະດວກຈຶ່ງຕິດຕ່ອງປະສານທາງໂທຣສັພທິກັບນາຍຄົກທິຣ ເຕູໂຈ ເພື່ອຂອໃຫ້ກຳຫັນດ
ວັນນັດໄຕ່ສວນໃໝ່ ແຕ່ຈົນຄຶງປັບປຸງກົດຍັງໄມ່ທຽບກຳຫັນດວັນນັດໄຕ່ສວນໃໝ່ ຕ່ອມາຜູ້ຄຸກລ່າວຫາທ່າ
ໜັງສື່ອຂອອນສໍານວນໄປທີສໍານັກງານ ປ.ປ.ຊ. ກຽມແຫມ່ນຫານຄຣ ໙ີ້ອງຈາກພຍານບຸຄຸລແລະພຍານເອກສາຣ
ອູ່ທີ່ກຽມແຫມ່ນຫານຄຣ ທາກໄຕ່ສວນທີ່ກຽມແຫມ່ນຫານຄຣຈະເປັນສະດວກແລະເປັນຮຽມມາກກວ່າ ຜົ່ງຍັງ
ໄມ້ໄດ້ຮັບແຈ້ງຜົດກາຣພິຈາຣນາ ກາຣໄຕ່ສວນຍັງໄມ່ເສັ້ນຈິນ ຈຶ່ງເປັນກາຣນິ້ອບ ຜູ້ຮ້ອງໄມ້ມີອຳນາຈຍືນຄໍາຮ້ອງເປັນ
ຄະດີນີ້ ເහັນວ່າ ເຈົ້າພັກງານສໍານັກງານ ປ.ປ.ຊ. ປະຈຳຈັງຫວັດເຊີຍຮາຍມື້ໜັງສື່ອແຈ້ງໃຫ້ຜູ້ຄຸກລ່າວຫາໄປ
ຮັບທຽບຂໍອກລ່າວຫາໃນວັນທີ ۲۷ ກຸມພັນຈິ ۲۵۶۲ ເຈົ້າພັກງານມື້ໜັງສື່ອແຈ້ງຂໍອກລ່າວຫາໂດຍຮະບຸວ່າຜູ້ຄຸກລ່າວຫາໄມ່ໄປຕາມ
ນັດ ຕ່ອມາວັນທີ ۲۸ ກຸມພັນຈິ ۲۵۶۲ ເຈົ້າພັກງານມື້ໜັງສື່ອແຈ້ງຂໍອກລ່າວຫາໂດຍຮະບຸວ່າຜູ້ຄຸກລ່າວຫາໄມ່
ໄປຮັບທຽບຂໍອກລ່າວຫາຕາມກຳຫັນດັດແລະໄມ້ໄດ້ແຈ້ງເຫຼຸດຂັດຂ້ອງໃຫ້ທຽບ ເພື່ອປະໂຍ່ນໃນກາຣ
ດຳເນີນກາຣຕາມກູ່ມາຍ ຈຶ່ງໃຫ້ຜູ້ຄຸກລ່າວຫາລາຍມື້ໜີ້ແລະວັນທີຮັບທຽບຂໍອກລ່າວຫາສ່າງລັບນາມໄທ້
ສໍານັກງານ ປ.ປ.ຊ. ປະຈຳຈັງຫວັດເຊີຍຮາຍ ໂດຍໃຫ້ໜີ້ແຈ້ງແກ້ຂໍອກລ່າວຫາກາຍໃນ ۱᳚ ວັນ ນັບແຕ່ວັນໄດ້ຮັບ
ໜັງສື່ອ ຕາມເອກສາຣໝາຍ ຮ.๑៣ ຜົ່ງເປັນກາຣໃຫ້ໂຄກສແກ່ຜູ້ຄຸກລ່າວຫາທີ່ຈະໜີ້ແຈ້ງເປັນໜັງສື່ອໄດ້
ຫລັງຈາກນັ້ນວັນທີ ۴ ມິຖຸນາ ۲۵۶۲ ສໍານັກງານ ປ.ປ.ຊ. ປະຈຳຈັງຫວັດເຊີຍຮາຍມື້ໜັງສື່ອແຈ້ງໃຫ້
ຜູ້ຄຸກລ່າວຫາໄປຮັບທຽບຂໍອກລ່າວຫາເພີ່ມເຕີມ ຕາມເອກສາຣໝາຍ ຮ.๑៤ ແຕ່ຜູ້ຄຸກລ່າວຫາໄມ່ໄປເອັກ ວັນທີ
۱۲ ມິຖຸນາ ۲۵۶۲ ສໍານັກງານ ປ.ປ.ຊ. ປະຈຳຈັງຫວັດເຊີຍຮາຍຈຶ່ງມື້ໜັງສື່ອແຈ້ງຂໍອກລ່າວຫາເພີ່ມເຕີມສ່າງໄປ

ທາງໄປຮັດນີ້ ໂດຍໃຫ້ຈື້ແຈງແກ້ຂ້ອກລ່າວຫາກາຍໃນ ๑๕ ວັນ ນັບແຕ່ວັນໄດ້ຮັບໜັງສື່ອ ຈຶ່ງຜູ້ຄູກລ່າວຫາໄດ້ຮັບທຣາບຂ້ອກລ່າວຫາດັ່ງກ່າວແລ້ວ ຕາມເອກສາຮ່າມາຍ ຮ.๑๙ ເහັນໄດ້ວ່າ ເຈົ້າພັກງານໄດ້ໃຫ້ໂຄກສະແກ່ຜູ້ຄູກລ່າວຫາຈື້ແຈງຂ້ອກລ່າວຫາຕາມຫັ້ນຕອນຂອງກຸ່ມາຍຍ່າງເພີ່ມພອແລ້ວ ສ່ວນທີ່ຜູ້ຄູກລ່າວຫາອ້າງວ່າໄດ້ຕິດຕ່ອທາງໂທຮັກພົມກັບນາຍຄົມວິໄລ ເຕືໂຈ ຜູ້ອໍານວຍການສຳນັກງານ ປ.ປ.ຊ. ປະຈຳຈັງຫວັດເຊີ່ຍງຮາຍເພື່ອກຳທັນດວນນັດໄຕ່ສ່ວນໃໝ່ນັ້ນ ນາຍຄົມວິໄລກັບນາງສາວສຸຣີພຣ ອ້າຍໄໝຍ ພຍານຜູ້ຮ້ອງ ກົມໄດ້ເບີກຄວາມຍອມຮັບວ່າມີການໂທຮັກພົມຂອງເລື່ອນການໄຕ່ສ່ວນ ຈຶ່ງເປັນກາຮ່າວອ້າງລອຍ ພ ນອກຈາກນີ້ຫາກມີເຫດຜລແລ້ວ ຄວາມຈຳເປັນຜູ້ຄູກລ່າວຫາກີ່ຂອບທີ່ຈະຂອງຍາຍຮະຍະເວລາຈື້ແຈງຂ້ອກລ່າວຫານັ້ນໄດ້ຕາມຮະບັບຄະນະກຽມການປ້ອງກັນແລ້ວປາບປະມາກາຮຖຸຈິຕແທ່ງໜ້າຕີວ່າດ້ວຍການຕຽບສອບທຮພໍສິນແລ້ວໜີສິນຂອງເຈົ້າພັກງານຂອງຮັກແລ້ວກາດຳນັນຄົດທີ່ເກື່ອງກັບກາຮຢືນບຸນຍື່ พ.ສ. ๒๕๖๑ ຂ້ອ ๓๙ ວຽກສາມແຕ່ຜູ້ຄູກລ່າວຫາໄດ້ກະທຳໄມ່ ທີ່ຜູ້ຄູກລ່າວຫາອ້າງວ່າໄດ້ມີໜັງສື່ອຈັບລົງວັນທີ ๑ ມິນາຄມ ๒๕๖๒ ແລ້ວວັນທີ ๒๖ ມິນາຄມ ๒๕๖๒ ຂອໂອນສຳນັວນໄປທີ່ສຳນັກງານ ປ.ປ.ຊ. ກຽມເທັນານັກ ຕາມເອກສາຮ່າມາຍ ຮ. ๒๐ ແລ້ວ ຮ. ๒๑ ນັ້ນ ເຫັນວ່າ ໄມມີບົກກຸ່ມາຍຫຼືຮະບັບໃດກຳທັນດໄທ ດຳນັນກາຮເຊັ່ນນັ້ນໄດ້ ຈຶ່ງໄມ່ເຫດຖາມກຸ່ມາຍທີ່ເຈົ້າພັກງານຈະຕ້ອງຮອກການໄຕ່ສ່ວນໄວ້ກ່ອນແຕ່ຍ່າງໃດ ປະກອບກັບກາຮຈື້ແຈງເປັນໜັງສື່ອກີ່ໄມ່ມີຂ້ອຂ້ອງເຮືອງການເດີນທາງດັ່ງທີ່ຜູ້ຄູກລ່າວຫາອ້າງເພື່ອຂອ້ອນສຳນັວນ ພຸດທິກາຣົນຈຶ່ງສ່ວໄປໃນທາງທີ່ຜູ້ຄູກລ່າວຫາເພີ່ມແຕ່ຫາເຫດອ້າງເພື່ອປະວົງເວລາກາຮຈື້ແຈງຂ້ອກລ່າວຫາອົກໄປເພື່ອມີໃຫ້ການໄຕ່ສ່ວນແລ້ວເສັ້ນເຫັນນັ້ນ ເນື້ອເຈົ້າພັກງານສຳນັກງານ ປ.ປ.ຊ. ປະຈຳຈັງຫວັດເຊີ່ຍງຮາຍໄດ້ດຳນັນກາຮຕ່ອງຈັກຮບກະບວນກາຮ ຄືອໄດ້ວ່າການໄຕ່ສ່ວນເສັ້ນແລ້ວ ຜູ້ຮ້ອງຍ່ອມມີຄໍານາຈີນຄຳຮ້ອງຄົດນີ້

ปัญหาต้องวินิจฉัยประการต่อไปว่า การยื่นคำร้องในคดีนี้เป็นการยื่นคำร้องซ้ำกับคดีหมายเลขแดงที่ อม.๒๔/๒๕๖๒ ของศาลนี้ หรือไม่ ผู้ถูกกล่าวหาโต้แย้งว่า คดีดังกล่าวมีคุณความและข้อหาเดียวกันกับคดีนี้ แต่ผู้ร้องไม่ยื่นคำร้องคดีนี้ไปในคราวเดียวกันกับคดีดังกล่าว การที่ผู้ร้องยื่นคำร้องคดีนี้จึงเป็นการยื่นคำร้องซ้ำนั้น เห็นว่า คดีที่ผู้ถูกกล่าวหาอ้างนั้นเป็นมูลกรณีการยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินกรณีพันจากตำแหน่งมาแล้วเป็นเวลานานปี ในการดำรงตำแหน่งที่ปรึกษานายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงราย วาระที่ ๑ ส่วนคดีนี้เป็นมูลกรณีการยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินกรณีเข้ารับตำแหน่งและกรณีพันจากตำแหน่งที่ปรึกษานายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงรายวาระที่ ๑ และวาระที่ ๒ เป็นการกระทำความผิดที่สามารถแยกเจตนาและการกระทำออกต่างหากจากกันได้ ผู้ร้องยื่นมีอำนาจแยกยื่นคำร้องเป็นคนละคดีได้ จึงไม่เป็นการยื่นคำร้องซ้ำ

ปัญหาต้องวินิจฉัยประการต่อไปว่า คดีของผู้ร้องขาดอายุความหรือไม่ ในปัญหานี้เห็นว่า แม้คดีนี้ผู้ร้องยื่นคำร้องขอให้ลงโทษผู้ถูกกล่าวหาตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ ซึ่งเป็นกฎหมายที่ใช้ภายหลังการกระทำความผิด โดยยังคงบัญญัติให้การกระทำตามคำร้องเป็นความผิดอยู่ และมีระหว่างโทษเท่าเดิม ซึ่งไม่เป็นคุณแก่ผู้ถูกกล่าวหา จึงต้องใช้พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งเป็นกฎหมายที่ใช้ในขณะกระทำผิดบังคับแก่คดีนี้ เมื่อพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๗ มิได้

บัญญัติอายุความไว้เป็นการเฉพาะ จึงต้องนำบทบัญญัติตามประมวลกฎหมายอาญาฯด้วยอายุความมาใช้แก่ความผิดในคดีนี้ ดังนั้น ถ้าผู้ร้องไม่ได้ยื่นคำร้องและไม่ได้ตัวผู้ถูกกล่าวหาหมายศาลภายใต้กำหนด ๕ ปี ย่อมเป็นการขาดอายุความตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๘๕ (๔) คดีนี้ผู้ถูกกล่าวหาที่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินต่อผู้ร้องกรณีเข้ารับตำแหน่ง วาระที่ ๑ เมื่อวันที่ ๗ กันยายน ๒๕๕๕ กรณีพ้นจากตำแหน่ง วาระที่ ๑ ยื่นเมื่อวันที่ ๙ เมษายน ๒๕๕๗ และกรณีเข้ารับตำแหน่งวาระที่ ๒ ยื่นเมื่อวันที่ ๑๖ มิถุนายน ๒๕๕๗ โดยไม่แสดงรายการหนี้จำนวนหักห้าด ๒ ห้อง เมื่อนับแต่วันยื่นบัญชีแสดงรายการแสดงทรัพย์สินและหนี้สินทั้งสามกรณีดังกล่าวอันเป็นวันที่ผู้ร้องอ้างว่ามีการกระทำความผิดจนถึงวันที่ ๒๕ มิถุนายน ๒๕๖๒ ซึ่งเป็นวันที่ผู้ร้องนำตัวผู้ถูกกล่าวหามาส่งศาลเกินกำหนด ๕ ปีแล้ว จึงเป็นอันขาดอายุความทางอาญา ซึ่งกรณีเข้ารับตำแหน่งและกรณีพ้นจากตำแหน่ง วาระที่ ๑ ผู้ร้องก็มีได้มีคำขอให้ลงโทษทางอาญา ส่วนกรณีเข้ารับตำแหน่งวาระที่ ๒ ที่ขาดอายุความทางอาญา นั้น สิทธินำคดีอาญาฯฟ้องย่อมระงับไป ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๓๙ (๖) ประกอบพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญฯด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๘ วรรคสาม กรณีจึงไม่จำต้องวินิจฉัยต่อไปว่า การกระทำของผู้ถูกกล่าวหาเป็นการจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบกรณีเข้ารับตำแหน่งและกรณีพ้นจากตำแหน่งวาระที่ ๑ กรณีเข้ารับตำแหน่งวาระที่ ๒ หรือไม่ ส่วนที่ผู้ร้องมีคำขอให้เพิกถอนสิทธิสมัครรับเลือกตั้งของผู้ถูกกล่าวหานั้น ถือเป็นมาตรการบังคับทางการเมืองอันเป็นการจำกัดสิทธิขั้นพื้นฐานของบุคคลซึ่งสืบเนื่องมาจากการ

กระทำการผิดทางอาญาดังกล่าว เมื่อสิทธินำคดีอาญามาฟ้องรับแล้ว จึงไม่อาจนำมาตรการจำกัดสิทธิทางการเมืองไม่ว่าในกรณีใด ๆ มาบังคับแก่การกระทำการที่ของผู้ถูกกล่าวหาในส่วนนี้ได้ สำหรับกรณีพันจากตำแหน่งที่ปรึกษานายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงรายวาระที่ ๒ นั้น เมื่อปรากฏข้อเท็จจริงว่าผู้ถูกกล่าวหายืนบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องเมื่อวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๘ นับถึงวันที่ผู้ร้องยื่นคำร้องและนำตัวผู้ถูกกล่าวหามาส่งศาลยังไม่เกินกำหนดอายุความ ๕ ปี ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๙๕ (๔) คดีอาญาในส่วนนี้จึงยังไม่ขาดอายุความ ปัญหาที่ต้องวินิจฉัยต่อไปว่า ผู้ถูกกล่าวหาจะใจยืนบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อผู้ร้องด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบกรณีพันจากตำแหน่งที่ปรึกษานายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงรายวาระที่ ๒ หรือไม่ เห็นว่า ข้อเท็จจริงตามทางใต้ส่วนเป็นยุติว่า ผู้ถูกกล่าวหายืนบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินโดยไม่ระบุหนึ้งจำนวนห้องชุดเลขที่ ๗๙/๒๔๘ และ ๗๙/๔๕๔ ชั้นที่ ๑๙ และ ๒๘ อาคารชุด “ปทุมวันรีสอร์ท” ตำบลพญาไท (ประเจรีน) อำเภอพญาไท (ดุสิต) กรุงเทพมหานคร ที่มีต่อบริษัทบริหารสินทรัพย์กรุงเทพพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) ในรายการหนี้สิน ตามเอกสารหมาย ร.๒๙ ที่ผู้ถูกกล่าวหาได้ยังว่าผู้ถูกกล่าวหาได้แสดงรายการทรัพย์สินห้องชุด ๒ ห้องพิพาก และยื่นเอกสารประกอบคือ สำเนาหนังสือกรรมสิทธิ์ห้องชุด ๒ ห้อง หนังสือเรื่องแจ้งผลอนุมัติแนวทางการปรับโครงสร้างหนี้ ฉบับลงวันที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๐ ที่ระบุเงื่อนไขจำนวนหนี้และระยะเวลาผ่อนชำระหนี้ ประกาศขยายทดลองของเจ้าพนักงานบังคับคดี และหนังสือสัญญาจะซื้อขายห้องชุดต่อผู้ร้องซึ่งเอกสารดังกล่าวได้แสดงหนี้

จำนำองห้องชุดพิพาทแล้ว ຈຶ່ງເປັນຂໍແສດງວ່າຜູ້ຖຸກລ່າວຫາໄມ້ໄດ້ຈຳໃຈຢືນບัญชີແສດງຮາຍກາຣທຣພົມສິນແລະ
ໜີ້ສິນອັນເປັນເທົ່າທ່ຽວປົກປົດຂໍ້ເທົ່າຈົງທີ່ຄວາມແຈ້ງຕ່ອງຜູ້ຮ້ອງນັ້ນ ໃນບໍ່ມີຫານີ້ເຫັນວ່າ ຄົດນີ້ຜູ້ຖຸກລ່າວຫາເຄຍ
ຮະບຸຮາຍກາຣໜີ້ຂອງເຈົ້າໜີ້ຮ້າຍອື່ນໃນຊ່ອງຮາຍກາຣໜີ້ສິນພຽມທັງຢືນທັນສີອ້ອນຮອງກາຣະໜີ້ເປັນເອກສານ
ປະກອບບັນຍື່ແສດງຮາຍກາຣທຣພົມສິນແລະ ແນີ້ສິນກຣນີ້ເຂົ້າຮັບຕໍາແໜ່ງແລກກຣນີ້ພັນຈາກຕໍາແໜ່ງທີ່ປຣິກຊາ
ນາຍກອງຄໍກາຣບຣິຫາຣສ່ວນຈັງຫວັດເຊີຍຮາຍ ວາຣະທີ່ ១ ກຣນີ້ເຂົ້າຮັບຕໍາແໜ່ງທີ່ປຣິກຊານາຍກອງຄໍກາຣ
ບຣິຫາຣສ່ວນຈັງຫວັດເຊີຍຮາຍ ວາຣະທີ່ ២ ຕາມເອກສາຮມາຍ ຮ.៤ ຮ.១០ ແລະ ຮ.១១ ແລະ ໄດ້ຮະບຸຮາຍກາຣ
ໜີ້ຂອງເຈົ້າໜີ້ຮ້າຍເດືອກກັນໃນຊ່ອງຮາຍກາຣໜີ້ສິນສໍາຫັບກຣນີ້ພັນຈາກຕໍາແໜ່ງທີ່ປຣິກຊານາຍກອງຄໍກາຣ
ບຣິຫາຣສ່ວນຈັງຫວັດເຊີຍຮາຍ ວາຣະທີ່ ៣ ຕາມເອກສາຮມາຍ ຮ.២៥ ດ້ວຍ ແສດງວ່າຜູ້ຖຸກລ່າວຫາທຣາບເປັນ
ອຍ່າງດີອູ່ແລ້ວວ່າຕານມີໜັ້ນທີ່ຈະຕ້ອງແສດຍອດໜີ້ຄົງເໝື້ອໃນຂະໜາດທີ່ມີໜັ້ນທີ່ຢືນບັນຍື່ໃນຊ່ອງຮາຍກາຣ
ໜີ້ສິນ ແຕ່ຜູ້ຖຸກລ່າວຫາກລັບໄມ້ຮະບຸຍອດໜີ້ຄົງເໝື້ອໄວ້ໃນຮາຍກາຣໜີ້ສິນແລະ ໄມຢືນເອກສາປະກອບຄື້ອ
ທັນສີອ້ອນຍອດໜີ້ຄົງເໝື້ອໃນຄົດນີ້ຈຶ່ງຍ່ອມເປັນຂໍ້ພິຮູດ ນອກຈາກນີ້ຢັ້ງປຽກງວ່າ ໃນຮ່ວ່າງທີ່ຜູ້ຖຸກ
ລ່າວຫາດຳຮັງຕໍາແໜ່ງ ໄດ້ມີກາຣໍາຮ່າຍໜີ້ຈຳນອງອາຄາຮຸດດັ່ງກ່າວຮ່າວຽມ ១៥ ຂວດ ຂວດລະ ១០០,០០០
ບາທ ທຳໄໝໜີ້ສິນຮາຍນີ້ຂອງຜູ້ຖຸກລ່າວຫາລົດລົງໄປມາກເມື່ອເຖິງກັບຮາຍໄດ້ຂອງຜູ້ຖຸກລ່າວຫາຕລອດ
ຮະຍະເວລາທີ່ດຳຮັງຕໍາແໜ່ງ ກາຣທີ່ຜູ້ຖຸກລ່າວຫາໄມ້ຮະບຸຮາຍກາຣດ້ານໜີ້ສິນຊື່ເປັນຈຳນວນເງິນສູງກວ່າຮາຍໄດ້
ເຊັ່ນນີ້ ນອກຈາກຈະສ່ວຍກະທົບຕ່ອງກາຣຕຽບສອບຄວາມຄຸກຕ້ອງແລະ ຄວາມມື່ອຍຸ່ງຈົງຂອງ
ທຣພົມສິນແລະ ແນີ້ສິນຂອງຜູ້ຖຸກລ່າວຫາໂດຍຕຽບແລ້ວ ພັດທິກຣນີ້ຍັງປ່ງໜີ້ວ່າເຫຼຸດທີ່ໄມ້ຮະບຸຍອດໜີ້ສິນອາຈນີ້
ມູລເຫຼຸດເພື່ອປົກປິດເກີ່ວກກັບກາຣໍາຮ່າຍນີ້ ແມ່ຜູ້ຖຸກລ່າວຫາຈະຢືນທັນສີອກຮມສີທົ່ງທີ່ທົ່ວໂລກ

สารบัญຈดທະເບີນຮະບຸວ່າຫ້ອງຊຸດດັກລ່າວຕິດຈຳນອງອູ່ ພຣ້ອມກັບແນບສັນຄູຈະໜື້ອຈະຂາຍຫ້ອງຊຸດມາ
ດ້ວຍ ແຕ່ລຳພັ້ນເອກສາເພີຍງເທົ່ານີ້ຢັ້ງໄມ້ຈາລທຣາບໄດ້ວ່າຍອດໜີ້ຄົງເຫຼືອ ຄັນທີ່ມີໜ້າທີ່ຕ້ອງຢືນບັນຫຼືແສດງ
ຮາຍກາຣທຣັພີ່ສິນແລະໜີ້ສິນເປັນຈຳນວນເທົ່າໄດ ສ່ວນໜັງສືອເວື່ອງແຈ້ງພລອນໝັດແນວທາງກາຣປ່ຽນ
ໂຄຮສ້າງໜີ້ຈັບລົງວັນທີ ២៣ ກຸມພັນ ២៥៥០ ທີ່ຮະບຸຈຳນວນໜີ້ຄົງຄ້າງ ຮະຍະເວລາຜ່ອນໝໍາຮ່ານີ້ ກີ
ມີໃໝ່ຂໍ້ມູນກາຣະໜີ້ຕາມທີ່ເປັນອູ່ໃນຂະໜາດທີ່ຢືນບັນຫຼືແສດງຮາຍກາຣທຣັພີ່ສິນແລະໜີ້ສິນໃນກຣີພັນຈາກ
ຕຳແໜ່ງວາຮະທີ ២ ກາຣທີ່ຜູ້ຖຸກລ່າວຫາມີໄດ້ຢືນໜັງສືອຮັບຮອງຍອດໜີ້ຈຳນອງຄົງເຫຼືອຮ່າຍນີ້ດັ່ງເຊັ່ນທີ່ເຄຍ
ຢືນໜັງສືອຮັບຮອງຍອດໜີ້ຮ່າຍອື່ນ ແຕ່ກັບອ້າງເອກສາປະກອບທີ່ຢືນໃນກຣັງກ່ອນສິ່ງເປັນຂໍ້ມູນທີ່ໄມ້ເປັນ
ປັຈຸບັນແທນ ແສດງໃຫ້ເຫັນຄື່ງເຈຕາທີ່ຈະປກປິດຂໍ້ມູນລ່າສຸດເພື່ອມີໃໝ່ກາຣຕຣຈສອບທີ່ມາຂອງເຈີນທີ່ໄດ້ຮັບ
ໝໍາຮ່ານີ້ຕາມສັນຄູຈະໜື້ອຈະຂາຍຫຼືວ່າທີ່ມາຂອງເຈີນທີ່ນຳໄປຜ່ອນໝໍາຮ່ານີ້ຈຳນອງອັນເປັນເຈີນທີ່ໄດ້ມາໃນ
ຂະໜາດທີ່ຜູ້ຖຸກລ່າວຫາດຳຮັງຕຳແໜ່ງ ພຍານຫລັກຮູານຕາມທາງໄຕ່ສວນຟຶງໄດ້ວ່າ ຜູ້ຖຸກລ່າວຫາສິ່ງເປັນຜູ້ດຳຮັງ
ຕຳແໜ່ງທາງກາຣເມືອງແລະເປັນເຈົ້າຫ້າທີ່ຂອງຮັບ ຈະໃຈຢືນບັນຫຼືແສດງຮາຍກາຣທຣັພີ່ສິນແລະໜີ້ສິນແລະ
ເອກສາປະກອບຕ່ອງຜູ້ຮັກດ້ວຍຂໍ້ອົບປະກິດຂໍ້ອົບປະກິດທີ່ຈະກຳນົດໃຫ້ກາຣ ກຣີພັນຈາກ
ຕຳແໜ່ງທີ່ປະກິດຫຼັກສຳມາດີ່ກາຣທຣັພີ່ສິນແລະໜີ້ສິນແລະ
ຜູ້ຖຸກລ່າວຫາຕາມພຣະຣາຊບັນຫຼືປະກິດຫຼັກສຳມາດີ່ກາຣທຣັພີ່ສິນແລະໜີ້ສິນແລະ
ພ.ສ. ២៥៦១ ມາຕຣາ ១៦៧ ສິ່ງເປັນກູ້ໝາຍທີ່ໃຊ້ກາຍຫລັງກາຣກະທຳຄວາມຝຶດ ໂດຍຍັງຄົງບັນຫຼືໃຫ້ກາຣ
ກະທຳມາດີ່ກາຣທຣັພີ່ສິນແລະໜີ້ສິນແລະມີກາຍຫລັງກາຣກະທຳຄວາມຝຶດ ສິ່ງໄມ້ເປັນຄຸນແກ່ຜູ້ຖຸກລ່າວຫາ ຈຶ່ງຕ້ອງໃຊ້
ກູ້ໝາຍທີ່ໃຊ້ໃນຂະໜາດທຳຄວາມຝຶດບັນຫຼືປະກິດຫຼັກສຳມາດີ່ກາຣທຣັພີ່ສິນແລະໜີ້ສິນແລະ
ກະທຳມາດີ່ກາຣທຣັພີ່ສິນແລະໜີ້ສິນແລະມີກາຍຫລັງກາຣກະທຳຄວາມຝຶດ ສິ່ງໄມ້ເປັນຄຸນແກ່ຜູ້ຖຸກລ່າວຫາ ຈຶ່ງຕ້ອງໃຊ້

พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา

๑๑๙ และต้องบังคับมาตราการจำกัดสิทธิทางการเมืองตามมาตรา ๓๔ สำหรับการกระทำในส่วนนี้

จึงวินิจฉัยว่า นายศักดาพินิจ ณรงค์ชาติโสภณ หรือวชิรศักดิ์ วงศ์ชนินทร์รัฐ

ผู้ถูกกล่าวหา ใจเย็นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อคณะกรรมการ

ป.ป.ช. ด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบกรณีพ้นจากตำแหน่งที่ปรึกษา

นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงราย วาระที่ ๒ ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วย

การป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๓๒ และมาตรา ๓๓ ห้ามมิให้ผู้ถูกกล่าวหา

ดำรงตำแหน่งทางการเมืองหรือดำรงตำแหน่งได้ในพระครุการเมืองเป็นเวลาห้าปี นับแต่วันที่ ๑ เมษายน

๒๕๔๘ ซึ่งเป็นวันที่ผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากตำแหน่งตามมาตรา ๓๔ วรรคสอง กับมีความผิดตามมาตรา

๑๑๙ ฐานเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐจึงใจเย็นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินและเอกสารประกอบต่อ

คณะกรรมการ ป.ป.ช. ด้วยข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ทราบ กรณีพ้นจาก

ตำแหน่งที่ปรึกษานายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงราย วาระที่ ๒ จำคุก ๒ เดือน ผู้ถูกกล่าวหา

ต้องชำระหนี้ส่วนเป็นระยะเวลาสองแก้วละล้า จึงให้หมายปล่อยในคดีนี้ และยกคำขอให้นับโทษผู้

ถูกกล่าวหาต่อ ข้อหาและคำขออื่นนอกจากนี้ให้ยก.

นายนิพนธ์ ช่วยสกุล